

TRANSCRIPT VAN DE RAADSCIE ONTWIKKELING VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 24 september 2020

1. Opening en mededelingen door voorzitter Dilia Leitner

De voorzitter: '...' vergadering van de commissie Ontwikkeling van 24 september. Welkom iedereen. Normaal gesproken heet ik het publiek welkom, dat is er niet vanavond. Mensen thuis, welkom. Ik heb een aantal mensen die zijn verhinderd, dat is de heer Rijbroek van Trots en mevrouw Van Zetten van Hart voor Haarlem. Als mededeling vanuit de directie Edwin van Balken ...

De heer Wiedemeijer: Mevrouw Schopman is ook afwezig.

De voorzitter: En mevrouw Schopman is ook aanwezig van de Partij van de Arbeid, dank u wel. Edwin van Balken en Yvonne van Popta is de commissie Ontwikkeling uitgenodigd van kennismaking en een rondleiding in de Philharmonie. Peiling voor geschikte datum en tijd gaat rond om dat vast te kunnen leggen. Voor de fietstocht in de Waarderpolder op donderdagmiddag 8 oktober van half drie tot half vijf gaat ook een lijst voor aanmelding rond. Mijnheer Blokpoel.

De heer Blokpoel: Ik zag de uitnodiging inderdaad voor de fietstocht, de wethouder had er eerder naar gerefereerd. Maar het is logisch dat we tijd vrij moeten maken voor het raadswerk, maar een donderdagmiddag om twee uur, is er echt geen andere tijd beschikbaar om zoiets te doen?

De voorzitter: Ja, daar kan ik even niet op antwoorden. Er zijn vast andere tijden, maar hier is ook weer over nagedacht. Het is heel erg moeilijk, ja. Als ik daar nog iets verstandigs over hoor, dan kom ik daar zo op terug.

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: Dan wil ik naar het vaststellen van de agenda. Dan is er een mailwisseling geweest tussen een aantal commissieleden van de week met het verzoek het laatste agendapunt, de biedingen van de prestatieafspraken, om dat uit te stellen naar de extra vergadering van 8 oktober. Daar gaat u zelf over. Ik wil voordat we gaan peilen het volgende meegeven: we hebben 8 oktober welgeteld twee uur om te vergaderen, tussen vijf en zeven.

Mevrouw Blaauboer: Tweeënhalf.

De voorzitter: Tweeënhalf, tussen vijf en half acht. Als u denkt dat u het agendapunt Domus, Skaeve Huse ruim binnen die tijd kunt afhandelen, dan is er ruimte om stukken door te schuiven en dan wil ik ook met u in overweging geven, we hebben namelijk nog in de wacht staan het bestemmingsplan Boerhaavewijk. Dat hebben wij geen plek voor kunnen vinden, maar als we dat eerder zouden kunnen behandelen, dan ontlast dat de volle agenda van 29 oktober weer. Mijn voorkeur zou hebben om gewoon proberen de agenda af te werken, niet gestrest, niet gehaast, maar wel tempo. Lukt het niet, schuiven we hem gewoon door naar 8 oktober, dat kan. Lukt het wel, dan hebben we het toch weer gered vanavond. Mijnheer Garretsen, gaat uw gang.

De heer Garretsen: Ik heb twee argumenten. In de eerste plaats staat er nu een half uur voor ingeruimd, prestatieafspraken. Nou, dat vind ik te kort. De wethouder zal een kwartier innemen. Verder wil ik nu mijn

spreektijd plannen. Ik wil minstens zes minuten bewaren voor de prestatieafspraken, dus ik wil eigenlijk nu weten waar ik aan toe ben.

De voorzitter: Dank u wel. We kunnen met elkaar afspreken dat we meer dan een half uur daar nemen. Dus als het half elf is, dat we niet dan dit agendapunt beginnen. Dat kunnen we ... Mijnheer Aynan, een reactie.

De heer Aynan: Maar zo werkt het niet, voorzitter. We moeten nu, ik kijk naar de agenda en als nu de prestatieafspraken eraf vallen, dan maak ik een hele andere planning dan wanneer ze erop staan. Ze staan toevallig helemaal aan het eind, dus dan kan ik mijn tijd niet inzetten op de punten daarvoor. Dus ik vind dat we nu ...

De voorzitter: Ja, zo is het wel vaker.

De heer Aynan: ... ik vind dat we nu als commissie echt gewoon met elkaar moeten afspreken: of we behandelen het, en dan reserveer ik dus daar tijd voor, of we doen het niet.

De voorzitter: Ja. U legt druk op uw eigen agenda. Het kan zijn dat we eerder klaar zijn, maar goed, het is aan u. Ik geef nog even mijnheer Visser het woord en daarna gaan we gewoon stemmen. Mijnheer Visser.

De heer Visser: Volgens mij kan het in deze vergadering, want met name het begin van de agenda kan volgens mij veel sneller dan in deze planning, maar het hangt er wel vanaf dat mevrouw Meijs zo snel mogelijk hierheen komt als ze klaar is met de andere commissie.

De voorzitter: Ja, daar hebben we allemaal goed gepland, maar dat is ook afhankelijk van de commissie Samenleving. Oké, wie is er voor behandeling vanavond?

De heer ...: Ja, onder voorbehoud dan dus.

De voorzitter: Onder voorbehoud van voldoende vergadertijd en dat is meer dan een half uur. Wie is er voor behandeling op 8 oktober? Dat kan dus allebei, hè?

Mevrouw Blaauboer: Goed, dan kunnen we gaan starten.

De voorzitter: Maar, mag ik ... Ik wil graag dat iedereen zich hier prettig bij voelt. Ik beloof dat we niet gaan jagen en ik beloof ook dat we niet gaan beginnen als we niet voldoende behandeltijd hebben. Ja?

3. Mededelingen commissieleden en wethouder(s)

De voorzitter: Zijn er nog mededelingen vanuit het college? Mijnheer Roduner.

Wethouder Roduner: Misschien leuk om hier toch even te vermelden dat, zoals u wellicht weet heeft de Waddenbuurt in Haarlem-Schalkwijk meegedaan aan de prijsvraag Panorama Lokaal, een prijsvraag van het atelier Rijksbouwmeester. Vanmiddag was de bekendmaking van de winnaar, dat is Waddenbuurt Commons geworden. Volgens mij kunt u op de site van de Rijksbouwmeester ook alle plannen mooi nalezen, maar het zijn mooie plannen met heel veel inspiratie voor alle Haarlemse, maar ook landelijke, naoorlogse wijken.

De heer ...: '...'?

Wethouder Roduner: Het heet Panorama Lokaal, dus ik denk dat u, als u daarop googelt, het wel vindt.

De voorzitter: Dank u wel.

4. Agenda komende vergadering(en), Jaarplanning en Actielijst

De voorzitter: Dan agendapunt 4, 'Agenda komende vergadering, Jaarplanning en Actielijst'. Voor de extra vergadering van 8 oktober hebben we dus besproken: Domus Plus en Skaeve Huse, het bestemmingsplan Boerhaavewijk en dan eventueel wat we vanavond dus nog moeten doorschuiven. 29 oktober: coördinatieverordening ruimtelijke plannen is ontvangen en de bestuursrapportage, en dan zijn er natuurlijk nog stukken onderweg. Zijn er nog stukken die u wilt agenderen? Mijnheer Klaver.

De heer Klaver: Ja, voorzitter, ik vraag me af wanneer de scenario's Frans Hals Museum aan de orde komen. Die zouden al voor de zomer komen en dan in de raad heb ik aandacht gevraagd om daar ook de raadsinformatiebrief van de Verweyhal bij te betrekken.

De voorzitter: Wordt opgeschreven, dat zoeken we even na. Mijnheer Blokpoel.

De heer Blokpoel: Zo wachten we ook al een tijdje op het totale programma achterstallig onderhoud, wanneer dat een keer richting raad komt.

De voorzitter: Gemeentelijk vastgoed? Ja, van mijnheer Botter. Schrijven we dat ook op.

Mevrouw Blaauboer: Staat volgens mij op 29 oktober, hoor.

De voorzitter: Dat zijn de punten? Mijnheer Aynan. Actielijst, mag ook.

De heer Aynan: Voorzitter, de jaarplanning. Ik lees dat in een tussenbericht – het had wat dat betreft best een mededeling mogen zijn – dat project Entree het Verre Oosten, dat dat min of meer on hold is gezet. Ik wil daar eigenlijk een vraag over stellen: krijgen we dan de 180.000 euro ook terug?

De voorzitter: U wilt uw geld terug.

De heer Aynan: Ik wil ons geld terug.

De voorzitter: Ons geld terug. Maar dat is niet per se een stuk wat u wil agenderen, u wil vraag stellen?

De heer Aynan: Voorzitter, ik ben verrast dat ik het hier als tussenbericht moet lezen. Best wel een belangrijke mededeling.

De voorzitter: Ja, helder. Kan mijnheer Roduner daar iets over zeggen?

Wethouder Roduner: Ja, hoor. Volgens mij hebben we dat eerder denk ik, of het staat denk ik hopelijk in de raadsjaaragenda goed, maar we zijn natuurlijk hartstikke druk bezig ook met een aantal zones, de Europawegzone in Schalkwijk in het bijzonder. Dus we hebben ook gezegd: we moeten even kijken hoe zich dat verhoudt tot lopende projecten. Ten aanzien van het geld heb ik volgens mij eerder al aangegeven: daar doen we voorzichtig mee. Dus ik ga ook niet gelijk alles uitgeven, maar juist een aantal van de vervolgonderzoeken waar u ook heeft gevraagd, daar hebben we het geld wel voor nodig om dat te doen. Het

contract met de volkstuin is ook al een tijdje geleden wat langer verlengd, dus dat zit volgens mij tot 2022 of zo, misschien nog wel iets langer zelfs, zitten ze daar gewoon op hun plek, hebben zij zekerheid, weten ze ook waar ze aan toe zijn. Ik verwacht dat als eenmaal we een beetje weer op stoom raken, dat dit project gewoon weer doorloopt. Dus het is een pauze, maar geen stop.

De voorzitter: Ja, liever niet, maar mijnheer Aynan, gaat uw gang.

De heer Aynan: Kunt u mij uitleggen wat voor zin het heeft om een duur onderzoek te laten verrichten terwijl het project on hold staat?

Wethouder Roduner: De raad heeft de startnotitie vastgesteld, dus heeft in principe gezegd: wij zijn akkoord ...

De heer Aynan: De raad wist nog niet dat het on hold stond.

Wethouder Roduner: De raad heeft een startnotitie vastgesteld, heeft daarmee gezegd: u mag verdergaan met dit project. Nou, daar heeft u ook een aantal onderzoeken zelfs nog expliciet benoemd, onder andere ecologie. Dus volgens mij, dat is gewoon hoe we aan de slag zijn met dit project. Maar het is gewoon hartstikke druk in Haarlem, er zijn heel veel projecten, er zijn ook projecten die daardoor ook langer duren, daar bent u in het verleden ook wel eens over geïnformeerd. Dit project hebben we van gezegd: we zien even de capaciteit knellen, laten we dit dan even wat rustiger aan doen. We weten ook dat de rioolwaterzuiveringsinstallatie, dat die misschien nog wat meer tijd nodig heeft om ook even op zijn plek te blijven zitten. Dat was nog best een lastige discussie over ontkoppeling. Dus er is ook geen bloedspoeid met dit project, maar we hebben gezegd: de principe-uitspraak ligt er, we willen verder met dit project, we nemen er alleen wat meer tijd voor.

De voorzitter: Is dat voldoende?

De heer Aynan: Nou, hier willen wij graag op terugkomen, want ik vind het nogal, ja, eigenlijk verspild geld om onderzoek te laten doen van ruim 180.000 euro aan een project dat stilligt.

De heer ...: '...'.


De voorzitter: Nee, dit is naar aanleiding van de actielijst.

Mevrouw Blaauboer: En de jaarplanning.

De voorzitter: En de jaarplanning. Mijnheer Visser.

De heer Visser: Ik constateer dat er meerdere dingen op de planning voor vandaag staan en dat daar net geen mededeling over is gedaan en niks over is gezegd, dus ik ben benieuwd hoe het met die punten staat. Ten tweede zie ik dat er voor volgende maand de Stationsvisie, vrijgeven visie voor inspraak staat, en dat het ter kennisname naar ons komt. Ik vraag me even af hoe dat zich verhoudt tot het ruimtelijk planproces, want dit is denk ik wel iets waar wij ook een mening over hebben. Moeten wij niet ook in die inspraakfase al wat zeggen, dus moet het niet ter bespreking op zijn minst?

Mevrouw Blaauboer: Nou, maar dat is niet, volgens mij wordt dat wel ter bespreking ...

Wethouder Roduner: Een raadsbesluit.

De voorzitter: Oké, het is dan ooit zo aangemeld, maar zo wordt het niet aangeboden.

Wethouder Roduner: '...' een fysiek stationsgebied? De conceptvisie, dat is een gewoon een collegebevoegdheid om vrij te geven voor inspraak. Dus als u het wil bespreken, dan is dat helemaal prima, dan nemen we uw input ook mee dus uiteindelijk als inspraak. Maar als het gaat over de visie stationsgebied, dat is dan in eerste instantie een collegebevoegdheid om gewoon vrij te geven voor inspraak.

De voorzitter: Dan zult u het zelf moeten agenderen.

Mevrouw Blaauboer: Maar dat doen we dan wel direct.

De voorzitter: Wij hebben de boodschap begrepen.

De heer Garretsen: Voorzitter?

De voorzitter: Ja, mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ik mis standplaatsnota woonwagenbewoners. Die zou eigenlijk al een jaar geleden komen, maar nu in elk geval dit jaar en hij staat er niet op, op de jaar....

De voorzitter: We noteren het even, dan kijken we het na bij ...

Mevrouw Blaauboer: Even navragen bij mevrouw Meijs.

De voorzitter: Navragen bij mevrouw Meijs, als zij later vanavond komt. Andere dingen die opvallen? Nee? Mooi, dan ... Ja, het is inderdaad fijn dat we dit eens zo goed doornemen vanavond. Dan naar agendapunt 5.

Mevrouw Blaauboer: Mag ik toch even iets zeggen?

De voorzitter: Ja, mevrouw Blaauboer.

Mevrouw Blaauboer: Even naar aanleiding van de vraag van mijnheer Visser: er staan dingen op die op 24-9 staan en zelfs ook nog op data daarvoor, en die zijn er niet. Die staan er nog op en daar werkt de griffie en ook de commissievoorzitter heel hard aan om altijd en eeuwig die data in de toekomst gezet te krijgen, maar dat is heel lastig om dat voor elkaar te krijgen. Wij als griffie kunnen dat zelf niet veranderen, dat moet door de auteurs gedaan worden. Ik heb ze nu ook geel en rood gemaakt zodat u inderdaad ook wel even kan zien dat er dan een paar bladzijden zijn met achterstallige planning, zeg maar. Daar kunt u dus het college op bevragen, maar weet in ieder geval dat er maandelijks aandacht voor is en dat dat heel lastig en ook vervelend is om dat steeds goed te krijgen.

De voorzitter: Ja, toch goed dat u het onder de aandacht brengt, dat is inderdaad een terugkerend gevecht dat wij hierover voeren.

5. Transcript commissie d.d. 27 augustus 2020 (alleen naar aanleiding van)

De voorzitter: 'Transcript van de vergadering van 27 augustus', opmerkingen naar aanleiding van. Nee? Dank u wel.

Ter advisering aan de raad

6. 17.20 uur Vaststellen bestemmingsplan Jacob Catslaan 7 (FR)

De voorzitter: Dan gaan we over naar het eerste agendapunt. Agendapunt 6, het 'Bestemmingsplan Jacob Catslaan 7'. Daar zijn insprekers voor. Het bestemmingsplan is opgesteld ter uitvoering van eerder door de raad genomen voorbereidingsbesluit en met dit bestemmingsplan worden cultuurhistorische waarden en bouwmogelijkheden van de locatie Jacob Catslaan 7 geborgd. Er geldt momenteel geen bestemmingsplan voor dit perceel en hiermee wordt weer voorzien in een actueel juridisch-planologisch kader. Het is nu gereed voor vaststelling. Het college stelt voor het bestemmingsplan vast te stellen en geen exploitatieplan vast te stellen. Hiervoor hebben zich een tweetal insprekers aangemeld. Die geven we even de tijd om rustig te gaan zitten.

Mevrouw ...: Te weten waar we mogen zitten.

De voorzitter: Ja, een uitdaging in deze tijd. Ik heb hier staan mevrouw Dankbaar van Pot Jonker Advocaten, ja, en mevrouw Bakx van Overspaern Makelaardij. Heeft u voorkeur? Ja, ik heb begrepen dat u samen drie minuten heeft. Ja? O, daar weet u van? Heel fijn, dan heeft u elk anderhalve minuut. Mevrouw Bakx, gaat uw gang.

Mevrouw Bakx: Geachte raad, graag wil ik u hartelijk danken voor het goed doornemen van de door mevrouw Dankbaar gezonden stukken. De aan u verstrekte stukken, welke in de vorige vergadering zijn behandeld, waren namelijk allesbehalve compleet. Namens de erven en mijzelf als adviseur van de erven Bos zijn er voor ons diverse onduidelijkheden waar wij tot op heden nog geen antwoord op hebben mogen ontvangen. Zoals u hebt kunnen lezen in de stukken is er omtrent dit onderwerp in 2011 een uitspraak gedaan door de Raad van State. Toen heeft de gemeente Haarlem ook getracht een andere status aan het pand toe te kennen en dit is op alle gronden door de Raad van State niet-ontvankelijk verklaard. Het toekennen van een monumentale status zorgt voor de erven voor veel vertraging en kosten. Een procedure tegen de gemeente Haarlem neemt minimaal twee jaar in beslag en met de vraag of de rechter op dit moment anders zal denken dan in 2011. Verder hebben de ambtenaren van de gemeente Haarlem na overleg met de erven en mijzelf de uitnodiging gekregen het pand van binnen en buiten te bezoeken. Helaas was ondanks diverse verzoeken van ons hebben deze hier geen gebruik van gemaakt. Pas in maart 2020 kregen wij van de gemeente Haarlem een brief dat de gemeenteraad voornemens was het pand Jacob Catslaan als gemeentelijk monument aan te merken. Voor ons is onduidelijk dat er in de periode tussen oktober en maart, wat er toen is gebeurd. Uit de reactie welke onderdelen nu monumentaal zijn, staat bij nagenoeg alles dat dit nader onderzocht moet worden. Om deze reden heeft de familie zelf een expert ingeschakeld waaruit de gemeente nu de punten heeft overgenomen. Wij vinden dat deze procedure zeer onzorgvuldig is uitgevoerd, waar door het verlopen van het voorbereidingsbesluit ter plaatse niet meer voldoende tijd was om het bezwaar in te dienen, omdat deze in juni namelijk al afliep. Uw ambtenaren stellen zich op het standpunt dat de langgerekte contouren van het gebouw een visie zijn geweest voor het voornemen van de status gemeentelijk monument te verantwoorden. Vanuit de bouw was de langgerektheid inderdaad aanwezig, maar niet in de huidige vorm. Inmiddels is er veel aan de stal, later de garage gewijzigd. De ambtenaren willen graag deze stal/garage behouden voor de wijk. De omwonenden snakken naar een goede opvulling van het verpauperde pand en willen graag de bebouwing rekening houden met de uitstraling ... Nee, wacht, sorry. Willen geen stal. De erven willen uiteraard graag, ter nagedachtenis aan hun vader, de eventuele toekomstige bebouwing rekening houden met de uitstraling aan de voorzijde van het pand. De gemeente heeft op diverse malen op schrift aangegeven dat het pand gesloopt zou morgen worden en hier twee huizen op gebouwd zouden mogen worden. Voor ons is het geheel onduidelijk waardoor de visie van de gemeente Haarlem hierin is gewijzigd. Mocht de raad vandaag overgaan

tot het besluit van het pand Jacob Catslaan aan te merken als gemeentelijk monument, wacht een lange procedure die de erven met vertrouwen tegemoetzien. Hartelijk dank voor uw aandacht.

De voorzitter: Dank u wel. Dan is het woord aan mevrouw Dankbaar. Gaat uw gang.

Mevrouw Dankbaar: Heel kort, want volgens mij heb ik niet meer tijd dan dat. Ik was in 2011 de advocaat van mevrouw Bos-van Seters, die inmiddels is overleden, voor ditzelfde pand, ditzelfde perceel voor het bestemmingsplan Haarlem Zuid. Dat bestemmingsplan is toen gesneuveld voor dit perceel en nu ligt exact hetzelfde voor, zonder naar die voorgeschiedenis te kijken, met exact dezelfde argumenten, exact dezelfde ruimtelijke afwegingen. Dat is de reden dat ik heb gezegd: kijk even heel goed naar die zienswijze die is ingediend en daarbij het beroep tegen de aanwijzing als monument. Bij die aanwijzing zijn al die stukken uit de bestemmingsplanprocedure uit 2011 toegevoegd. In de zienswijzenota wordt daarvan gezegd: dat doet er niet toe, want het gaat niet over de aanwijzing als monument. Dat bestrijd ik ten zeerste, dus ik wil heel erg graag niet nog een keer naar de Raad van State moeten voor nu in dit geval de erven van mevrouw Bos. Dus ik wil graag dat de gemeenteraad van de gemeente Haarlem nu een juist bestemmingsplan vaststelt voor dit perceel.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er vragen vanuit de commissie? Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Aan de advocaat van Pot Jonker. U heeft een procedure aanhangig gemaakt bij de Raad van State, als ik het goed heb begrepen. U zegt: die procedures duren twee jaar. Dat klopt, soms zelfs langer. Maar waarom vraagt u dan geen voorlopige voorziening aan?

Mevrouw Dankbaar: Er zijn twee dingen. Bij de Raad van State zit ik niet, want het bestemmingsplan moet nog vastgesteld worden. Als het vastgesteld wordt conform het nu voorligt, zal ik naar de Raad van State moeten voor de erven van mevrouw Bos. Wat er wel aanhangig is, is een beroepsprocedure tegen de aanwijzing van het pand als gemeentelijk monument. Daar kun je geen voorlopige voorziening voor vragen, want een rechter zal niet bij wijze van voorlopige voorziening die aanwijzing eraf halen, want zo werkt het niet.

De voorzitter: Andere vragen? Mijnheer Amand.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Ik heb een vraag voor mevrouw Bakx. Wat ik een beetje lees in de correspondentie ook van de betreffende ambtenaren, heeft u getracht om een gesprek aan te gaan met de eventuele juristen. Maar daar is helemaal niks van bekend, u hebt ze uitgenodigd. Kunt u mij meer vertellen wat er precies gebeurd is sinds maart, april van dit jaar?

Mevrouw Bakx: Ik zal beginnen met oktober. In oktober zijn wij door de gemeente uitgenodigd – althans, ik uitgenodigd als vertegenwoordiger van de familie – dat ze er een gemeentelijk monument van zouden willen maken. Toen hebben wij aangegeven dat naar onze mening – en wij kennen het pand best wel heel goed – daar nauwelijks tot geen monumentale waarde aan zit. Het is een in elkaar stortende toestand. Toen hebben we heel lang niks gehoord. Toen zeiden ze: nou, dan gaan we het opnieuw bekijken. Toen heeft de familie gezegd: nou, wij gaan dat opnieuw ... Nee, we doen zelf een expert nemen we in de hand en die laten we het pand opnemen. Daar kwam eigenlijk dezelfde conclusie uit. Toen kregen we in maart een brief, halverwege maart, dat ze er toch een gemeentelijk monument van wilden maken, maar het voorbereidingsbesluit liep in juni al af. Dus er is wel een bezwaar ingediend, maar dat was nooit meer op tijd om de procedure van het ontwerp bestemmingsplan tegen te houden. Althans, toen heeft mijnheer De Vries gezegd tegen mij, dat heb ik gevraagd waarom dat was, en toen zei hij: daar hebben we geen tijd meer voor, we zetten het dan wel

gewoon als gemeentelijk monument in het bestemmingsplan, het ontwerp bestemmingsplan, en dan moeten we dat later maar wijzigen.

De heer Amand: Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog vragen vanuit de commissie? Nee? Mijnheer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Dank u wel. Aan een van u beiden: klopt het dat het pand, dat het perceel één woonhuis kent en dat de intentie is om daar meerdere woonhuizen te realiseren?

Mevrouw Dankbaar: Ja, het bestemmingsplan uit ... of het uitbreidingsplan 1913, of 1918 stelde hiervoor een hele nieuwe villawijk en voor dit perceel zou daar één of twee villa's op kunnen worden gezet. Daar stond op dat moment die koeienstal die omgebouwd werd in 1918 tot tuinmanswoning met bollenschuur en garage. Dat is in de jaren 70 helemaal verbouwd tot woonhuis en vanaf ongeveer eind jaren 90 is men gaan denken over: nu willen we toch wel deze boel omzetten naar die twee villa's die in het uitbreidingsplan stonden. Toen kwam het bestemmingsplan Haarlem Zuid om de hoek kijken. Mijnheer Bos was ondertussen overleden, mevrouw Bos, zijn echtgenote, die was al oud en dementerend op een gegeven moment, maar toen nog, haar gezondheid was toen al achteruit aan het gaan toen ik voor haar optrad, maar daarna is zij gaan dementeren, dus hebben ze niks met dat perceel gedaan. Maar ja, in het bestemmingsplan Haarlem Zuid werd dus het pand bestemd conform die langgerekte koeienstal, zeg maar. Dat is onderuit geschoffeld, daarna is tussen het oude uitbreidingsplan weer opgekomen, alleen is dat van rechtswege vervallen in 2013, dus gold daar helemaal geen, planologisch gezien. Vandaar, dat voorbereidingsbesluit, dat snap ik op zich nog wel, maar men wil daar eigenlijk gewoon weer die twee villa's gaan bouwen, twee geschakelde villa's of één grote villa, zoals het eigenlijk, nou ja, al honderd jaar bedoeld is.

De voorzitter: Dank u wel. Nog twee vragen. Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. Dank u wel voor het inspreken. De vorige keer heeft u succesvol beroep ingediend, of bezwaar, bij de Raad van State. Dat bent u weer van plan als het plan doorgaat. Denkt u dat u weer succes zult boeken?

Mevrouw Dankbaar: Uiteraard.

De voorzitter: Daar gaan we het niet over hebben hier in deze commissie. Mijnheer Klaver.

De heer Klaver: U kondigt een procedure aan die naar verwachting circa twee jaar gaat duren. Waarom kiezen de erfgenamen ervoor om een procedure, kost toch veel energie, negatieve energie. Waarom kiezen de erfgenamen voor die weg en waarom kiezen de erfgenamen niet voor om binnen de kaders die nu gesteld worden er het mooiste van te maken?

Mevrouw Dankbaar: Ja, dat willen de erven natuurlijk het liefst, want die zitten helemaal niet te wachten op procedures. Ze worden nu gedwongen, omdat de gemeente Haarlem buiten hen om, zonder in acht te nemen welke belangen hier spelen en wat er in het verleden heeft gespeeld, een voorbereidingsbesluit te nemen en het pand aan te wijzen als gemeentelijk monument. Dus de erven zitten daar helemaal niet op te wachten. Dus als u de stukken heeft gelezen – hoop ik – dan weet u dat het pand echt een bouwval is en dat het een oude koeienstal is geweest die omgebouwd is. Daar valt gewoon niet zoveel meer van te bakken. Dus als je het een gemeentelijk monument maakt, dan ben je gebonden aan dat wat in de redengevende omschrijving staat

en dan zijn je handen gebonden, zeg maar. Als daar goede redenen voor waren, dan was het in 2011 ook niet onderuit geschoffeld, maar die redenen zijn er gewoon niet. Dus dat is ... En echt, de erven zitten echt niet te wachten op om voor mij kosten te maken, dat hoort er helemaal niet bij. Maar ja, op deze manier kunnen ze eigenlijk niet anders.

De voorzitter: Mijnheer Blokpoel.

De heer Blokpoel: Een vraag aan mevrouw Bakx. Mevrouw Bakx, u geeft aan, of tenminste, de advocaten geven aan: de erfgenamen zitten er niet op te wachten, op een procedure, want het brengt vele kosten met zich mee. U bent makelaar, u kunt heel goed inschatten wat er mogelijk is met een dergelijk pand. Is er niet voor een dergelijk bedrag een fantastisch pand van te maken met een mooi huis ernaast, wat een veelvoud van de waarde betekent dan dat het nu heeft?

Mevrouw Bakx: Nou, het gaat niet hun zozeer om de waarde van het pand. Zij willen gewoon iets moois maken. Hun vader was ontwikkelaar, dus ze hadden zo iets: we willen in nagedachtenis van hem iets passends maken in de omgeving. Dat is hun doel altijd geweest, van hun vader ook. Toen hij overleed, bleef het eigenlijk liggen, want zijn vrouw was dementerend, dus dat bleef liggen. Maar het pand is heel smal, dus je kunt eigenlijk niks in dit pand. Het is een stal en zo is het ook. Het is een heel lang, dun ding, en dat vindt de gemeente dan monumentaal, dat het zo langgerekt en smal is. Maar je kunt er niks mee. Nu hebben ze gezegd, als compensatie dan: wij willen wel een pand daarnaast op de kavel zetten. Maar het is zo smal dat dat is eigenlijk niks, en dit is ook niks. Dus eigenlijk moet je of een twee onder één kap, of één pand doen. Maar wat je hiervan moet maken? We hebben met de architect gekeken, je kan er gewoon niks van brouwen. Dus je kan er iemand inzetten die zegt: nou, ik vind vier meter – of drieënhalf is die, volgens mij – wel breed genoeg. Maar daar kun je niet echt een woonhuis in hebben. Althans, niet een woonhuis wat je kunt verkopen.

Mevrouw Dankbaar: Het gaat ook echt om de goede ruimtelijke ordening waar je het over hebt als je een bestemmingsplan vaststelt. Dus het gaat niet om de centen.

De voorzitter: Goed, dank u wel, de vraag is beantwoord. Zijn er nog vragen vanuit de commissie? Echt? Een echte vraag dit keer, hè? Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Dit keer een echte vraag, voorzitter. Kunt u iets zeggen over de argumentatie van de Raad van State, waarom het dus geen gemeentelijk monument werd?

Mevrouw Dankbaar: Destijds? Destijds was ... U krijgt nu wel een verhaal, hoor.

De voorzitter: Dat hoeft niet, hoor. Echt niet, mevrouw. Heel kort, want we bespreken geen rechtszaak.

Mevrouw Dankbaar: Destijds werd aangegeven dat het een orde 2-pand was en dat het een oud koetshuis was en dat het op de nominatie stond om aangewezen te worden als gemeentelijk monument. Op basis daarvan is het bestemd zoals het is bestemd. Daar is tegen geageerd, want het was geen oud koetshuis, het was een koeienstal en dat is ook aangegeven. Het was ook geen orde 2 in de argumentatie van het bestemmingsplan zelf, omdat het niet binnen het beschermd stadsgezicht viel en dat was de reden om het orde 2 te laten zijn. Dat samenhang van argumenten heeft de Raad van State doen besluiten om het hele perceel uit het bestemmingsplan te lichten: doe je huiswerk maar over, gemeente, want dit is niet goed.

De voorzitter: Dank u wel. Goed, ik ga ervan uit dat alle vragen beantwoord zijn? Ja? Dan wil ik u namens de commissie hartelijk danken voor uw aanwezigheid hier en uw bereidheid de vragen te beantwoorden. Dan gaan wij over naar behandeling. Wie mag ik als eerste het woord geven? Mijnheer Garretsen, SP.

De heer Garretsen: Ja, inspreker zei het goed, de Raad van State heeft gezegd: doe het maar over. Nou, de gemeente doet het over, die maakt een nieuw voorbereidingsbesluit. Dus het standpunt van de SP is dat we de uitslag van de juridische procedures moeten afwachten en we hebben geen enkele reden om tegen dit ontwerp bestemmingsplan te zijn.

De voorzitter: Mijnheer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Als u het bestemmingsplan niet vaststelt is er ook geen juridische procedure. Dus volgens mij uw standpunt werkt als een soort catch-22.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen. En uw vraag is?

De heer Wiedemeijer: Voorzitter, excuus, want dan heb ik hem verkeerd begrepen. Ik dacht dat hij zei: we willen eerst de procedure afwachten. Dus ik zei: dat kan alleen als u het vaststelt. Maar kennelijk is hij voornemens ...

De heer Garretsen: Ik zei: eerst de juridische procedure van Pot Jonker. Natuurlijk moeten wij het nu vaststellen, vind ik. Maar rustig de uitkomst van de juridische procedures afwachten en we doen precies wat de Raad van State in 2011 heeft gezegd: maakt u opnieuw uw huiswerk.

De voorzitter: Prima. Mijnheer Aynan, Jouw Haarlem.

De heer Aynan: Daar sluit Jouw Haarlem zich volledig bij aan.

De voorzitter: Wie nog meer? Mijnheer Van Leeuwen, Actiepartij.

De heer Van Leeuwen: Dank u wel, voorzitter. Ik had eigenlijk opgeschreven dat ik het opmerkelijk vind dat we cultuurhistorische waarde in een pand zien en een monumentenstatus daaraan willen toekennen, om vervolgens in de directe omgeving van dat dan monument een bouwperceel toe te staan. Kennelijk, na deze dames gehoord te hebben, zit er meer achter dit verhaal dan dat ik uit de stukken heb kunnen opmaken, dus ik ben eigenlijk voorzichtig om hier een standpunt over in te nemen. Dus ik zou eigenlijk de heer Garretsen willen volgen in zijn juridische analyse in deze. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Krouwels, D66.

De heer Krouwels: Dank u wel, voorzitter. Ja, dat zijn wijze woorden van de vorige sprekers en daar willen we graag in volgen. Dit is echt een agendapunt waarbij het eigenlijk jammer is dat we niet als eerste het college en de wethouder aan het woord laten. Dus ik wacht graag ook die reactie af.

De voorzitter: Mevrouw Kok, OPH.

Mevrouw Kok: Ja, zeer wijze woorden van mijnheer Van Leeuwen. Daar wil ik mij graag bij aansluiten.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Blokpoel, VVD.

De heer Blokpoel: Dank u wel. We wachten de procedure af inderdaad. Normaliter zeggen we: we willen ieder monument beschermen, koste wat kost. Nu is het nog geen monument en dreigt het dat te worden in een staat waar niemand er iets mee kan. We wachten het af. Nog wel een vraag aan de wethouder: in het stuk staat dat er geen exploitatieplan en dat de kosten door de gemeente worden gedragen. Waarom wordt er van een dergelijke ontwikkeling in een bestemmingsplanwijziging, waarom worden de kosten door de gemeente gedragen? Waarom worden die niet doorgerekend aan degene die dat wil?

De voorzitter: Ja, iedereen het woord gevoerd? Mijnheer Amand, Trots.

De heer Amand: Voorzitter, ik had nog wel even een vraag en misschien voor de wethouder ook. Het is onze vraag eigenlijk: waarom heeft het allemaal zo lang geduurd, en waarom worden de mensen natuurlijk niet goed bijgestaan in de hele setting van als je wat anders wil, kom dan eerder met een monumentstatus, en waarom eigenlijk het ambtenarenapparaat die mensen eigenlijk een beetje in de kou laat staan? Dank u.

De voorzitter: Mijnheer Visser.

De heer Visser: Ik had nog een interruptie voor de VVD. Want de VVD zei dat mensen maar de kosten van het bestemmingsplan moesten betalen. Maar volgens mij hebben deze mensen niet om het bestemmingsplan gevraagd, is het de gemeente die een bestemmingsplan wil. Dus vraagt u aan de gemeente om het niet zelf te betalen, maar toch zelf te betalen? Want wat is uw vraag?

De heer Blokpoel: Nou, mijnheer Visser, uiteindelijk zal er toch een ontwikkeling daar plaatsvinden, goedschiks, kwaadschiks, met monument, zonder monument. Oftewel, uiteindelijk zal daar toch ontwikkeld worden. Ook de insprekers horende, zal er een ontwikkeling in het pand, naast het pand plaats gaan vinden. Dus vindt u dan dat de gemeente al de kosten moet dragen voor een bestemmingsplanwijziging?

De heer Visser: Als er een bestemmingsplan had gelegen en er een verzoek was geweest om te wijzigen, zodat er bouwmogelijkheden zouden ontstaan, dan had ik u helemaal gelijk gegeven. Maar hier ligt geen bestemmingsplan en het is eigenlijk gewoon goed fatsoen dat de gemeente zorgt dat er een bestemmingsplan ligt. Dus ik snap werkelijk niet waarom u deze bewoners aan de ene kant zegt: wij gaan u beperken, u mag niks met het gebouw doen. Waardoor ze extra kosten of minder opbrengsten hebben. En dan ook nog zegt: omdat wij meer dan tien jaar lang vergeten zijn een bestemmingsplan te maken, mag u ook nog eens de kosten van het bestemmingsplan maken. Dan bent u de burger op kosten aan het jagen en dat verbaast me echt van de VVD.

De voorzitter: Dank u wel. Mag ik dan nu het woord geven aan wethouder Roduner? Ja?

De heer ...: '...'. 

De voorzitter: Nee? Oké, toch nog. Mijnheer Visser, ChristenUnie.

De heer Visser: Voorzitter, ik zit in dubio, want ik heb de heer Garretsen van de SP hoog zitten en wat dat betreft zou ik ook zeggen: laten we de juridische procedure afwachten. Maar als ik dit dossier kijk, dan heeft de gemeente nou niet bepaald een track record en denk ik dat er best wel een kans is dat de gemeente het gaat verliezen. Dan worden wij waarschijnlijk ook veroordeeld tot de proceskosten en dan liggen juist de kosten bij de gemeente. Juist nu het ook om financieel moeilijke tijden gaat, heb ik toch wel vragen bij dit dossier. Ik ben geen deskundige op monumentenzorg, ik kan alleen maar kijken op Google Streetview en dan,

ja, van elke bouwval, heb ik geleerd, kan je tegenwoordig echt wel iets moois maken, dus vast hier ook van. Maar ja, het is inderdaad een stal, het is enorm smal en in het verleden had dit gewoon gesloopt kunnen worden. Als deze bewoners eerder hadden gesloopt, had de gemeente er niks tegen kunnen doen. Wat dat betreft vind ik dat de gemeente ook wel een beetje boter op zijn hoofd heeft. Dus ja, ik ben benieuwd naar het verhaal van de wethouder hoe waardevol dit wel niet is als het eerder zo door de Raad van State is weersproken. Maar ik ben toch geneigd de bewoners hier te volgen.

De voorzitter: Dank u wel. Dan is het woord aan wethouder Roduner.

Wethouder Roduner: Dank u wel. Volgens mij heeft de ... Ik zit niet zo goed in de juridische materie, maar volgens mij heeft de Raad van State geen uitspraak gedaan over de wel of niet monumentale status van het pand. Het had toen een andere status hebben we het meegegeven, een orde 2-pand, met het idee: dit is een, in ieder geval vanuit de buitenkant gevel, een behoudenswaardig pand, maar het zou wel eens een monument kunnen zijn. Daarvan heeft de Raad van State ons eigenlijk teruggefloten, zoals de heer Garretsen zegt: wij moesten ons huiswerk overdoen. Dan is het inderdaad, zoals de heer Visser ook zegt, logisch dat de gemeente daarvoor aan de lat staat, want de eigenaar had daar niet zelf om gevraagd om dat financieel ook te doen. Met het aanwijzen van het pand als gemeentelijk monument wordt het een orde 1-pand, dus nog weer een tandje hoger. Daar ligt ook een onderbouwing onder. Ik raad u aan die te lezen, is hartstikke leuk. Dat geeft ook iets aan over de ontstaansgeschiedenis van dat gebied en wat voor bijzonder pand het was, een bijgebouw bij een buitenplaats en hoe zeldzaam die panden eigenlijk nog zijn. Dat is denk ik ook de argumentatie van ons waarom wij denken dat het monumentwaardig is. Dus het wordt aangewezen als monument en parallel daaraan herstellen we eigenlijk de omissie dat er nu geen bestemmingsplan is. Er zou nu op basis van het ontbreken van het bestemmingsplan meer mogelijk zijn dan er nu staat, meer mogelijkheid om te bouwen. Vandaar dat er ook in het bestemmingsplan naast het bestaande pand ook een bouwvlak is opgenomen waar dan uiteindelijk ook die woning gerealiseerd kan worden. Dat doet volgens mij recht aan alle financiële, planologische, ruimtelijke kaders die er zijn en alle belangen die er spelen.

De voorzitter: Mijnheer Visser.

De heer Visser: Ik wil daar best wel, zoals de heer Garretsen, de juridische procedure afwachten, maar ik voel mij toch een klein beetje op het verkeerde been gezet. Want als ik kijk naar het voorbereidingsbesluit wat we hier als raad als hamerstuk hebben genomen en wat toen geheim was, maar volgens mij nu niet meer geheim is – toch, voorzitter? Even voor de duidelijkheid, het voorbereidingsbesluit is niet meer geheim, toch?

De heer Garretsen: Nee.

De heer Visser: Nee, oké. Dan staat daar als argumentatie: “Het pand Jacob Catslaan 7 is cultuurhistorisch waardevol.” Nou, dan denk ik: oké, als raadslid, oké, mooi. Maar dan is de eerste zin: “Dat is eerder door de raad vastgesteld als orde 2-pand, aangewezen in het bestemmingsplan Haarlem Zuid.” Nou ja, de eerste zin is in een alinea vaak belangrijk, cultuurhistorisch waardevol. O, dat heeft de raad ooit al besloten, dus dat volg ik. Maar wat we vanavond hebben gehoord is juist dat essentiële punt is door de Raad van State van tafel geveegd. Dat wordt niet vermeld in het raadsstuk van het voorbereidingsbesluit. Dan vind ik dat wij als raad bij dat voorbereidingsbesluit toch een beetje op het verkeerde been zijn gezet. Nogmaals, ik wil de deskundigen niet afvallen, dus dan denk ik dat we inderdaad, als zij denken dat het een orde 1-pand is nu, met nieuwe inzichten, dat we dat moeten afwachten. Maar ik betreur het dat dit dossier zo verlopen is, want dit betekent wel dat die bewoners jarenlang in de onzekerheid en in gedoe zitten en dat moeten wij als overheid ook niet

willen. Dus ja, ik hoor ook de meerderheid, dus dan moeten we het maar doen, maar ik betreur het wel deze gang van zaken en dat wil ik wel even vermeld hebben.

De voorzitter: Helder. Mijnheer Roduner.

Wethouder Roduner: Ik ageer daar wel een klein beetje tegen. De raad stelt bestemmingsplannen vast. In het vorige bestemmingsplan is vastgesteld dat dit een cultuurhistorisch interessant en waardevol pand is. Dan als het geen gemeentelijk monument is, dan geven we dat vaak een orde 2-status. Een orde 2-status is ook de panden die we in beschermd stadsgezicht geven, dus dat zijn de bescherming aan panden die je daarmee geeft. Daarvan heeft de Raad van State geoordeeld dat het geen beschermd stadsgezicht is, het valt net even buiten ons beschermd stadsgezicht, dus die heeft daar uiteindelijk een streep door gezet. Nu herstellen we die omissie, want we wijzen het aan als gemeentelijk monument, we hebben daar onderzoek naar gedaan, we hebben daar argumentatie voor genomen en we hebben daar in ieder geval een conceptbesluit voor genomen. Daarmee krijgt het dan ook nu een formele status en die status is zelfs nog iets hoger dan orde 2, dat is een orde 1-status. Dat herstellen we eigenlijk hier in het plan, dus ik heb niet het gevoel dat ik u daarmee op het verkeerde been heb gezet. Ik denk dat de cultuurhistorische waarde hiermee gewoon definitief op een zorgvuldige manier wordt geborgd, dus ook via de procedures zoals we die met elkaar hebben afgesproken.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Voorzitter, ik kan dat wel volgen, maar bent u dan niet aan de andere kant een economische impact aan het maken, om het maar zo te zeggen, door dan een tweede bouwvlak aan te wijzen om te zeggen: nou ja, goed, de huizenprijzen liggen daar rond de 5000 euro per vierkante meter woonoppervlak. Bent u dan niet iets aan het geven dat compenseert dat u op het monumentwaardige pand iets onmogelijk maakt? Begrijp ik dat dan goed?

Wethouder Roduner: Nee, u moet zich voorstellen dat er nu geen bestemmingsplan geldt, dus dat betekent dat er gewoon veel meer mogelijk is eigenlijk, dus veel meer qua bouwmogelijkheden mogelijk is. Nu leggen we weer een bestemmingsplan erop, vullen we het in deels met een bestaand gebouw wat de bestemming woning heeft, maar omdat er dus nu veel meer mogelijk is zeggen we eigenlijk: daar hoort dan ook – en dat denken we dat dat op een zorgvuldige manier in te passen is – ook een bouwvlak bij waar een pand kan komen en dat doet dan ook recht aan het ontwikkelpotentieel van de kavel, om het even in simpele termen te zeggen. Dus dat doet ook recht aan de financiële waarde van de kavel en de ontwikkelmogelijkheden die je mist. Dus daarmee is dat ook weer gladgestreken.

De voorzitter: Dank u wel. U was aan het einde van uw termijn gekomen? Is er behoefte aan een tweede termijn? Mijnheer Klaver.

De heer Klaver: Ik wilde eerst even naar de wethouder luisteren, maar ik heb goed kennisgenomen van de stukken, ik ben op locatie geweest. Mijn beeld is dat er voldoende zorgvuldigheid betracht is en dat er in de beoordeling en de afweging van belangen en we wachten het vervolg verder af.

De voorzitter: Hoe mag dit stuk naar de raad? Hamerstuk? Mijnheer Visser.

De heer Visser: Graag hamerstuk stemverklaring.

De voorzitter: Hamerstuk met stemverklaring. Kan ik me voorstellen.

7. 17.45 uur Weigering Verklaring van geen bedenkingen i.v.m. het besluit weigering omgevingsvergunning t.b.v. nieuwbouw voor horeca en mij. doeleinden en de herbouw en restauratie van een monumentale boerderij en op het perceel Vergierdeweg 452-454 (FR)

De voorzitter: Oké, dan gaan we naar agendapunt 7.

Mevrouw Blaauboer: Er is ook een inspreker.

De voorzitter: Ook een inspreker voor aangemeld. 'Weigering ... O, dat is een hele titel. 'Weigering Verklaring van geen bedenkingen in verband met het besluit weigering omgevingsvergunning ten behoeve van nieuwbouw voor horecadoeleinden en de herbouw en restauratie van een monumentale boerderij op het perceel Vergierdeweg 452-454'. Het college stelt de raad voor de afgifte van verklaring van geen bedenkingen te weigeren ten behoeve van het besluit tot weigering van de omgevingsvergunning voor het bouwen van nieuwbouw voor horeca en maatschappelijke doeleinden en het herbouwen en restaureren van de monumentale boerderij. Hiervoor heeft zich mijnheer Koster aangemeld om in te spreken. Mijnheer Koster is inmiddels geïnstalleerd. U bent bekend met dat u drie minuten heeft om uw verhaal met de commissie te delen? Dan als u het knopje indrukt, dan is de tijd aan u.

De heer Koster: Dank u wel. Ik heb maar liefst drie minuten gekregen om een gemeentelijk monument te redden. U kent de situatie hopelijk, 45 jaar Vergierdeweg in overheidshanden geweest en dat heeft geleid tot een ruïne zoals het er nu uit ziet. Dan komt er een particulier initiatief en die steekt zijn nek uit en die zegt: we gaan dat gebouw restaureren, dat kost ongeveer anderhalf miljoen, als je de omgeving ook meeneemt, alleen ja, dat moet wel gefinancierd worden en dat doen we dan door twee nieuwe gebouwen op te richten, als compensatie financieel voor de restauratie. Nou kun je heel lang discussiëren over de omvang en de grootte, de contouren van die twee gebouwen. Dat is ook gebeurd, in de stukken wordt zelfs een beetje denigrerend gekeken naar en beschreven van hoe die gebouwen eruit zien. Dat heeft ons erg gestoord, moet ik zeggen. Ik wil toch u nog even confronteren met het feit dat die maten en die contouren zijn overgenomen uit het bestemmingsplan die destijds door de gemeenteraad is goedgekeurd, in goed overleg met de Stichting Boerderij en Landschap, die ook de redenering had dat het, ook als een boerderijbedrijf zou worden voortgezet, er ongeveer zo uit zou zien. We zijn exact binnen die contouren gebleven. Dan de functies, daar kun je natuurlijk van mening over verschillen, dat begrijp ik best. Het is nu een agrarische bestemming. Nou, eerlijk gezegd, een boerderij zal het niet meer worden. We hebben gezocht naar nieuwe functies. Toen de sauna mislukte, zeg maar, omdat het ook te duur werd, zijn we uitgekomen op maatschappelijke organisaties en een restaurant. Die maatschappelijke organisaties waren we rond met een medisch kinderdagverblijf en een dagbesteding voor de minder zelfredzamen. Dat heeft het college afgewezen. Het cynische is eigenlijk dat een varkensstal wel mag, maar een medisch kinderdagverblijf niet. Ja, hoe gaat het nu verder? Dat is natuurlijk altijd wat lastig, want er moet wat gebeuren, zeiden alle fracties in de laatste raadsbehandeling. Er moet wat gebeuren. Ja, zei de wethouder, er moet wat gebeuren, ik ga praten met het recreatieschap – want die is economisch eigenaar. Nou, er is geen gesprek geweest. Sterker nog, in de stukken zegt: het is een uitdaging. Nou, dat is een keurige oplossing. Het is niet toevallig dat het recreatieschap in de zienswijze nogal hard uithaalt naar de gemeente. Iemand die een beetje bestuurlijk thuis is, die weet dat dat heel ongebruikelijk is. Ze zeggen ook heel duidelijk: we hebben geen anderhalf miljoen om dat op te knappen. En de gemeente Haarlem? Ik geloof er niks van. We weten hoe het er nu uit ziet, het is volledig ingestort, de stolp is ingestort, het dak van de linker woning is echt ingestort. De rechterwoning, de balklagen boven beginnen ook al te rotten. Daar woont nog mijnheer Steentjes, ik hoop niet dat bij een grote storm mijnheer Steentjes thuis is. Als

u het college volgt, dan moeten wij helaas de handdoek in de ring gooien, want dan houdt het voor ons op, we gaan niet naar de rechtbank. Maar dat betekent wel dat de verantwoordelijkheid voor de instandhouding, maar ook voor de teloorgang van dit gemeentelijk monument in uw handen ligt. Dat wou ik u vertellen. Ik dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel voor uw bijdrage. Zijn er vragen aan mijnheer Koster? Nou, dan heeft u een ontze...
Mijnheer Aynan, Jouw Haarlem.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. Dank, mijnheer Koster, voor het inspreken en wat leuk dat u – nou, wat is het – na dertig jaar weer geïnstalleerd bent. Voorzitter, ik hoor hier de spreker best eigenlijk een emotionele oproep doen om te zeggen: laat de boerderij geen ruïne worden. Zij hebben een plan. Wij stonden daar de vorige keer achter, ik zal niet verklappen wat wij dit keer gaan vertellen. Maar mijnheer Koster, als het nou niet lukt, als hier geen meerderheid te vinden is voor uw plan, wat gaat er dan eigenlijk gebeuren? Want Steentjes, ja, die vallen uit elkaar ook. Heeft u enig idee? Want u kent het pand, u heeft een goed plan neergelegd. Gaat dat instorten binnenkort, of ben ik wat negatief?

De voorzitter: Mijnheer Koster.

De heer Koster: Nou ja, instorten binnenkort, dat weet je nooit. Dat wisten ze met het dak van die vorige woning ook niet. Het is nu provisorisch een beetje gerepareerd met een stalen dak en wat dekzeil en dergelijke. Maar ik weet dat in de hoek van de woning waar mijnheer Steentjes woont met een huurcontract, dat dat ook al slecht begint te worden. Dus als dat doorrot, dat kan één of twee of drie jaar duren, en als het dan een keer windkracht negen is, dan gebeuren er ongelukken. Dan zijn er twee oplossingen: of je zegt de huur op en laat het instorten – en dan heb je een tweede ruïne in Haarlem na Ter Kleef, dat is de eerste ruïne – of er moet anderhalf miljoen gevonden worden. En ik heb ze niet.

De voorzitter: Dank u wel. Geen vragen meer vanuit de commissie? Dan was uw verhaal verder helder, dan wil ik u namens de commissie hartelijk danken voor uw komst vanavond hier naartoe. Toch altijd in de bijzondere omstandigheden nog in deze tijd. In ieder geval dank. Dan gaan wij het punt behandelen. Als eerste mijnheer Wiedemeijer, PvdA.

De heer Wiedemeijer: Dank u wel, voorzitter. Het gebeurt vaak in het leven dat je liever ongelijk krijgt en dat was hier ook het geval. In het voorjaar waarschuwden wij ervoor dat als de raad geen verklaring van geen bedenkingen wilde verstrekken, dat de gevolgen omvangrijk zouden zijn. We gaven ook aan dat het recreatieschap daar niet van gecharmeerd zou zijn. Dan druk ik me voorzichtig uit. Ik denk dat de initiatiefnemer, die heeft ook net aangegeven dat de reactie van het recreatieschap, die laat weinig te wensen over. Ik denk ook dat de initiatiefnemer gelijk heeft dat de duidelijkheid van de zienswijze uitzonderlijk is in deze bestuurlijke kringen, dus ik hoop eigenlijk vooral dat andere raadsleden – en ik hoor ook graag een reactie van het college zelf – maar om er nu zo'n explosieve reactie ligt dat niet leidt tot een veranderd standpunt en dat vraag ik ook van mijn collega-raadsleden. Want we hebben het hier vaak ook in de raad over als er een motie komt die 10.000 euro kost, dan begint iedereen te steigeren: geen dekking, geen dekking. Hier duwt u eigenlijk een miljoen door de papierversnipperaars als u hier niet uw standpunt wil wijzigen. Dus wij zijn toch wel erg benieuwd hoe mijn collega's dat zien. We moeten toch ook allemaal onze verantwoordelijkheid nemen. Als het inderdaad een miljoen of meer gaat kosten, dan gaat de contributie van Haarlem omhoog, ook van de inwoners van Haarlem, krijgen we een ruïne. Wij zijn daar niet voor, wij willen graag dat de verklaring wel alsnog wordt verstrekt. Ik denk dat de initiatiefnemer ook goed heeft toegelicht dat het om sociaal-maatschappelijke functies gaat, waarbij de natuurhistorische waarden in de omgeving wel

degelijk worden gerespecteerd. Dus het past ook goed binnen de doelstellingen van waar wij gezamenlijk voor staan, namelijk een sociale stad. Dat kan gecombineerd worden met de natuur in de Heksloot in de omgeving. Volgens mij waren de vogelaars in de omgeving ook positief en de wijkraad was positief. Dus als je dat hele rijtje afgaat, dan is volgens mij nog steeds verantwoordelijk besluit om de vergunning op een gegeven moment wel te gaan verstrekken. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Klaver, interruptie.

De heer Klaver: Ik wilde eigenlijk, misschien is het wel een oproep aan ons allen: laten we niet de discussie van de vorige keer overdoen, dus laten we snel door deze vergadering heen gaan.

De voorzitter: Dank u wel. Wie nog meer? Mijnheer Bruch, VVD.

De heer Bruch: Ja, mijn termijn, graag. De VVD vond dit een goed plan en vindt het nog steeds een goed plan, want nieuwbouw maakt het behoud van de erfgoederen mogelijk. Dus wij zijn wel voorstander van het afgeven van de verklaring van geen bedenkingen. Het Recreatieschap Spaarnwoude, Stichting Historisch Schoten, Vereniging Behoud Hekslootpolder, wijkraad Vondelkwartier, ze zijn allemaal voor dit plan, dus veel mooier kan je het toch niet krijgen. Als alternatief staat er eigenlijk in het stuk verstopst: er zijn maatregelen getroffen om verder verval tegen te gaan. Nou nou, we koesteren een bouwval, wees er maar trots op. In april heb ik gezegd: de VVD gaat akkoord met het ter inzage leggen, maar we roepen het college op met de aanvrager in gesprek te gaan om te kijken wat er wel mogelijk is om deze unieke boerderij te behouden. Ik vind het eerlijk gezegd dan wel schokkend om van de inspreker te horen dat er helemaal geen gesprek heeft plaatsgevonden. De VVD is met het Recreatieschap Spaarnwoude van mening dat met weigering van deze vergunning een unieke kans verloren gaat voor het restaureren, ontwikkelen en voor het publiek toegankelijk maken van deze historische plek. Daar laat ik het bij.

De voorzitter: Mijnheer Visser, ChristenUnie.

De heer Visser: Voorzitter, de ChristenUnie sluit zich helemaal aan bij het pleidooi van PvdA en VVD. We vragen ons echt af hoe wij alle moties die wij in de raad steeds hebben ingediend over de financiën van het recreatieschap, hoe wij die nog als raad – en dat was steeds raadsbreed – serieus kunnen nemen als wij niet wat serieuzer naar dit plan kijken. We hebben in het vorige debat ook gezegd dat wij vooral nog bedenkingen hadden bij het parkeren en dat er daar misschien nog wat creatieve oplossingen mogelijk waren. Ik ben benieuwd of de wethouder daarnaar heeft gekeken en ik ben ook benieuwd welk gesprek er in het college is geweest, nu er een brief is vanuit het recreatieschap en ik geloof een andere wethouder in het bestuur van het recreatieschap zit. Ik lees nergens in deze brief dat er een tegenstem of zo is geweest, dus ik neem aan dat de andere wethouder in het bestuur van het recreatieschap deze brief heeft gesteund en dat betekent dus dat het college intern verdeeld is. Dus misschien kan de wethouder daarop ingaan. Ik lees ook in het stuk dat de gemeente in het recreatieschap eerder ook voor dit plan was, dus hoe zit dat? Wat ons betreft keren we op onze schreden terug en hopen we dat er vanavond wel een meerderheid is en dat we snel deze bouwval gaan aanpakken. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Krouwels, D66.

De heer Krouwels: Dank u wel, voorzitter. D66 is erg benieuwd naar de beantwoording van de vragen van de VVD, maar wij gaan ons standpunt hierin niet wijzigen. Deze ontwikkeling is wat ons betreft te groot op deze

plek. Over de bestemming valt echt nog wel iets te zeggen en misschien is het woord wonen al genoemd in het college. Ik zie twee interrupties van mijn collega's.

De voorzitter: Mijnheer Visser.

De heer Visser: U zegt: te groot. Kunt u definiëren wat u verstaat onder te groot? Moet ik dan aan de bouwoppervlaktes denken?

De heer Krouwels: Nee, niet per se. Ook als het gaat om wat er naar toestroming gaat parkeren en de weg er naartoe, vlakbij de Hekslootpolder, van het groen wat wij hoog hebben zitten.

De voorzitter: Mijnheer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Voorzitter, ik geef toe, het is ook niet mijn grootste kwaliteit om van standpunt te wijzigen, dus dat doe ik ook zelden. Maar u kunt hier toch ook zien dat er bepaald omvangrijke financiële consequenties zijn. D66 staat er vaak voor dat ze voor financiële deugdelijkheid staan, dus misschien bent u niet van standpunt veranderd, maar hoe ziet u dan die impact? Ik ben benieuwd hoe u dat dan ziet.

De heer Krouwels: Wij gaan het ergens verder in de agenda ook hebben over de financiële boeken van Spaarnwoude. Het is ook zeker meegenomen bij ons in de fractie. Maar nee, ik wil dit echt als dit stukje bij de Hekslootpolder wil ik op die manier behandelen en daarin volgen wij het college.

De voorzitter: Mijnheer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Dus ik mag concluderen dat u daar dan een miljoen voor over heeft en dat de contributie van Haarlem omhooggaat en dat de Haarlemse inwoners daardoor meer gaan betalen?

De heer Krouwels: Ik vind de vertaling van de PvdA niet eerlijk daarin. Dat is niet een, zo contributie we doen. Ik wil echt dat er goed naar de bestemming hiervoor gekeken wordt, maar één op één zeggen dat we hier een miljoen voor inleveren door dit, dat vind ik heel erg kort door de bocht.

De voorzitter: '...'.

De heer Wiedemeijer: Dat zijn niet mijn woorden, dat is de zienswijze van het recreatieschap. Dus ik probeer u geen woorden in de mond te leggen, ik vraag u te reflecteren op die zienswijze waar de heer Visser ook terecht aangeeft dat wij ook zijn vertegenwoordigd in dat recreatieschap. Dus als u zegt: ik vind u te kort door de bocht. Dat bent u het niet eens met de zienswijze van een externe maatschappelijk partner.

De heer Krouwels: Het is grappig, mijn vorige spreker heeft het ook al gezegd dat er een bestuurslid van het college in het recreatieschap zit. Die heeft ook een andere mening dan het college hier in Haarlem en wij als D66 volgen het college hierop. Volgens mij heb ik dan er uitgebreid op geantwoord.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. Mijnheer Krouwels, er zijn heel wat voorzieningen daar direct in de buurt: sportvoorzieningen, andere maatschappelijke voorzieningen die ook heel wat bezoekers trekken op dit moment. Wat maakt deze, wat ons betreft, kleinschalige ontwikkeling, maakt dat nou echt zo'n groot verschil?

De heer Krouwels: Ja. In het hoekje van dit stukje rand van de Hekslootpolder wel.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Maar het is precies wat u zegt, het is aan de rand, het is niet in de polder. Dus wat ons betreft past dat prima. Of ziet u dat anders, het is toch niet in de polder?

De heer Krouwels: Nee, aan de rand, dat heb ik goed gezegd.

De voorzitter: Dank u wel. Ik zie de ... U termijnen, allemaal? Ja? Mijnheer Van Leeuwen, Actiepartij.

De heer Van Leeuwen: Dank u wel, voorzitter. Ik moest toch even terugkijken hoe de Actiepartij hier de vorige keer op heeft geflecteerd, omdat ik een aantal dingen terug hoor zojuist, maar ook de inspreker denk ik goed hebben beluisterd. Ik weet dat wij ons aansloten bij de VVD toen, omdat wij vonden dat er een knip gemaakt moest worden tussen een invulling van een locatie en de verbouwing. De verbouwing zou los moeten staan van de verdere invulling, want de invulling als zodanig vonden we te massief, te groot. Maar ik heb de inspreker horen zeggen dat we na de vorige keer – en dat is ook wat aansluit in mijn herinnering – dat we hebben gezegd: ga nou nog eens met elkaar om de tafel zitten om te kijken of er een beter plan gemaakt kan worden. Ik hoor daar graag eerst de wethouder toch over of er nu een plan is gemaakt dat beter is. Ik zie het niet en ik ben bang dat we nu eigenlijk hetzelfde voorhebben als we in april hadden en dan sluit ik mij aan bij de heer Klaver: laten we die vergadering niet nog een keer overnieuw doen. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Klaver, CDA.

De heer Klaver: Ja, mijnheer Klaver kan dan ook kort zijn. Ik heb niet de indruk dat er nieuwe informatie ligt. We hebben vorige keer uitgebreid over gediscussieerd. Wat ons betreft gaat het hier om het beschermen van natuur en landschap en van cultuurhistorie. Dat weegt zwaarder dan het belang van de aanvrager en we zijn dus akkoord met de weigering.

De voorzitter: Interruptie, mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Maar het beschermen van die cultuurhistorie, mijnheer Klaver, die wordt nu toch juist tenietgedaan? Het staat op instorten en dit plan gaat het juist een beetje redden.

De heer Klaver: Ik ga niet herhalen waarom wij niet voor dit plan zijn. Er zal een ander plan moeten komen wat meer recht doet aan het landschap, aan de natuur.

De heer Aynan: U gelooft dat dat mogelijk is?

De voorzitter: Mevrouw Kok. Mevrouw Kok, OPH.

Mevrouw Kok: Dank u wel, voorzitter. Zoals al door meerdere sprekers gezegd, wij vroegen ons ook af: waarom staat dit punt nu weer op de agenda? Het is eigenlijk niet veel nieuwe informatie. Misschien is het eerst goed als we de wethouder horen wat er in de afgelopen maanden is gebeurd, want daar zit denk ik de meest cruciale informatie, en dat we er dan verder over spreken.

De voorzitter: Wij gaan de wethouder horen als u bent uitgesproken allemaal. Dus is er nog iemand die iets wil zeggen? Mijnheer Amand, Trots. O, interruptie nog. Mijnheer Amand, eerst een interruptie mijnheer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Voorzitter, ik respecteer het CDA in de zin van dat ze de natuurhistorische waarde goed willen beschermen. Ik ken die toevallig vrij goed, want ik kom uit Spaarndam, dus ik ben er denk ik vaker langs gefietst dan jullie allemaal bij elkaar, maar goed. Kijk, u zegt dat er geen nieuwe informatie is. Maar dat is er toch juist wel, want er is toch een vrij explosieve zienswijze? Dus we hoeven inderdaad niet het debat opnieuw te doen, maar ik ben wel benieuwd hoe u daar dan op reflecteert.

De heer Klaver: Nou, misschien is de zienswijze wat scherper van toon, maar de zienswijze van het recreatieschap was ook al bekend.

De voorzitter: Mijnheer Amand, Trots.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Ik ben er misschien nog meer langsgereden als mijnheer Wiedemeijer, maar ja, dat is de leeftijd. Dus ik wil even zeggen, wij hebben toen al gezegd: maak daar nou een jeugdproject van, net als de Molen Adriaan, dat je dus de jongeren aan het werk houdt. Dat heb ik toen ook al gezegd: overleg met de mensen wat je kan doen. Dat is altijd het beste: overleg, praat met elkaar. Dat hebben we vanavond al een paar keer gehad dat de mensen niet praten, dat er gewoon maar gedreigd wordt met een rechtszaak. Dat moeten we niet hebben. Jongerenwerkloosheid krijgen we, metselaars, timmerlieden, altijd is er te praten en waarom maak je niet een project à la de Molen Adriaan? En waarom weet ik niet, het werk, zeggen ze, iedereen hier, ook het college altijd, alles: we hebben werk voor werk. Nou, er gebeurt niks, maar dit is nou een goede kans om de jongeren aan het werk te helpen. Jongelui, meisjes, jongens, geef ze een kans en een vak te leren en ga dan eens een beetje ruzie maken over punten die we eigenlijk niet moeten doen in deze tijd. Wij kunnen ermee instemmen als de wethouder belooft dat hij dat gaat doen. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Drost, GroenLinks.

De heer Drost: Dank u wel, voorzitter. Ik vind het eigenlijk wel fijn dat het weer op de agenda staat. Ik heb er dertien jaar om de hoek gewoond, ik kwam er bijna dagelijks, dus het is leuk om het er weer over te hebben. Maar misschien nog even kort qua proces. In 2009 is het bestemmingsplan vastgesteld, toen heeft GroenLinks al gezegd: die wijzigingsbevoegdheid vinden wij geen goed idee op basis van het toevoegen van verhard oppervlak voor het parkeren en ook de nieuwbouwgebouwen. Goed, het is erin gekomen, die wijzigingsbevoegdheid, maar vervolgens in de loop van de jaren om wat voor reden dan ook is het plan veranderd, maar past het niet meer in die wijzigingsbevoegdheid. Dus in die zin begrijpen we ook dat het college zegt: we geven geen verklaring van geen bedenkingen af. We hebben de zienswijze ook doorgenomen, gelezen, maar dat verandert voor ons niet ons standpunt hierin.

De voorzitter: Mijnheer Visser, ChristenUnie.

De heer Visser: Voorzitter, ik woon inmiddels exact dertien jaar om de hoek. Maar u had het net over verhard parkeren. Dat parkeren, dat vind ik ook een lastig punt, maar volgens mij is het niet per se noodzakelijk dat het verhard parkeren is. Het kan ook parkeren in het gras zijn, in het groen. Maar mijn vraag aan u is: als er nou straks een ander plan komt met exact de hoeveelheid bebouwingsoppervlakte als in het saunaplan stond en als ook in dit plan stond – dan hebben we het even niet over parkeren, dan hebben we het alleen over de

bebouwing – gaat u dan wel instemmen? Dus alleen met een andere invulling, maar wel dezelfde bebouwingsoppervlakte?

De heer Drost: Nee, die argumenten toentertijd waren én dat parkeren, én ook de bebouwingsoppervlakte. Dus beide hebben geleid tot ons standpunt toentertijd, en nu nog steeds.

De heer Visser: Wat betekent ...

De voorzitter: Goed, ... Ja?

De heer Visser: U stapte net relatief snel over die brief van het recreatieschap heen. Wat vindt u van die 1 miljoen? Want ik neem aan dat u ook wel uw zorgen heeft over onze eigen gemeentefinanciën en die zijn gekoppeld aan de financiën van het recreatieschap.

De heer Drost: Ja, maar goed, er is een mogelijkheid gemaakt in het bestemmingsplan, dat was dat wijzigingsgebied. Daar voldoet dit plan niet aan, dus volgens mij begint het daar.

De heer Visser: Volgens mij, voorzitter, als ik nog één keer mag, als die sauna wel was doorgegaan, had daar nu een gebouw gestaan met die oppervlakte. Ik vind het dus eigenlijk raar dat u nu eigenlijk zegt: een besluit wat toen is genomen, dat u daar ... Misschien was u daar nu op tegen, maar het had er nu gewoon kunnen staan en dan hadden we u er ook nu niet over gehoord, volgens mij. Dus ik vind het raar dat u de mogelijkheden, dat u het de wethouder zo lastig maakt dat u zelf zegt: die bebouwingsoppervlakte mag niet hetzelfde zijn, die moet kleiner. Dan maakt u het de wethouder heel erg moeilijk en wordt het financieel nog lastiger voor de gemeente.

De voorzitter: Ja, uw vraag is helder. Mijnheer Drost.

De heer Drost: Ik heb er eigenlijk geen nieuwe reactie op, anders dan wat ik al net gezegd heb.

De voorzitter: Dat vermoeden had ik al een beetje.

De heer Drost: Ja precies, daarom.

De voorzitter: Iedereen het woord gevoerd? Mijnheer Aynan, Jouw Haarlem.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. Menig raadslid is er om de hoek wezen wonen, of wat dan ook. Ik ben echt in de boerderij geweest.

Mevrouw ...: Er geboren.

De heer Aynan: Nee, nee, ik ben overigens wel op een boerderij geboren, maar niet deze. Voorzitter, wel even serieus. Het is echt een unieke boerderij – dat weten we, enig in zijn soort – die echt gewoon op instorten staat. Dat zie je. En dan komt zo'n unieke kans eigenlijk voorbij om het te behouden. Wat dat betreft sluit ik me echt aan bij de oproep van de PvdA: laten we alstublieft dit een kans geven. Want ik zie niet in hoe andere initiatieven, of het recreatieschap, een miljoen ruim gaat neertellen voor het redden van een gemeentelijk monument – hè, let op, het is van ons. Voorzitter, ik wil heel graag ook weten wat die vernietigende reactie van het recreatieschap. Onze wethouder, afgevaardigd bij het recreatieschap, die keurt ditzelfde plan dus af, maar hetzelfde college keurt het ... Nee, goed in het recreatieschap, en hetzelfde college keurt het plan dus af.

Dat zet echt gewoon kwaad bloed bij het recreatieschap. Graag een reactie daarop. En ik zou ook graag willen weten of er inderdaad geen gesprek is geweest. Maar wij zijn voor het afgeven nogmaals van een verklaring van geen bezwaar.

De voorzitter: Dank u wel. Het woord is aan wethouder Roduner.

Wethouder Roduner: Dank u wel, voorzitter. We zitten natuurlijk in een formeel proces met elkaar. Er is een vergunning aangevraagd, het college heeft in eerste instantie aan u voorgesteld om die vergunning te weigeren, omdat wij vonden dat van het bouwplan, dat er geen sprake was van een goede ruimtelijke ordening. Nou, u heeft ook daarom, u bent daarin meegegaan de vorige keer en heeft een concept weigering van de verklaring van geen bedenkingen afgegeven. Daarmee heeft u eigenlijk ook uitgesproken: wij vinden dat hier geen sprake is van een goede ruimtelijke ordening. Er zijn zienswijzen geweest, vanuit het college was dat in ieder geval geen reden om uiteindelijk van standpunt te veranderen. Dus we hebben opnieuw bij u teruggekomen en gezegd: dit zou dan wat ons betreft het definitieve standpunt moeten zijn. Het is denk ik aan u om te wegen, ook zelf uw eigen afweging te maken of die zienswijzen tot een ander standpunt leiden. Als ik het zo hoor, is dat bij de meerderheid van de commissie niet. Dus dat is even het formele traject waar we in zitten. In dat formele traject is het natuurlijk lastig om dan het gesprek aan te gaan met een initiatiefnemer over een ander plan. Wij staan zeker open voor een gesprek, dus volgens mij hebben we dat ook wel proberen te initiëren, maar dat gaat dan wel over iets anders. Dat gaat wel over een aanpassing van het plan en wat wij hebben begrepen is daar ook weinig interesse voor, omdat uiteindelijk de initiatiefnemer dan ook ziet dat zijn businesscase onvoldoende is om rond te komen. Dus dat is denk ik wel even de lastigheid waar we in zitten: ja, wij willen graag dat er een ontwikkeling plaatsvindt, wij denken dat het goed is dat er een ontwikkeling plaatsvindt in het gebied, we snappen ook dat er wellicht iets bijgebouwd moet worden om het monument uiteindelijk te redden. Maar dat betekent niet dat we dan alles maar gaan toestaan en dat we dan ook uiteindelijk vanwege die reden akkoord zullen gaan met het plan. Om even een voorbeeld te geven, een vergelijking, we houden het dicht bij onszelf. De gemeentefinanciën in Haarlem kunnen ook wel een steuntje gebruiken, maar dat betekent niet dat we nu in het wilde weg in de polders van Schalkwijk woontorens gaan toestaan om maar geldopbrengsten te genereren om onze gemeentefinanciën omhoog te krijgen. Dus ook daarvan ...

Mijnheer Aynan: Kunt u dat nog een keer even zeggen?

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

Wethouder Roduner: Wij gaan dus niet, volgens mij in tegenstelling tot wat u wil, gaan wij niet beginnen aan die vijfde wijk in Schalkwijk, puur vanuit financieel gedreven oogpunt, ...

Mijnheer Aynan: Ik wist het al.

Wethouder Roduner: ... omdat uiteindelijk moeten we ook gewoon laten zien dat er sprake is van een goede ruimtelijke ordening. Wethouder Berkhout – want daar refereert u aan – die staat volmondig ook achter dit besluit wat wij hier genomen hebben. Dus ik denk dat wij ook ... Het is jammer dat het recreatieschap met een andere verantwoordelijkheid daar ook anders tegenaan kijkt. Dat is nou eenmaal zo, soms heb je dat. Ik denk dat de uitdaging zal zijn om de komende periode met hun het gesprek aan te gaan: hoe kunnen we zorgen dat hier toch iets gebeurt? Het monument is in augustus nog onderzocht, bouwkundig gekeken. Het ziet er niet goed uit, maar het is nog niet zo erg dat het onmiddellijk instort. Er zijn in het verleden ook wel wat maatregelen genomen, maar het kan wel een opknappbeurt gebruiken en we denken dat dat ook wel echt

moet gebeuren om te zorgen dat dit monument ook voor het nageslacht behouden blijft. Dus dat is het proces waar we in zitten en in dat proces is het dan lastig om een open gesprek te hebben over alternatieven, als er gewoon nog een formeel traject ligt en uiteindelijk daar dan ook iets op ligt. Ik zie een paar vragen.

De voorzitter: Mijnheer Krouwels.

De heer Krouwels: Ook dat vind ik dan een beetje kort door de bocht, want volgens mij heeft de wethouder wel kunnen inschatten bij de vorige bespreking dat we het college hierin zouden steunen. Dus iets van een tipje van de sluier over andere plannen is nog niet of nauwelijks besproken in het college, begrijp ik? Eventuele alternatieven.

Wethouder Roduner: Nee, het is niet aan het college om daar uiteindelijk een bouwplan voor te maken, hè? Het is uiteindelijk, het is niet van ons, het is van ... Dus het recreatieschap is degene die daar de lead in heeft. Die heeft uiteindelijk ook een partij gevonden die hier het initiatief heeft genomen. Wij staan ervoor open om te kijken, dus ook gewoon met onze casus aan te geven, wat wel zou kunnen, dus richting te geven wat wel hier geschikt zou zijn. Dat zit met name ook in het volume wat er wordt voorgesteld en het aantal bebouwd oppervlak, dat zal wat gereduceerd moeten worden, maar het is niet aan het college om dan uiteindelijk het te gaan tekenen en zeggen hoe een eigenaar het moet doen. Dus uiteindelijk, het initiatief moet toch ergens anders liggen en daar moet dan ook wel de bereidheid zijn om tot een ander plan te komen. Voor zover ik begrepen heb wordt er nog even vastgehouden aan het plan wat nu voorligt en wat ook nog formeel in een traject zit.

De voorzitter: Mijnheer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Dank u wel, voorzitter. Aan de ene kant zijn er de eisen vanuit het bestemmingsplan, aan de andere kant moet een initiatiefnemer een sluitende businesscase krijgen. Het komt op mij een beetje over dat de eis van de gemeente ervoor zorgt dat de initiatiefnemer vrij lastig tot een sluitende businesscase komt. Hoe ziet u dat? Want er lijkt enigszins op die manier sprake van voorwaarden die elkaar uitsluiten.

Wethouder Roduner: Volgens mij is het niet een taak van de gemeente om maar zoveel ruimte te bieden dat een initiatiefnemer tot een sluitende businesscase komt. Dat is volgens mij een andere premisse die u heeft, maar wij willen initiatiefnemers ruimte bieden waar we denken dat dat redelijkerwijs mogelijk is, maar het is niet zo dat wij zoveel ruimte gaan bieden zodat een businesscase maar sluitend is. Om een voorbeeld te geven, we hebben uiteindelijk – daar gaan we het straks over hebben – maar over een aantal van de ontwikkelzones, daar zat dan nog een onrendabele top op, ook bij de Europawegzone. Het is niet dat wij dan zomaar zeggen: nou, we laten alle eisen los, zodat u maar een sluitende businesscase heeft. Uiteindelijk probeer je daar toch in goede samenhang tot iets te komen waar beide partijen profijt van hebben en soms zeggen we als gemeente ook gewoon nee.

De voorzitter: Mijnheer Van Leeuwen. Of was het een vervolgvraag?

De heer Wiedemeijer: Ja, sorry, het was een vervolgvraag, namelijk ...

De voorzitter: Vervolgvraag. Mijnheer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Ik ben het met u eens dat het inderdaad niet zo is dat dan alle voorwaarden er maar af moeten, maar het kan natuurlijk wel de ultieme consequentie hebben dat er uiteindelijk geen initiatiefnemer

komt met een sluitende businesscase en dat betekent dat het monument niet in de gewenste status kan worden hersteld. Dus ja, in die zin zou ik daar toch enige reflectie op verwachten.

Wethouder Roduner: We gaan ervan uit dat uiteindelijk mensen ook gewoon hun eigendom goed onderhouden en zeker als het gemeentelijke monumenten betreft. Als dat te ver gaat, dan hebben we ook nog middelen als gemeente om te kunnen inzetten dat mensen uiteindelijk verplicht worden om hun gebouw goed te onderhouden. Dat zijn wel zwaarwegende middelen en we hebben ieder geval naar aanleiding van de laatste keuring ook niet geconstateerd dat we die middelen moeten inzetten, maar dat is uiteindelijk de route die je gaat nemen. Het kan niet zo zijn dat uiteindelijk wij als gemeente meer ontwikkelruimte moeten gaan bieden, omdat eigenaren hun pand jarenlang onvoldoende hebben onderhouden. Dus ik snap, ik voel heel erg ook als wethouder Erfgoed de behoefte en de noodzaak om dit pand gewoon goed te onderhouden, maar ik zou daar in eerste instantie ook graag willen dat de eigenaar daar zijn verantwoordelijkheid in neemt. We zijn als gemeente heel erg bereid om mee te denken om die eigenaar ook wat ruimte te bieden dat hij daar inderdaad ook uiteindelijk financieel goed uitkomt.

De voorzitter: Mijnheer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Ik ben blij, voorzitter, dat de wethouder dat zegt en ik steun hem volledig als hij zegt dat we natuurlijk niet tot in het oneindige kunnen opplussen in een bestemming om maar het achterstallig onderhoud financieel weg te werken. Maar de oproep hier de vorige keer in de commissie was volgens mij toch wel redelijk breed: probeer dat gesprek aan te gaan. U wijst nu heel erg op uw formele positie, dat dat dan moeilijk is om in gesprek te gaan, omdat u uiteindelijk de bestemmingsplanprocedure moet uitvoeren en dus niet de ontwikkelkant in wil gaan, maar kunt u ons niet iets ... Want de tijd gaat ons tegenstaan, hoe langer dit duurt, hoe minder er te redden is van dat nu nog, nou ja, aanwezige monument, zeg maar. Dus kunt u niet iets toeschietelijker zijn in uw bereidheid om niet alleen te zeggen: ik sta open, de deur staat open, men kan komen. Maar: ik ga gewoon een gesprek organiseren, waarbij ik nog eens een keer ga laten zien hoe we dit wat ons betreft kunnen redden en wat dan die mogelijkheden zijn om die partij in gelegenheid te brengen.

Wethouder Roduner: Ja, zonder enorm hier de zwarte Piet heen en weer te laten schuiven, maar zover ik heb begrepen hebben wij open aangegeven ook wel in gesprek te willen en hebben wij te horen gekregen dat daar geen behoefte was, omdat uiteindelijk nog in de eerste instantie werd vastgehouden aan het plan wat er ligt, met de reactie dat uiteindelijk de businesscase niet sluitend zou kunnen zijn met een ander plan. Dus ik hoop, misschien is het ook wel even nodig dat dit plan van tafel gaat, dat we daarna met elkaar een gesprek kunnen hebben over: wat kan er dan wel? En dat dat ook weer tot nieuwe inzichten leidt aan beide kanten. Dat hoop ik, mijn deur staat in ieder geval open om een gesprek te hebben over een plan, maar dat zal er naar oordeel van de gemeente echt anders uitzien dan wat er nu ligt.

De voorzitter: Mijnheer Amand.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Wethouder, kunt u ons beloven dat u binnenkort, of binnen een paar maanden in gesprek gaat? Dat het nu eens een keertje goed opgelost wordt voor de winter. Dus kunt u dat beloven, of gaat u dat niet doen?

Wethouder Roduner: Voor een gesprek heb je altijd twee partijen nodig, hè? Maar laat ik u beloven dat ik gewoon in ieder geval even rechtstreeks contact opnemen zal met het recreatieschap, want dat is denk ik dan nu in eerste instantie even onze partner, en dat we daar gewoon een gesprek mee aangaan: hoe kijken we aan

tegen dit pand en hoe kunnen jullie als eigenaar daar een stap in zetten en hoe kunnen wij als gemeente daar ook jullie kant op bewegen?

De heer Amand: Prima antwoord, wethouder.

De voorzitter: Mijnheer Bruch, VVD.

De heer Bruch: Dank u wel, voorzitter. Wij hebben in april opgeroepen: ga in gesprek met de mensen. Dan nu in september zegt de wethouder: ik sta open voor een gesprek. Dat vinden wij toch eigenlijk wel teleurstellend, want er had in de tussentijd best eventueel informeel een gesprek plaats kunnen vinden. Ik kan de wethouder nu al vertellen: een stal voor het schaap met de vijf poten, dat gaat er niet komen. Er ligt hier een project dat iemand wil aangaan, wat natuurlijk een sluitende businesscase moet hebben. En joh, pak wat je kan krijgen, er wordt een prachtige zeventiende-eeuwse stolpboerderij gered. Wij hebben echt zoiets: probeer niet het onderste uit de kan te halen, wees blij met een plan waar allerlei organisaties zich in kunnen vinden en aan de slag.

Wethouder Roduner: Nee, dat laatste is volgens mij ook een oproep aan uw raad, volgens mij aan de rest van de commissie dat u zegt: wij moeten eieren voor ons geld kiezen. Dat is wat u zegt. Ik bestrijd wel dat wij sinds de vorige behandeling niks gedaan hebben en dat wij nu pas erachter komen dat er geen gesprek is. Al veel eerder hebben we volgens mij dat signaal ook al uitgegeven dat wij open staan voor een gesprek, dat we dat graag willen, dat wij ons belang daar voelen. Dat heb ik hier in de raad gedaan, dat is ook volgens mij via andere kanalen uiteindelijk bij de partijen terecht gekomen. Dus dat is volgens mij iets wat dan in mijn beleving niet helemaal klopt.

De voorzitter: Oké, u heeft al uw vragen kunnen stellen? Ja? Hoe mag dit stuk naar de raad? Mijnheer Bruch.

De heer Bruch: Ik wil eigenlijk wel graag dat de raadsleden hier met de billen bloot gaan, dat zij aangeven dat zij het besluit nemen dat deze boerderij misschien wel in gaat storten in de toekomst. Dus ik zou graag een stemming in de raad daarover zien. En het bestaat natuurlijk niet, maar eigenlijk zou het stemmen zonder bespreken moeten zijn, maar wat ons betreft wordt hier in de raad over gestemd en dan zou het een bespreekstuk moeten zijn.

Mijnheer Aynan: Mee eens, voorzitter.

De voorzitter: Bespreekpunt?

Mijnheer Aynan: Ja.

De voorzitter: Ja? Bespreekpunt. Mijnheer Drost.

De heer Drost: Ach, kom op, we kunnen toch gewoon prima met een hamerstuk met stemverklaring af?

De heer ...: '...'. 

Mevrouw ...: Nee.

De heer Drost: Waarom gaan we iets bespreken ...

De heer ...: Het kan gewoon als hamerstuk met stemverklaring.

Mevrouw ...: Ja, ben ik mee eens, hoor.

De voorzitter: Nee, geen geschreeuw. Oké, vingers omhoog. Hamerstuk met stemverklaring. Wie?

De heer ...: Dan kan je ook stemmen dus, ja.

De voorzitter: Dat lijkt op een meerderheid. Ja? Stemverklaring, u kunt het altijd nog opwaarderen natuurlijk.

Overige punten ter bespreking

8a. 18.10 uur Actieplan versnelling woningbouw (FR)

8b. Jaarrapportage woningbouw 2020 (MTM)

8c. Raadsinformatiebrief Impulsaanvraag BZK tweede tranche - ontwikkelzone Zuidwest (FR)

De voorzitter: Dan wilde ik voor de pauze nog agendapunt 8 bespreken, op verzoek van mijnheer Garretsen geagendeerd, 'Actieplan versnelling woningbouw', de 'Jaarrapportage woningbouw 2020' en de 'Raadsinformatiebrief Impulsaanvraag Binnenlandse Zaken tweede tranche - ontwikkelzone Zuidwest'.

Mevrouw Blaauboer: Ja, dit is door SP en dit is door Hart voor Haarlem en dit is door '...'. 

De voorzitter: Ja, toegevoegd. Hart voor Haarlem is niet aanwezig, dus ik geef als eerste het woord aan mijnheer Garretsen van de SP.

De heer Garretsen: Ja, alleen agendapunt 8a, hè, het 'Actieplan versnelling woningbouw' is op ons verzoek geagendeerd. Ik zal wel proberen de drie agendapunten a, b en c in één keer te behandelen. Dan begin ik bij het actieplan. Eerste plaats vinden we natuurlijk prima, Actieplan versnelling woningbouw. Dan is er ook rijkssubsidie mogelijk en die hebben we ook al voor een deel gekregen. In de tweede plaats wil ik Jouw Haarlem bedanken voor de technische vragen, daardoor is mij duidelijk wat er bedoeld wordt met de coördinatieverordening, dus daar hoef ik geen spreektijd meer aan te wijden. Het derde punt is dat ik ervan uitga – er staat in het stuk worden stadstafels genoemd, overleg met marktpartijen – dat ook de woningbouwcorporaties tot marktpartijen worden gerekend. Daar ga ik vanuit, want anders dan vindt het college de SP op zijn weg. Ze worden alleen niet met namen genoemd in het stuk en dat is dan misschien alleen maar een schoonheidsfoutje. Dan zegt het college: wij bepalen het wat, maar het hoe, dat kan misschien veel sneller. Als het gaat de marktpartijen, als die samen met elkaar overleggen: hoe zouden we het hoe kunnen doen? En wij behouden dan wel de regie. Nou, als ik dan de samenvatting van het college over het wat lees, dan staat er bijvoorbeeld niet bij hoe hoog gebouwen worden. Dat is juist een van de punten waar bewoners over inspraken bij Zuidwest, dat ze aan de ene kant van de spoorlijn de woningen te hoog vinden worden enzovoorts. Dan kom ik eigenlijk op mijn belangrijkste punt en dat is de rol van de bewoners. De wethouder zegt: de gemeente houdt de regie. Dan hoop ik dat hij daarmee ook bedoelt – en dat is dan een vraag – dat de gemeente ook de regie houdt over de inspraak. Dat het niet zo is, zoals we wel eens bij andere gelegenheden hebben gezien, dat de projectontwikkelaar of de marktpartijen de verantwoordelijkheid krijgen en de regie over de inspraak. Ik wil heel graag dat het, zeker bij dit soort belangrijke projecten als in Zuidwest, dat het bij de gemeente blijft. Dus graag een reactie van de wethouder daarover. Dan, omdat ik het toch over Zuidwest had, dan begin ik over 8c. Daar staat in dat het handig lijkt om alsnog subsidie van het Rijk te krijgen

om Zuidwest in elk geval in twee delen te knippen. Daar staat ook in dat de publiek onrendabele top, dat die door de gemeente niet betaalbaar is. Nou, dat zou kunnen, maar het staat er niet in – en ik heb het stuk toch getracht goed te lezen – hoeveel die publiek onrendabele top dan is. Bij de andere twee, Europaweg en Oostpoort, was die 15 miljoen euro, maar hoe hoog is die dan bij Zuidwest? Ik zou het heel erg betreuren dat wij dat niet kunnen opbrengen. We hebben vanavond uitleg over de begroting gehoord, de investeringen, maar er staat ook in dat als wij geen subsidie krijgen, dan moeten we maar het aandeel sociale huurwoningen verminderen. Dat zou ik uitermate betreuren, juist als we met de marktpartijen om de tafel gaan zitten, dan weten marktpartijen toch in het begin van een gesprek al wat de randvoorwaarden zijn, die u ook heel goed heeft omschreven, over het wat. Dus dat is mijn punt over 8c. Dan 8b, ja, daar heb ik ook een vraag aan de wethouder. Er staat tabel 9 wat we realiseren tot en met 2025 vanaf nu en dat blijkt dat er dan maar 31 procent sociale huur is – dat zou 40 moeten zijn, dat weten we allemaal – en maar 16 procent lage middenhuur – en dat zou 24 procent moeten zijn. Dus ik zou graag een uitleg van de wethouder willen waarom in deze vier, vijf jaar niet die 40 en die 24 procent willen halen. Dat is gewoon een informatieve vraag. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Wie nog meer? Mijnheer Wiedemeijer, PvdA.

De heer Wiedemeijer: Dank u wel, voorzitter. Laat ik eerst beginnen met het college te complimenteren voor de ontvangen subsidie voor de Europaweg, 7,6 miljoen. Ook een goede regeling van het Rijk, kan ik ook nog wat partners hier een compliment geven van de coalitiepartijen. Het is heel mooi als we dat ook voor andere zones beschikbaar kunnen krijgen, daar zal ik zo bij Zuidwest op reflecteren. Het actieplan bevat een aantal goede punten. Ik wil een aantal punten eruit lichten, de eerste is de Orionzone. De voorkeur wordt gegeven om een aantal andere zones de prioriteit te geven, daar kan ik in meegaan. Echter, uit het stuk wordt nu niet duidelijk op welke termijn de Orionzone wel een prioriteit wordt gegeven en of die op termijn ook in aanmerking komt voor de woningbouwimpuls. Dus ik zou graag horen wat dan een realistische termijn is om dat alsnog in te plannen. Daaraan gekoppeld eigenlijk ook het verzoek, omdat er zijn natuurlijk vorig jaar heel veel bewoners geweest die ook hier zijn geweest en hebben meegedacht. Ik denk dat daar nu een soort onduidelijkheid heerst hoe dat traject verdergaat, dus ik zou ook graag willen dat de gemeente aan hen terugkoppelt hoe die verdere ontwikkeling eruitziet, want anders heeft de PvdA enigszins de vrees dat het als een soort rapport in een la komt te liggen en verstoft. Dan het tweede punt is de wat kleinere projecten met veel ontwikkelpotentie, zijnde aan de ijsbaan en Delftwijk. Dat zijn projecten waar we relatief veel sociale huur kunnen ontwikkelen, maar omdat we nu de voorkeur geven aan ontwikkeling van de ontwikkelzones, lijkt ook de financiële capaciteit daarop gericht. Terwijl, ik krijg ook teruggekoppeld van in dit geval Elan dat qua tijdsvolgordelijkheid lijken zowel bij de ijsbaan als Delftwijk daar eerder opgeleverd te kunnen worden dan in bijvoorbeeld Zuidwest. Dus dat lijkt ook logisch om in ieder geval te zorgen dat die twee projecten, twee kansrijke projecten daar de focus aan wordt gegeven. Het derde punt is Zuidwest. Daar waarschuwt het college dat er eigenlijk nog wel geoptimaliseerd moet worden om ook een kansrijke aanvraag te doen. Ik denk ook dat het wel realistisch is dat we zonder toekenning uit het Rijk, dat de ontwikkeling hier, nou, ik wil niet zeggen kansloos is, maar complex wordt. Dus het is heel belangrijk dat wij die aanvraag kunnen doen en daarin wordt aangegeven dat er misschien op een aantal gebieden nog moet worden gesleuteld. Ultieme remedie zou kunnen zijn om het aandeel sociale huur te verlagen. Echter, we hebben juist 10 miljoen beschikbaar gesteld uit de reserve Ongedeelde stad. Dus de reserve Ongedeelde stad is de dekking. Dus die bestemmingsreserve en dan alsnog verlagen van de sociale huur zou heel onlogisch zijn, dus daar is de Partij van de Arbeid niet toe bereid. De andere factoren, ja, liever niet, maar als het niet anders kan, dan is dat noodzakelijk wat ons betreft. Dus wij staan daar verder open in. Liever niet, maar wij schatten wel net als het

college in dat het noodzakelijk is om aan de woningbouwimpuls op korte termijn daar een bijdrage te krijgen om tot een succes te komen. Dat was het.

De voorzitter: Ja, mijnheer Garretsen, interruptie.

De heer Garretsen: De heer Wiedemeijer steekt de heer Wienen naar de kroon, dat was nog een ongelooflijk lange zin. Mijn complimenten daarvoor. Nee, u zei op een gegeven moment dat zonder rijksbijdrage Zuidwest misschien niet geheel kansloos is om dat te realiseren, maar wel erg complex. Daar ben ik een beetje verbaasd over, want we hebben heel serieus over de ontwikkelingszone Zuidwest gepraat, er is nooit door iemand gezegd, noch in de raad, noch door het college, dat de rijksbijdragen noodzakelijk was. Dus waarom denkt u dat, dat dat ... Ik heb het de PvdA destijds ook niet horen zeggen, waarom zegt u ineens: niet geheel kansloos, maar wel complex?

De heer Wiedemeijer: Ja, een goede vraag. Ik zal proberen een wat minder lange zin te maken, of dat ik het af en toe stil laat vallen, dan volgt er een nieuwe zin. We stellen nogal wat voorwaarden natuurlijk: 50 procent sociale huur, nog steeds altijd relatief hoge parkeernormen, flinke ontwikkeling aan mobiliteit en infrastructuur, bijkomende voorzieningen, ondergronds parkeren. Het is nogal een pakketje wat we neer hebben gelegd. Het is natuurlijk prachtig als het allemaal lukt, maar het creëert logischerwijs nogal een stevige onrendabele top, dus dan zal je toch moeten kijken hoe je daar een bijdrage aan kunt leveren. Ik denk ook inderdaad dat dat – dat gebeurt volgens mij al langer in deze gemeenteraad – dat wij onze eisen op dusdanige manier formuleren dat als we eenmaal bij de finishlijn staan, dat we denken: o ja, dat blijkt toch niet helemaal haalbaar. Dat zal hier in dit geval niet anders zijn, dus ik hoop dat dat uw vraag enigszins beantwoordt.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Kok, OPH.

Mevrouw Kok: Ik had ook een interruptie voor mijnheer Wiedemeijer. Ik kwam er ook een beetje moeilijk tussen met die lange zinnen. Maar u maakt zich nogal zorgen om de Orionzone, maar ik zie u eigenlijk nooit bij de wijkraadvergadering van de Planetenwijk. Daar zijn heel veel, in die zone heel veel betrokken bewoners en als u vragen aan hen heeft, dan zou u die daar kunnen stellen. Is dat misschien een idee?

De heer Wiedemeijer: Wat is uw vraag nou precies, of ik daar op bezoek wil komen? Ik zie niet echt de link met het onderwerp. Maar zoals u weet, mijn fractievoorzitter is regelmatig bij de wijkraad Sinnevelt, daar vinden deze besprekingen ook plaats. Ik heb geen vraag aan hen, ik geef aan dat het belangrijk is om een realistisch tijdsplan aan hen te overhandigen. Dus ik neem aan dat u het daar toch wel mee eens bent.

Mevrouw Kok: Daar ben ik het zeker mee eens, maar het is misschien ook prettig voor die bewoners als ze weten dat de Partij van de Arbeid zich daar ook zorgen over maakt en dat u dat met hun kan delen.

De heer Wiedemeijer: Ik kan u geruststellen, ze weten me goed te vinden. Mijn e-mailadres werkt prima, dus als ze vragen hebben, mail gerust.

De voorzitter: Dank u wel. Wie nog meer? Mijnheer Van Leeuwen, Actiepartij.

De heer Van Leeuwen: Voorzitter, dank u wel. Ik zal eerst ingaan op het Actieplan versnelling woningbouw en daarna op de jaarrapportage. Wat betreft de omschreven acties in het actieplan: helder, goed geformuleerd. Een tweetal punten. In actie 4 wordt aangegeven dat de vergunningsaanvragen met voorrang in behandeling zullen worden genomen. Dat vindt Actiepartij geen goede zaak als dat betekent dat andere

vergunningaanvragen in de stad onderop de stapel komen te liggen. Want wat je dan feitelijk doet is dat je de ontwikkeling van de stad, de autonome ontwikkeling van de stad eigenlijk bevriest, omdat je ontwikkelzones uitvoert. Dus we zouden graag zien dat er capaciteit in het apparaat is om de ontwikkelzones autonoom te vergunnen. Actie 6 wordt aangegeven dat er veel aan de markt wordt overgelaten. Nou, begrijpelijk, we hebben de marktpartijen nodig. Alleen, de ontwikkelvisies als zodanig zijn nog heel erg in bandbreedtes omschreven. We hebben nog niet de juiste hoeveelheden woningen, de doelgroepen, wat doen we met duurzaamheid, wat met parkeren? Dus ik zou toch wat meer kaderstellend de gemeente Haarlem in die ontwikkelvisies willen zien, alvorens we zeggen: markt, succes ermee en bouw die woningen maar. De vragen van de heer Garretsen wat betreft die onrendabele top, die hadden wij ook opgeschreven. Dan kom ik bij de jaarrapportage woningbouw, oftewel de sprookjes van 10.000 woningen. Het is eigenlijk gericht aan mevrouw Meijs, want die gaat hierover. Die blijft hardnekkig dromen dat er 10.000 woningen zullen komen voor 2025. Vorig jaar hebben wij haar gevraagd of ze niet bezig is met kiezersbedrog, omdat ze weet dat ze er niet gaan komen en dat we een productie hebben, historisch gezien, van ongeveer 1000 woningen per jaar. Zij pakt nu de strohalm aan dat ze zegt dat de toevoegingen anderszins, dat zijn de woningsplitsingen, dat die een belangrijke bijdrage leveren aan de groei van de stad. Nou, volgens mij is dat een beleidsarme groei, dat is namelijk reactief reageren op wat er in de markt gebeurt en dat heeft een grote impact op de leefbaarheid van de bestaande stad, de parkeerdruk, dat soort zaken. Dus we vinden het eigenlijk een slechte zaak dat de 10.000 woningen nu vooral ook voor een belangrijk deel gezocht worden in de splitsing van woningen. Actiepartij gelooft niet in sprookjes, maar in dit sprookje van 10.000 woningen dient wel de vraag zich aan welke prins deze wethouder uit deze droom wakker kust.

De heer ...: '...'.

De heer Van Leeuwen: Er zijn vastgoed ... Ja, dat is een goeie, hè? Er zijn vastgoedprinsen in deze gebieden actief. Nee, zonder gekheid, we willen echt een reflectie van de wethouder op die 40-40-20 en die 10.000 woningen, want wij hebben het idee dat we nu als stad vier, vijf jaar lang een rad voor ogen wordt gedraaid en dat vinden we een slechte zaak.

De voorzitter: Mijnheer Blokpoel, VVD.

De heer Blokpoel: Dank u wel. Net als de Actiepartij is ook de VVD voor een inclusieve stad, maar om nou een prins de wethouder verder te helpen, dat weet ik niet. Maar we kunnen altijd de prins uitnodigen, want hij heeft goede dingen gedaan in Zandvoort, laten we wel wezen. Actieplan versnelling woningbouw, een hoop goede acties, maar waar het eigenlijk op neerkomt – en daar gaf de heer Van Leeuwen ook al prijs op – het apparaat heeft gewoon extra capaciteit nodig om dit te kunnen doen. Dus wethouder, daar liggen de meeste belemmeringen. Maar wat gaat u er nou concreet aan doen? Want u heeft de acties goed opgesomd, die zien wij ook, maar die belemmeringen blijven. Ze opsommen neemt nog niet weg dat ze weggaan. De raad heeft hier zelf ook een rol in natuurlijk, want als wij maar stukken terug blijven sturen en op het laatste moment maar stukken willen wijzigen, ja, dan gaat het niet heel veel sneller. Dus laten we inderdaad ook kritisch naar onszelf kijken en daarmee niet alleen maar de bal bij het apparaat neerleggen en bij het college, maar ook vooral als raad zijnde hier snelheid in betrachten. Jaarrapportage, ik vond het een mooie zin: “Men ligt op koers voor de 10.000 woningen, maar maakt zich ook zorgen over het vervolg.” Tsja, wie niet? Want die koers, die is nog niet te bekennen. Ja, er zit heel veel in de plancapaciteit, maar dat dat voor 2025 gaat gebeuren, dat zien we niet gebeuren. En het bewijst maar weer dat er afgelopen jaar, in een van de grootste economische jaren, 803 woningen netto zijn toegevoegd. Ja, wethouder, het zal ons benieuwen hoe u in vier jaar tijd nog eens dan die, nou, 9200 – maar goed, komt u weer met verweer: ja, welke telling gebruiken we, want er

waren er al 3500 gerealiseerd. Anyway, u komt niet bij die 10.000 in 2025, dus hoe gaat u dit doen? Zelfs met de versnelling van de woningbouw, zelfs met de middelen van het Rijk gaat u daar niet komen. Locaties worden schaarser, bezwaren worden groter, de keuzes tussen werk en wonen – moeten we niet vergeten, want dat lezen we niet terug, lezen we onvoldoende terug in de ontwikkelvisies, daar hebben we meerdere malen op gewezen. Bedrijven moeten wijken om woningen toe te staan, maar waar gaat u de bedrijven herhuisvesten? Dat zullen komende jaren grote hangijzers worden waar we zeker met elkaar de discussie over aan zullen gaan, want de VVD wil dat Haarlem geen slaapstad wordt, maar ook de werkstad blijft en dat pendels niet alleen maar uitgaand zijn de stad 's ochtends, maar ook zeker de stad in voor de werklocaties.

De voorzitter: Ja, ik wil even een punt van de orde maken. Dit punt is geagendeerd op verzoek van de SP. We hebben hier een kwartier ruimte op verzoek in gemaakt.

De heer Garretsen: Voorzitter?

De voorzitter: Het is aan u zelf, maar u maakt er een heel agendapunt van, terwijl het een collegebevoegdheid is. Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Even ter verdediging toch. We hebben alleen 8a geagendeerd en daar had ik een kwartier voor ingeruimd.

De voorzitter: Ja, nee, het is geen verwijt, maar ik wil ...

De heer Garretsen: Op de agenda is het 8a, b en c geworden, dus ...

De voorzitter: Ik was niet ... Ja, ik wilde ook niet met u in discussie, maar ik wil de commissie erop wijzen dat dit een punt is wat zij niet zelf geagendeerd had, collegebevoegdheid is en dat ... U mag daar verder zoveel tijd voor nemen als u wil, maar denk daar wel even over na, want de ChristenUnie en Partij van de Arbeid zijn over de helft van de spreektijd. Mijnheer Klaver.

De heer Klaver: Voorzitter, we kunnen ook straks even gaan pauzeren en gaan eten en dan na de pauze gewoon verdergaan met dit onderwerp, want ik denk dat we toch nog wel eventjes bezig zijn.

De voorzitter: Wat u wilt.

De heer Klaver: Even kijken, voor wat betreft de jaarrapportage, die meldt dus 9000 woningen erbij in de periode 2020-2025. We kennen inmiddels de biedingen van de corporaties en het aantal sociale huurwoningen wat in die 9000 zit en de biedingen loopt sterk uiteen. Dus mijn vraag aan de wethouder is: wie gaat dat gat vullen, tussen de biedingen van de corporaties en de mogelijkheden die er zijn om deze sociale huurwoningen te gaan bouwen? Dat is het eerste. Het tweede wil ik stilstaan bij de versnelling. Het lijkt ons prima om te focussen op Oostpoort, Europaweg en Zuidwest. Het is ook goed om gebruik te maken van de impulsregeling. Ik sluit me aan bij de complimenten van de Partij van de Arbeid dat we succes hebben geoogst voor wat betreft de Europaweg, complimenten daarvoor. Ik ben wel benieuwd waarom nou de Oostpoort niet goedgekeurd is en of u het realistisch haalbaar acht om het plan, de aanvraag van Oostpoort, nog mee te laten gaan in die tweede tranche, wat daar nog voor nodig is. Ik wil eigenlijk nu de focus leggen op Zuidwest, dus stuk 8c. Zuidwest, ik heb daar technische vragen over gesteld en ik heb daar eigenlijk een nietszeggend antwoord op gehad. Want u bent de businesscase aan het optimaliseren. Dat zijn hele mooie woorden, maar het betekent volgens mij: concessies doen, keuzes maken, zorgen dat die onrendabele top naar beneden gaat.

Welke concessies houdt dat nou in? Als we niet tornen aan het aantal woningen en we tornen niet aan het aandeel sociale huurwoningen, gaat het dan ten koste van de leefbaarheid van deze wijk? Dat is niet wat wij willen. Dus daar ligt wel een punt en ik wil eigenlijk, omdat we ons committeren – als ik deze zin mag afmaken – aan dat aantal woningen, worden hier keuzes gemaakt waar we ons op vastleggen. Dan denk ik: ja, dit is wel belangrijk dat we als raad daar wat van vinden. Dan vraag ik me af: moet die aanvraag van de tweede tranche niet eerst langs deze commissie, langs de raad, om te bepalen of we achter die keuze staan?

De voorzitter: Mijnheer Wiedemeijer, en dan mijnheer Garretsen.

De heer Wiedemeijer: Voorzitter, ik had een vraag. Het CDA geeft aan waar ze niet bereid toe zijn, maar ik neem aan dat ze inderdaad, als ze het warme pleidooi doen om wel in aanmerking te komen voor die subsidie, ben ik ook benieuwd waar ze dan wel voor openstaan.

De heer Klaver: Ik wil graag weten waar we ja tegen zeggen. Ik weet op dit moment niet waar we ja tegen zeggen, dus ik wil graag inzage in die aanvraag. Ik wil graag weten welke keuzes daar worden gemaakt en welke concessies we doen. Ik denk dat dat belangrijk is. We doen hier een mega investering in deze stad, we maken hier keuzes voor jaren. Als wij dit ... Dit kan niet een collegebevoegdheid zijn waar we als gemeente dan ons voor jaren committeren. Waar zeggen wij ja tegen?

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ik vind dat u een goed en helder betoog houdt. U was ook bij de bespreking, of in elk geval uw collega de heer Visser, dat al die bewoners van Zuidwest kwamen. De Rafter stond helemaal vol. We hebben daar tegen de bewoners soms harde waarheden moeten vertellen, ik ook, uit oogpunt van eerlijkheid. Dan vind ik inderdaad niet dat we via zo'n achterdeur dan ineens die startnotitie kunnen wijzigen, alleen maar om subsidie binnen te krijgen. Dus ik ben wat dat betreft met u eens, maar ik wou daar het argument aan toevoegen dat het ook is: overleg met de bewoners, dat dat ook moet plaatsvinden en dat we niet via een achterdeurtje allerlei randvoorwaarden kunnen veranderen.

De voorzitter: U was klaar met uw betoog? Dan mijnheer Van den Doel, Groen...

De heer ...: '...'. 

De voorzitter: Ja. Mijnheer Van den Doel, GroenLinks.

De heer Van den Doel: Ik zal het dan echt kort houden. Ik ondersteun vooral het pleidooi van de PvdA. De vraag is toch een beetje wat het opknippen in twee delen, wat het nou precies beoogt. Dat zou een besparing kunnen zijn, of beter, het haalbaar maken van. Maar ik snap niet hoe dat precies in elkaar steekt, mijnheer Garretsen begon er ook al over. De onrendabele top, dat zou sociale woningen eventueel kunnen kosten, maar het kan ook parkeerplaatsen kosten, want die zitten er ook in. U begrijpt dat onze positie is dat wij de sociale woningen absoluut niet naar beneden willen halen, maar wel eventueel de parkeerplekken. Het aantal parkeerplekken per woning, dat dat wat lager wordt, de onrendabele top zo te maken dat je subsidie kan aanvragen, daar zouden we wel voor zijn. Ik wil nog ondersteunen de kleine projecten, dat het zou jammer zijn als projecten niet door kunnen gaan, omdat Zuidwest voorrang krijgt, betekent dat we het sowieso voor de komende vijf tot tien jaar stilzetten. Daar zou ik wel graag een antwoord op willen hebben. Dus voor de rest laat ik het even hierbij, ik ben lang genoeg aan het woord geweest, denk ik.

De voorzitter: Mijnheer Visser, ChristenUnie.

De heer Visser: De ChristenUnie kan zich helemaal vinden in het eerste deel van het pleidooi van het CDA. Wat betreft Zuidwest zien wij wel kansen en snappen we dat er geoptimaliseerd wordt, maar willen we wel betrokken zijn. De vraag is hoe we dat doen, omdat we voor die tijd geen commissievergadering hebben, maar we zouden in ieder geval geïnformeerd willen worden. Wij zien zeker mogelijkheden in bijvoorbeeld verlaging van de parkeernorm en ook wel mogelijkheden wat betreft verhoging van het aantal vierkante meters, zeker als dat ten koste gaat van parkeren. Het idee van de stadstafel vinden wij heel goed, maar dat vraagt ook van ons iets als raad. Kijk maar naar de Schipholpoort, daar moeten we denk ik nog eens een keer verder het gesprek over aangaan. Wij vroegen ons nog af: kan het Groeifonds ook benut worden in relatie tot woningbouw? Bijvoorbeeld als wij innovatieve voorstellen gaan doen op het gebied van deelmobiliteit, of een ambitieus fietsplan, misschien dat daar nog iets kan uit het Groeifonds. Tenslotte, de bouwsnelheid moet echt omhoog, want we moeten dubbel zoveel bouwen de komende zes jaar. Want als we in het huidige tempo doorgaan, gaan we inderdaad de 10.000 woningen niet halen.

De voorzitter: Mijnheer De Groot, D66.

De heer De Groot: Dank u, voorzitter. Ik ga er ook redelijk rap doorheen. Het actieplan, wat ons betreft prima. Zolang we daar geen door de gemeente op te richten woningcorporaties of grootschalige grondspeculatie in terugvinden, heeft u ons aan uw zijde. Wat betrekking in Zuidwest, Zuidwest draait om transformatie en transformatie is ingewikkeld. Dat samen met de mobiliteitsvraag die er ligt vragen wij ons af: is deze zone wel klaar voor deze aanvraag? Zeker in vergelijking met Oostpoort en Europaweg. En in aansluiting bij het CDA: waar zeggen wij nou precies ja tegen, wethouder? Wat betreft de jaarrapportage, eigenlijk één vraag: waarom kiest het college ervoor om consequent achter niet-realistische doelen aan te lopen? Graag een reactie, dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Amand, Trots.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Er is al een heleboel gezegd en ik hoop dat de bewoners van Haarlem Zuidwest ook eens meekijken. Het is natuurlijk zo, toen was dat al een ramp eigenlijk, mobiliteitsvisie voor die buurt is natuurlijk ook nog iets. Dan hebben we natuurlijk nog de autoboulevard waar een heleboel woningen gaan komen. Het is natuurlijk ook zo dat natuurlijk de grote aannemersbedrijven HBB en noem ze allemaal maar op, '...' en de '...' en consorten, dat die toch het voor het zeggen krijgen in Haarlem. Daar blijf ik op hameren, omdat ik zie dat het overal gebeurt. Ze komen allemaal heel langzaam dichterbij, maar een groenvisie, of een groenparagraaf, die zie ik nergens. Ik zie dat in Schalkwijk nu bij de nieuwe flats die er gebouwd zijn, appartementen: geen groen. Nee, wel auto's. Prima, maar zorg ook dat er groen komt, bomen, struiken. Is er niet. Dus dat zie ik nergens. En als die mensen natuurlijk in Haarlem Noord zo meteen ook zoiets krijgen: die pakhuizen, dat is leuk, maar niet voor de gemiddelde Haarlemmer of een oudere Haarlemmer, die wil toch wel een leefbaarheidsgevoel krijgen dat wij met zijn allen hier toch iets willen presteren dat iedereen daar wat aan heeft. Plus, we hebben natuurlijk ook scholen, we krijgen van alles dichterbij zo. We weten niet eens hoe we uit die crisis komen, dat wordt ook nog maar zozo gedaan. Dat weten we misschien na 21 maart pas, dan is alles misschien dan koek en ei is voor de buitenwereld. Het is natuurlijk gewoon de vraag: college, zorg nou met de ontwikkelaars dat je betere afspraken maakt. Wij komen het steeds tegen dat je denkt: hoe is het mogelijk, hoe laten ze eigen voor het karretje spannen? Dus ik zou de wethouder toch willen vragen: zit er met je neus bovenop en zeg ook eens een keertje nee tegen zo'n ontwikkelaar. U wil het hebben zo en bespreek het met de raad, en natuurlijk met de bewoners van Haarlem. Want dat is natuurlijk de drijfveer waar iedereen mee leeft, want die mensen wonen en leven daar. Dank u.

De voorzitter: Mijnheer Aynan, Jouw Haarlem.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. Vorig jaar werd hier groots door wethouder Meijs aangekondigd dat we in een wooncrisis verkeren. Wij wisten het al lang, maar nu hebben we de harde cijfers. Vorig jaar in 2019 zijn 39 sociale huurwoningen afgeleverd. 39, en dan ook nog eens een keer bruto. Netto zitten we ook nog eens een keer onder nul. Dat is schrikbarend, voorzitter. En het zal de komende jaren ook niet veel beter worden, want sociale huur, dat is het grootste knelpunt hier een Haarlem. Dan is zo'n actieplan inderdaad echt heel erg hard nodig, dus daar staan we ook achter om te versnellen. Europaweg, Oostpoort, want daar kun je ook massa maken en daar is het inderdaad, mijnheer Wiedemeijer, veel simpeler om massa te maken. Daarom hebben wij ook ...

De voorzitter: Mijnheer Wiedemeijer wil u graag interrumpen, ...

De heer Aynan: O, van harte welkom.

De voorzitter: ... dus ik zat even op de punt te wachten.

De heer Wiedemeijer: Ja, als we het over actieplannen, dan had ik het actieplan, een suggestie voor Jouw Haarlem om voor woningbouwplannen te stemmen. Want als u zich zoveel zorgen maakt over de woningnood, waarom stemt u dan toch zo vaak keer op keer tegen?

De heer Aynan: Voorzitter, dit is het frame van de PvdA dat hij heel erg graag bij mij wil neerleggen. Dat is niet waar en we hebben ook een actieplan en ...

De heer Wiedemeijer: Nou, ik kan u zo wel het lijstje van al uw stemmingen online plaatsen, ...

De heer Aynan: Ja, hoor.

De heer Wiedemeijer: ... dan mag u ze allemaal corrigeren.

De heer Aynan: Ja, dat mag, voorzitter, wij hebben doelbewust toen tegen Zuidwest gestemd, omdat we zagen dat het inderdaad irreëel was wat hier verkondigd werd. 2100 woningen in een bestaande wijk, die ook nog eens een keer onleefbaarder wordt gemaakt. Voorzitter, actieplan, prima om te versnellen. We hebben ook gezegd: de Europaweg, Oostpoort wilden we al lang, met tijdelijke woningbouw, wat ons betreft ook in bepaalde gebieden waar het groen is. Daar kiezen wij voor. Voorzitter, als je actie wil ondernemen, zorg er dan ook voor dat behalve snelheid ook zorgvuldigheid in acht wordt genomen. Dan eventjes de rapportage woningbouw. Ik heb daar een aantal technische vragen over gesteld en het wordt er niet duidelijker op. 4400 woningen in de ontwikkelzones. Het waren er toch 10.000, voorzitter? Dus daar wil ik echt een helder antwoord op. Dan Zuidwest, de businesscase. Het CDA refereerde er al aan, er wordt heel helder gezegd: we gaan tornen aan de openbare ruimte, aan de parkeernormen, aan het aandeel betaalbare woningen en het aandeel voorzieningen en het aantal vierkante meters. Jouw Haarlem wil precies weten wat we nou bij het BZK aan het vragen zijn waarvoor.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Otten, Liberaal Haarlem.

Mevrouw Otten: Liberaal Haarlem maakt zich zorgen over het versnellen. Dat heb ik al eerder aangegeven. Gaan we het wel redden, is er genoeg capaciteit, en gaan we niet veel te snel? Wethouder, ik wil toch nog nogmaals graag uw visie daarop. Liberaal Haarlem heeft ook moeite met de 40 procent sociale woningbouw.

Ontwikkelaars worden belemmerd in een goede uitvoering van de bouwplannen. Licht het probleem niet bij het niet kunnen doorstromen en het scheefwonen? Ook graag weer uw visie over het scheefwonen, waarvan we weten dat het zoveel gebeurt in Haarlem. Liberaal Haarlem heeft moeite met zoveel plannen tegelijk: is het wel beheersbaar, is het verkeersplan op orde, maken we de juiste keuze als het gaat om type woningen, en waar is de groenvisie in deze versteende stad? Kortom, een hoop zorgen.

De voorzitter: Dank u wel. De SP, de Actiepartij en Jouw Haarlem zijn over de helft van hun spreektijd heen. Heeft iedereen het woord kunnen voeren? Dan is het nu ...

De heer ...: Ja, wat is de helft van de spreektijd?

De voorzitter: Ja, na de pauze noem ik het allemaal even exact op. Mijnheer Roduner.

Wethouder Roduner: Voorzitter, laat ik de drie verschillende punten ook in die volgorde dan behandelen, al uw vragen. De SP had een vraag over de woningbouwcorporaties. Dat is een van de initiatiefnemers, die betrekken we altijd. U vraagt: hoe houden we nog grip uiteindelijk op de ontwikkeling die er is? Nou, inspraak is uiteindelijk ook iets van de gemeente, dat was ook nog een vraag van u. Maar uiteindelijk leggen we u wel gewoon de ruimtelijke kaders voor en het bestemmingsplan. Dat is in ieder geval wel het belangrijkste instrument waarmee u grip houdt op de ruimtelijke ontwikkeling die daar is. Dus uiteindelijk – u kijkt vragend – maar uiteindelijk, we hebben hier met elkaar de afspraak dat het SPvE, dus het Stedenbouwkundig Programma van Eisen – dat noemen we dan vaak zo, het ruimtelijk kader kan ook iets anders heten – maar dat is iets wat we aan u voorleggen, waarin u uiteindelijk een oordeel kunt geven: dit is de ruimtelijke kaders die we willen meegeven. Daar kunnen we iets opnemen over onder andere hoogte als u dat belangrijk vindt. Nog een stapje verder gaat het over het bestemmingsplan. Het bestemmingsplan kunnen we heel gedetailleerd doen, of juist wat breder, het bestemmingsplan van brede reikwijdte, waarbij we wat meer ruimte bieden, maar waarbij je ook wel afspraken moet maken bijvoorbeeld over het maximaal aantal woningen, bijvoorbeeld omdat het ook te maken heeft met de stikstofuitstoot. Dus volgens mij proberen we op die manier gewoon wel dat u ook gewoon grip kan houden op de ontwikkelingen. Maar dan zal er, we proberen ook wel te zoeken naar uiteindelijk toch nog iets van ruimte bieden, zonder dat die kwaliteit verloren gaat. Misschien dat u nog wel weet, het Ontwikkeldkader voor Schalkwijk Midden heeft u vastgesteld, dus daar heeft u eigenlijk gezegd: dit is grosso modo het ontwikkeldkader, binnen die kaders kan de ontwikkeling plaatsvinden. Maar daar zit dus een team op wat ook gewoon alle vergunningen afdoet en ook per vergunning dus heel zorgvuldig kijkt: hoe is het vormgegeven, voldoet het aan de afspraken die we met elkaar hebben gemaakt, en hoe kan het nog mooier worden? Een heel goed instrument daarvoor, dat hebben we ook opgenomen in het actieplan, is om uiteindelijk dan bijvoorbeeld een onafhankelijk supervisor te benoemen vanuit de gemeente die dus ook ervoor zorgt dat binnen misschien een wat ruimer bestemmingsplan uiteindelijk toch de kwaliteit gerealiseerd wordt die we met elkaar zo graag willen. Er waren vragen over de capaciteit van de organi...

De voorzitter: Mijnheer Garretsen, gaat uw gang.

De heer Garretsen: Zit ik nog steeds. Ja, toch even een vraag, hè? Ik heb het ook gehad over de inspraak van de bewoners. U zegt: die bewoners hebben inspraak en de gemeente houdt de regie. Maar als je dan zo'n stadstafel hebt met corporaties en ontwikkelaars over het hoe, dan is het ook belangrijk toch dat er bij het hoe af en toe ook de bewoners worden gehoord. Want het kan voor een buurman van een projectontwikkeling heel wat uitmaken over hoe het hoe gebeurt. Hoe had u dat dan voor zich gezien?

Wethouder Roduner: Een stadstafel is eigenlijk helemaal aan het begin van het proces, dus dat is nu voor het eerst eigenlijk gebeurd bij de Schipholweg 1, dus het Bruynzeel gebouw. Daar hebben we eigenlijk alle partijen, gemeente, ambtenaren, dus initiatiefnemers met elkaar in een hok om te kijken: wat willen wij met zijn allen dat hier ontwikkeld wordt voor de stad, wat kan een toegevoegde waarde hebben en hoe verhouden onze kaders zich ook tegen de ambitie van een ontwikkelaar? Dus dat is eigenlijk de stadstafel in begin. Daar komt uiteindelijk ook een startnotitie uit en met die startnotitie starten we eigenlijk een proces waarin ook absoluut ruimte altijd is voor participatie en inspraak zoals we dat met elkaar ook hebben afgesproken. Dus die bewoner wordt zeker wel betrokken, ik meen zelfs dat met het tot stand komen van de startnotitie bij de Schipholweg ook al contact is geweest met de wijkraad, dus daar wordt soms al vroeg in het proces contact gezocht met de omgeving om ook draagvlak te creëren voor een ontwikkeling. Maar er is in ieder geval binnen het proces altijd ruimte voor en daar zitten ook gewoon soms wettelijke zaken aan vast.

De heer Garretsen: Ik heb blijkbaar mijn vraag niet duidelijk genoeg geformuleerd. Wat u zegt, dat heb ik allemaal begrepen, maar het gaat om de latere stadstafels. De startnotitie is vastgesteld, dan lees ik in het stuk dat projectontwikkelaars bij elkaar gaan zitten over het hoe. Maar ook daar kan het belangrijk zijn om bewoners bij te betrekken, in die fase.

Wethouder Roduner: Jazeker, dus de startnotitie is natuurlijk een start en daarna start ook inderdaad een heel uitgebreid participatietraject en dat leidt ook tot producten die de inspraak in moeten, zoals het stedenbouwkundig programma van eisen en het bestemmingsplan. Dat zijn dan ook producten die dan formeel de inspraak willen waarin dan formeel sprake is van inspraak. Maar er wordt nu op dit moment ook heel actief geparticipeerd in Zuidwest bijvoorbeeld door de ontwikkelaar die daar echt het initiatief toe genomen heeft. Het is een grootschalige participatieontwikkeling. De capaciteit ...

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Op welke manier wordt er nu geparticipeerd in Zuidwest, voorzitter?

Wethouder Roduner: Er is volgens mij een bureau ingehuurd door deels de ontwikkelaar, deels de gemeente, Urban Sync. Die organiseren ontzettend veel in Zuidwest, inloopbijeenkomsten, themasessies: hoe moet de wijk eruitzien, wat voor voorzieningen daar nodig zijn et cetera, et cetera. Heel thematisch, dus als u daar iets meer van wil weten, dan kunt u dat in ieder geval op Facebook volgens mij ook wel zien, maar dan kunt u ook die informatie gewoon via de griffie krijgen.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Voorzitter, heel graag. Zijn dat soort bijeenkomsten in het kader van de versnellingsaanvraag?

Wethouder Roduner: Nee, dat gaat gewoon over het reguliere participatieproces, van de ontwikkeling als geheel.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Daar wil ik dus wel iets ... Want er staat behoorlijk wat in die versnellingsaanvraag, wat ik net noemde: parkeernorm, het aantal vierkante meters, openbare ruimte. Daar wordt dus op dit moment niks over geparticipeerd met de wijk?

Wethouder Roduner: Ik ben nu één voor één die onderwerpen aan het langsgaan. Ik ben nog bij onderwerpje één, namelijk gewoon de algemene versnellingsagenda. Het lijkt me handig dat we dat eerst doen en dan komen we vanzelf wel op Zuidwest en de aanvraag daarvoor. Want een andere vraag was over de capaciteit, de gemeentelijke capaciteit, ook de voorrang. Het fijne is nu wij weten dat wij gewoon verder kunnen met alle ontwikkelingen in de Europawegzone, nu we daar ook geld voor hebben, geld waarin ook is meegenomen bij wijze van spreken de plankosten die gemaakt worden, dus alle kosten. Dat zijn normaal gesproken kosten die we verhalen, zullen we maar zeggen, per project op basis van een anterieure overeenkomst. Nou, wij hebben nu ook een zak geld ter beschikking waarvan we weten: die kosten zijn gedekt. Dat biedt ons ook de kans om juist wat proactiever naar onze capaciteit te kijken, misschien wat meer mensen in dienst te nemen, omdat we weten dat er gewoon voor de komende vier, vijf, zes jaar werk is. Dus dat biedt ons in ieder geval heel veel goede mogelijkheden om echt die capaciteit gewoon goed georganiseerd te krijgen. We kunnen die kosten altijd verhalen, maar dit is dan echt een mooie impuls. Die zekerheid biedt ons ook gewoon goed de kans om die capaciteit goed georganiseerd te krijgen en daar wordt nu hard aan gewerkt om daar voorstellen voor te doen en te zorgen dat ook inderdaad het proces helemaal goed op elkaar is uitgelijnd. Het CDA had een vraag ... Nee, wacht, dat is voor het volgende thema. Dus het tweede thema is vanwege de woningbouwrapportage. De betaalbaarheid, dus het gaat ook over de vraag van de 10.000 woningen en de 40-40-20. Nou, in dit coalitieakkoord is opgenomen dat er wordt gestreefd naar een 40-40-20 verdeling voor nieuwe projecten. De ambitie uit de eerdere woonvisie van 7500 woningen, volgens mij staat er geformuleerd dat het streven is om die 10.000 woningen die uiteindelijk nodig zijn versneld tot stand te brengen. Dus dat is uiteindelijk de stip op de horizon die is gezet. Wel onder een aantal voorwaarden, we willen ook gewoon dat het op een goede en zorgvuldige manier gebeurt, dus ik denk dat dat ook heel belangrijk is hoe we ernaar kijken. Niet per se productie uitduwen tegen alle kosten, maar zorgen dat we ook iets toevoegen, iets waardevols toevoegen aan de stad. Die ambitie, u weet ook nog wel, die 40-40-20, we hebben die containertanker niet in één klap gedraaid. We hebben daar ook nog gezegd: er zijn een aantal projecten in de pijplijn waar bijvoorbeeld geen sociale huurwoningen in zitten, waar geen betaalbare woningen in zaten, maar goed, die zijn al zover in het planproces dat we die voor laten gaan. Dus het zal ook even duren voordat we uiteindelijk echt werken naar die 40-40-20 verdeling. De woningcorporaties hebben gelukkig wat meer capaciteit om uiteindelijk ook te investeren in het toevoegen van woningen. De voorkeur van de gemeente is om in eerste instantie de sociale huurwoningen ook echt te laten landen bij een corporatie, maar we hebben ook een aantal projecten gezien, bijvoorbeeld de twee projecten op de kop van de Schipholweg waar de ontwikkelaar zegt: ik wil ook iets van woningen doen die in het sociale segment vallen en ik denk dat ik die op een andere manier, veel meer als een belegger uiteindelijk weg kan zetten. Dus die landen niet bij een corporatie en dat ontlast natuurlijk ook die investeringscapaciteit van de corporatie, maar het draagt wel bij aan de behoefte aan betaalbare woningen in het sociale segment. Dus volgens mij het gesprek met de corporaties is: we willen zoveel mogelijk dat er bij jullie landt. Als het misgaat, gaan we op zoek naar derde partijen en dat kan misschien ook wel een andere corporatie uit een ander deel van het land zijn. Dus op die manier kijken we daarnaar.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Even een verhelderende vraag, voorzitter. U zegt: de corporaties hebben capaciteit om woningen toe te voegen. We hebben maandag gehoord dat, zij staan daar anders in. Over het afnemen van die woningen van ontwikkelaars, de corporaties hebben daar een ander verhaal bij. Dus blijkbaar loopt dat spaak.

Wethouder Roduner: Nou, volgens mij niet. Dus een van de lastige vragen bijvoorbeeld is: hoe zorg je dat een woningcorporatie inderdaad ook in positie komt om uiteindelijk bij de ontwikkelaar tegen een goede prijs

woningen af te nemen? Dat is iets wat uiteindelijk ook de corporatie moet leren om te doen, om goede afspraken te maken. Bij het winkelcentrum, de ontwikkeling van de Zuidstrook van het winkelcentrum Schalkwijk hebben de corporaties ook een intentieovereenkomst gesloten met de ontwikkelaars. Er zijn ook afspraken gemaakt op welke manier uiteindelijk uitgenomen kan worden tegen welke prijs, hoe die prijs tot stand komt. Dus ik denk dat dat op zich hele goede manieren zijn en ook in Zuidwest zijn we aan de voorkant al bezig de corporaties en ontwikkelaars aan één tafel te zetten om te kijken: hoe kunnen jullie tot iets komen, zowel qua prijs, maar ook qua product wat voor de corporaties uiteindelijk uitgenomen kan worden.

De heer Aynan: Voorzitter, het is jammer dat u de technische sessie niet heeft meegemaakt, want u zegt: de corporaties kunnen iets leren. Ja, misschien van de grote verleider. Maar het gaat hier gewoon hartstikke om geld en de corporaties zeggen: wat de ontwikkelaars vragen, kunnen wij gewoon niet betalen, en als wij dat geld betalen, dan kunnen wij de woningen onmogelijk voor een sociale huur aanbieden. Dat is het verhaal dat de corporaties vertellen. Zij zeggen: joh, help ons. En niet: ga maar lekker onderhandelen met de ontwikkelaars en kom er zelf uit.

Wethouder Roduner: Wij hebben ook de corporaties ontzettend geholpen. U heeft de Nota Kaders en instrumenten vastgesteld waarin ook een aantal hele strenge eisen staan wat wij verwachten van een sociale huurwoning, zowel qua grootte, qua uitpondingstermijn, et cetera, qua betaalbaarheid. Dat brengt de corporaties al ontzettend in positie, maar ik denk niet dat wij ... Uiteindelijk is het ook een gesprek tussen iemand gewoon van wie de grond is en de corporatie om te komen tot iets, een product en een prijs die voor beide partijen acceptabel is. Daar duwen we op, daar helpen we bij, maar ik denk niet dat het van de gemeente uiteindelijk de verantwoordelijkheid is om tot prijsstelling te komen. Het gaat misschien wel als het over onze eigen grond is, dan is dat gesprek zeker waard, maar ik denk niet dat we dat voor privaat grondgebied echt tot op de punt en komma nauwkeurig moeten dicteren.

De voorzitter: Ja, mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Voorzitter, ten eerste, het grootste probleem is dat we heel weinig eigen grond hebben, vandaar ons idee om toch maar even aan klassieke stadsuitbreiding te doen. Ten tweede, bent u op de hoogte van de grote, vurige wens van de corporaties om een prijsmaximum te stellen aan het uitponen van de woningen van ontwikkelaars?

Wethouder Roduner: Zeker. Maar het betekent niet dat zij een wens hebben, dat wij die dan automatisch ook overnemen. Ik denk dat het echt wel ook de verantwoordelijkheid is van de corporatie om uiteindelijk het gesprek aan te gaan met de eigenaar van de grond en tot een goede prijs te komen. Wij als gemeente moeten volgens mij niet gaan dicteren dat het zoveel euro moet zijn voor deze woning. Volgens mij, dan zijn we makelaartje aan het spelen.

De heer Aynan: Voorzitter, dan neemt ...

De voorzitter: Ik wil toch proberen of we tot een afronding kunnen komen.

De heer Aynan: ... deze wethouder het voor lief dat we dus alleen maar een afname krijgen van het aantal sociale huurwoningen, want dat is de realiteit.

Mevrouw Blaauboer: Nog twee minuten, hè, voor Jouw Haarlem.

De voorzitter: U heeft nog twee minuten, hoor ik, ...

Wethouder Roduner: Maar dat herken ik niet.

De voorzitter: ... in mijn oor gefluisterd. Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Maandagavond is, ik dacht door de heer Wiedemeijer, de vraag gesteld aan de corporaties: hoe kunnen wij u helpen bij het uitponden, hoe kan de gemeente u helpen? Toen antwoordden de corporaties: we willen graag tegen kostprijs woningen afnemen van de projectontwikkelaars. Dus zij zien daar toch wel degelijk een rol voor de gemeente in.

Wethouder Roduner: Dan verschillen we misschien een klein beetje van mening hoever de invloed van de gemeente moet reiken om uiteindelijk in bedrijfsprocessen in te grijpen. Het gaat gewoon ook over de bedrijfsvoering van corporaties, het gaat ook over de bedrijfsvoering van ontwikkelaars. Ik snap dat het hartstikke fijn is voor de corporaties dat de gemeente zegt: het mag niet meer zijn 150.000 euro. Maar als dat betekent dat de ontwikkelaar niet uit kan, of dat betekent dat de corporatie zegt: daar hou ik misschien wel geld aan over. Volgens mij zijn we niet hier uiteindelijk om de markt te dicteren. Wij stellen eisen, wij verwachten dat bij plannen er voldoende sociale huurwoningen zit. Wij hebben daar kaders en instrumenten van waar al die woningen aan moeten voldoen, die zijn hartstikke strak en die brengen corporaties echt optimaal in positie. En ik kan me zelfs voorstellen dat je bij een aantal projecten zegt: wij verwachten ook echt dat ze worden afgenomen door een toegelaten instelling. Zeker als we eigen geld meebrengen, zoals bij Zuidwest, dan gaan we dat echt wel zeker vragen, maar niet voor alles.

De voorzitter: Ik wil ook de wethouder vragen of hij het wat korter kan houden. Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Dank u wel. Ik hoor de wethouder praten over bedrijfsprocessen. Hij bedoelt natuurlijk marktwerking, maar dat is precies de crux waar het hier over gaat, want als we de ontwikkelaars hun gang laten gaan, dan zien we wat er gebeurt. Dat zien we hier in uw eigen rapportage, dan komt er helemaal geen sociale huurwoning bij. Zij vragen, de corporaties vragen aan u: help ons, ook met de prijs, zet dat in de anterieure overeenkomst, zet daar een maximum op, biedt de kostprijs aan de ontwikkelaar, zodat wij het kunnen afnemen en vervolgens dat die wachtlijst wat korter wordt. Maar ik hoor u zeggen: ja, ik kan niet ingrijpen in de markt, er is marktwerking.

De voorzitter: U bent het fundamenteel oneens, is mijn conclusie. Mijnheer Amand.

De heer Aynan: Ik wil daar een antwoord op.

De voorzitter: Ja, weet ik. Ik doe eerst even, ik zie nog een paar vingers. Mijnheer Amand.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Ik wil de wethouder toch even een beetje wakker gaan schudden. Als je neemt Elan Wonen, ik geef een eenvoudig voorbeeld, sociale woningen van 620, 720. Gaan de mensen na een half jaar eruit, wat denkt u dat er gebeurt, wethouder? Qua prijsvorming.

De voorzitter: Waren er nog meer vragen aan de wethouder? Dan inventariseer ik het even.

De heer Amand: Voorzitter, als ik even mag.

De voorzitter: Uw vraag is helder, maar zijn er nog meer vragen aan de wethouder? Nee? Mijnheer Roduner, en graag kort, alstublieft.

Wethouder Roduner: Dat weet ik niet. Wij hebben de afspraak dat de corporaties de corporatiewoningen voor 70 procent onder de aftoppingsgrens verhuren, dus dat is een euro of 500. Dus een deeltje zal daarboven zitten, dat hangt ook af van het inkomen van de ...

De heer Amand: Rond de 900 à 1000 euro, wethouder.

Wethouder Roduner: Dat zal dan geen sociale huur...

De heer Amand: Ik wil u ter plekke meenemen.

Wethouder Roduner: Dat zal dan geen sociale huurwoning meer zijn. Nee, ik ben het ...

De heer Amand: Dan niet meer, nee.

Wethouder Roduner: Ik ben het eens met de ...

De heer Amand: Nee, want dat doet de woningbouwvereniging.

De voorzitter: Mijnheer Amand, de wethouder is aan het woord.

Wethouder Roduner: Volgens mij, de heer Aynan doet alsof alle ontwikkelaars slecht zijn en de corporaties per definitie goed. Volgens mij is dat niet zo, ik denk dat ze allebei een eigen verantwoordelijkheid hebben en dat we ze ook op hun eigen verantwoordelijkheid moeten aanspreken. Dat betekent dat ze zich ook als, nou ja, gewoon ook zelfstandig in staat moeten kunnen zijn om tot afspraken te komen. Mocht dat echt de hele tijd misgaan, dan kunnen ze zich weer bij ons melden, maar laten we niet op voorhand alle problemen voor hun oplossen.

De voorzitter: Oké. Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Voorzitter, doe niet alsof. Het staat hier keihard in de biedingen van de corporaties zelf. Het is echt een SOS aan de gemeente: help ons om ook de prijs te maximeren, zodat we gewoon wat sociale huurwoningen kunnen toevoegen. Dan vind ik het eigenlijk ongemakkelijk dat u die bal bij mij neerlegt.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Van Leeuwen, u bent de laatste.

De heer Van Leeuwen: Voorzitter, ik vind dit voor een PvdA-wethouder, ik vind het schrikbarend, hoor, dat je ... "In ge(piep) kun je niet wonen", zoals u weet. Dit is ge(piep), want 40-40-20 en zeggen: markt, doe het maar en ik stel jullie in staat om. Nee, u doet helemaal niks, want u kunt dit niet waarmaken en uw collega, die ik al beticht van geloven in sprookjes, dit had ik niet achter u gedacht, omdat ik u als een pragmatisch wethouder ken. Maar nu, u geeft u gewoon gewonnen, dat is toch ongelooflijk? Want u stelt helemaal niets tegenover om die corporaties echt in positie te brengen. Dat begrijp ik niet.

Wethouder Roduner: Er is gewoon een intentieovereenkomst afgesloten tussen de corporaties en de ontwikkelaars van de Zuidstrook bij het winkelcentrum Schalkwijk. Dus het kan. Dus op voorhand zeggen: het kan niet en het gebeurt niet. Dat vind ik heel raar. Ik heb gezegd: als het over onze eigen grond gaat,

bijvoorbeeld bij Oostpoort, lijkt het me hartstikke logisch dat we heel strakke kaders meegeven over die woning. Want het doet natuurlijk ook wat met uiteindelijk de grondopbrengsten van de gemeente, dus ik denk dat dat heel logisch is. Bij Zuidwest hebben we eigenlijk vanaf het begin af aan de corporatie en ontwikkelaars aan tafel gezet en gezegd: jongens, jullie moeten met elkaar het gesprek voeren, wat voor type woning wil je uitnemen, wat kan je ervoor betalen en hoe zorgen we dat dat uiteindelijk gerealiseerd wordt? Ik denk dat dat gewoon wel goed gaat komen. We hebben daar ook zelfs nog een zak geld voor om dat uiteindelijk te smeren.

De voorzitter: Een heel kort vraagje van mijnheer Blokpoel.

De heer Blokpoel: We zijn eigenlijk wel heel blij met dit liberale standpunt van de wethouder, we zouden hem bijna voordragen voor lidmaatschap bij de VVD. Tegelijkertijd horen we ieder standpunt en denk ik dat we niet hieruit gaan komen, zullen we naar een afronding gaan?

De voorzitter: Ja, dat wilde ik eigenlijk net gaan doen, maar dank u wel. Goed, dan neem ik aan dat dit punt voldoende behandeld is.

De heer ...: '...'. 

Wethouder Roduner: Ik heb nog een hele ...

De voorzitter: Oké, nog een hele trip.

Wethouder Roduner: Ja, nee, want dit was onderwerp twee en het derde was Zuidwest.

De voorzitter: Oké, maar dat gaat u ...

Wethouder Roduner: Zo liberaal ben ik niet, hoor, maar ik denk dat we eerst dit moeten proberen voordat je als overheid verder hierin gaat.

De voorzitter: Nou, dat was best wel ... Maar u gaat dat kort doen, hè?

Wethouder Roduner: Ja. Zuidwest, daar wordt voorzichtig aan gerekend, maar daar zit nog een stevige onrendabele top op. In de eerste tranche van de impulsaanvraag hebben we gezien dat de gemiddelde bijdrage per woning ongeveer 5000 euro was vanuit het Rijk. Dus daar moeten we dan ongeveer op rekenen, dus laten we zeggen, voor Zuidwest zou je moeten streven naar een onrendabele top van zo'n 10.000 euro per woning. Dat is 14 miljoen, dat hebben we niet. Dus we hebben 10 miljoen in een potje Ongedeelde stad zitten, maar 14 miljoen hebben we niet. Dus om even, waarom we het Rijk nodig hebben. Maar we zitten daar ook nog wel wat boven in die businesscase, dus daar wordt nu hard aan gepolst om te kijken: hoe kunnen we dan uiteindelijk toch tot iets komen wat aan de ene kant recht doet aan onze ambities, aan onze kaders zoals die in de ontwikkelvisie zijn vastgesteld, en aan de andere kant ook gewoon uiteindelijk acceptabel is voor het Rijk?

De voorzitter: Ja, natuurlijk. Mijnheer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: We hadden het ook nog niet gehad over de ijsbaan en Delftwijk. Dat bruggetje ga ik u even slaan, want u zegt: er is 14 miljoen, kom ik nu ongeveer op uit. Als we dan de helft daarvan moeten dekken, dan kom ik op 7 miljoen. U vraagt dekking van 10 miljoen, dus dat snap ik niet waarom ... Want er wordt dekking van 10 miljoen gevraagd, dus dan zou ik denken: dan blijft er nog over voor Ijsbaanlaan en Delftwijk om dat los te trekken.

Wethouder Roduner: Ik had uw vraag genoteerd, maar ik was nog niet zover. We zitten nog niet op een businesscase die inderdaad uitkomt op wat we voor het Rijk ook denken dat interessant is. Als daar wat aan overhoudt en als we daar wat aan overhouden aan de reserve Ongedeelde stad, dan zijn dit inderdaad hele logische projecten om naar te kijken. Dus volgens mij dat in antwoord op uw vraag. Als wij uiteindelijk niet die volledige 10 miljoen in de reserve Ongedeelde stad hoeven in te zetten voor dit gebied, dan houden we iets over en dat is denk ik wat u voorstelt zijn twee hele logische projecten om daar als eerste naar te kijken. We kijken dus naar die businesscase, een hele ...

De heer Van den Doel: Het is mij nog niet helemaal duidelijk. Een verduidelijkende vraag: 14 miljoen, is dat de 10.000 euro per huis of 5000 euro per huis?

Wethouder Roduner: Dat is 10.000 euro per huis, dus dat is de onrendabele ... Dus het Rijk heeft 5000 euro per woning bijgedragen, de 50 procent daarvan moest gefinancierd worden door het Rijk, 50 procent door de gemeente. Dus u moet rekening houden met een onrendabele top van gemiddeld zo'n 10.000 euro per woning. Hangt van het gebied af, er zijn ook hogere onrendabele toppen geweest en in wat wij hebben ingediend in de eerste tranche Schalkwijk was een stuk lager. Dus daar zit variatie in, maar om even een richting te geven van wat voor type bedragen moet u aan denken. Dit is een zone waar inderdaad volgens mij zoals gezegd heel veel ambities zijn gestapeld, dat maakt hem niet makkelijk. Wij kijken nu om toch binnen de kaders van de visie wel te kijken hoe we toch naar optimalisatie kunnen doen. Een van de belangrijke punten is dus het bestemmingsplan vaststellen voor een groter gebied. Dat is een beetje technisch, maar dat maakt het mogelijk om uiteindelijk aan verevening te doen binnen het gebied en waardoor je meer kosten kan verhalen op de ontwikkelaar. Dus ik denk dat dat op zich goed nieuws is dat we uiteindelijk als gemeente proberen meer kosten te verhalen bij de ontwikkelaar, zonder dat dat dus ten koste gaat van een aantal van onze ambities.

De voorzitter: Zullen we even proberen de wethouder zijn termijn af te laten maken? Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: U zegt: die rendabele top, 10.000, plus of min, we zien wel waar we uitkomen. Maar dat betekent als we de helft terugkrijgen, dat wij dus van de 14 miljoen die u net riep – inderdaad wat mijnheer Wiedemeijer zei – 7 miljoen zelf moeten inleggen. We hebben een reserve van 10 miljoen, dus dan blijft er logisch over. Maar u stapt daar steeds overheen, dus dan snap ik het niet meer, maar vandaar dat ik het nog een keer vraag.

Wethouder Roduner: Nee, hoor. Als we daaraan overhouden ... Dus we moeten eerst maar eens uitkomen op een onrendabele top van 10.000 euro per woning, dat is volgens mij stap één. Daar zijn we nog niet, we zitten daar nog echt wel flink boven. Als we dan overhouden – dat was in reactie op de heer Wiedemeijer – stel dat we toch nog geld overhouden uit die pot reserve Ongedeelde stad, dan is het logisch denk ik om te kijken naar projecten als de IJsbanaan, of nieuwe Delftwijk, omdat dat inderdaad aan de westkant van de stad zit en inderdaad ook een bijdrage levert aan die behoefte voor sociale woningbouw. Dat doel heeft de reserve ook. Dus we kijken naar de optimalisatie van de businesscase. Nou, eentje die volgens mij redelijk pijnloos is, is dus het maken van één bestemmingsplan, waardoor we betere kostenverhaal kunnen doen richting de ontwikkelaar. Ik ga ervan uit dat u het daar hartstikke mee eens bent. Om een beetje andere ideeën te geven waar we aan denken: bijvoorbeeld in de visie zit een kade, of een sloot, en als je dat met dubbele kadewanden aan twee kanten uitvoert, dat is hartstikke duur. Maar je kunt ook aan één kant de kadewand doen en aan de andere kant een natuurvriendelijke oever. Nou, ik zie mevrouw Oosterbroek, die schrikt wakker vandaag. Dus dat lijkt mij ook iets, dus dat scheelt gewoon echt miljoenen, moet u aan denken. Dat is iets wat dus gewoon eigenlijk denk ik geen afbreuk doet aan de kwaliteit van de visie – mevrouw Oosterbroek zal dat waarschijnlijk

een verbetering vinden – en ook op die manier kunnen we die businesscase dus wat beter maken binnen de voorwaarden van de visie. Waar we ook naar kijken – en u bent daar ook wel volgens mij eerder over geïnformeerd hoe we daarnaar kijken bij de visie Oostpoort, want u heeft ook een technische sessie gehad – is de parkeernorm. We hebben met elkaar afgesproken dat dit een toekomstwijk is, dat dit een wijk is waar we ook willen kijken naar innovatieve mobiliteitsconcepten. Dus we kijken ook, in lijn met wat we bij Oostpoort hebben voorgesteld: kunnen we hier kijken of we toch met een scherpere parkeernorm uiteindelijk ook tot een iets lagere onrendabele top te komen. Zo zijn er een aantal van die elementen die wat mij betreft gewoon prima vallen binnen de randvoorwaarden van de visie en uiteindelijk ook een optimalisatieslag leveren richting het Rijk. We committeren ons niet feitelijk aan dat het ook zo moet gebeuren, dat is volgens mij de disclaimer die we er altijd bij zetten, want het is een businesscase die we opstellen en uiteindelijk doet u ook nog al die bestemmingsplannen vaststellen die uiteindelijk ervoor gaan zorgen dat het ook echt zo gebeurt, en we hebben nog een hele hoop onderzoek te doen, onder andere op stikstof. Dus dat is in ieder geval hoe we daarnaar kijken. Ik hoor op ...

De heer Klaver: Voorzitter?

De voorzitter: De heer Klaver.

De heer Klaver: Maar u committeert zich wel aan het aantal woningen, toch?

Wethouder Roduner: Voor het Rijk is het aantal woningen een hele belangrijke, dus daar geeft de visie ook ruimte in. Dus de visie geeft ook richting met name op het punt van de FSI. U heeft een spelregelkaart vastgesteld en dat is uiteindelijk het volume wat u heeft gezegd: dat is wat we willen. Daar kijken we ook nog naar: hoe kunnen we daar toch ook optimalisatie in aanbrengen?

De heer Klaver: Dus u gaat uit van die 2000 woningen en u gaat uit van die 50 procent sociale huur?

Wethouder Roduner: Ja, we gaan uit van de spelregelkaart, dus ...

De heer Klaver: Dan wil ik graag weten welke parkeernorm u hanteert.

Wethouder Roduner: Als u mij mijn verhaal laat afmaken. We hanteren dus nog geen parkeernorm, want we zijn dus nog aan het kijken wat we kunnen doen. We hebben een FSI, we hebben een spelregelkaart vastgesteld, die biedt ruimte voor een bepaald volume. Bij het maken van die spelregelkaart hebben we gezegd: we gaan uit van 50 procent sociale woningbouw met een bepaald volume en 50 procent vrij. Nu zijn we ook te kijken hoe we dat tweede deel van die 50 procent wat kunnen '...' en dat kwam uit op ongeveer 1400 woningen voor het deel wat uiteindelijk nu voorligt. Nu zijn we aan het kijken binnen die FSI hoe je die tweede 50 procent wat kan invullen, dat er ook wat meer variatie komt in het aantal woningen, dat het niet allemaal grote woningen zijn, maar dat er ook wat middeldure woningen tussen zitten. Als je dat optimaliseert en rekening houdt gewoon binnen de FSI, kom je ook iets hoger uit dan die 1400 woningen, omdat niet alle volgende 50 procent 100 vierkante meter zal zijn, maar daar zal ook wat kleineren tussen zitten en waarschijnlijk ook wel wat grotere. Dus daar kan je wel een beetje mee spelen en dan blijven we ook nog binnen de kaders van de visie. Dus dat zijn uiteindelijk de elementen waar we naar kijken. Wij zijn er nog niet uit, ook als college nog niet, we zijn nog aan het kijken, aan het rekenen. Ik vind het wel spannend of we kunnen komen tot een aanvraag die binnen de kaders van de visie blijft, maar waarvan we ook denken: die is aantrekkelijk genoeg voor het Rijk. Dus dat vind ik nog wel een spannende, want op het moment dat we gaan het hebben over meer FSI, dan gaan we er overheen. Dus dan gaan we uiteindelijk over de kaders van de visie

heen en met name het aantal woningen is natuurlijk wel een hele belangrijke knop waar het Rijk naar kijkt, want zij wil vooral van ons productie zien. Dus dat is wel een spannende. Ik kan me goed voorstellen, ik hoor de behoefte in ieder geval om geïnformeerd te worden. Dus ik kan me goed voorstellen dat we ergens tweede week oktober nog, vergelijkbaar met Oostpoort en Europawegzone, dat we een technische sessie informeren om te kijken waar wij als college bij zijn uitgekomen. Ik hoor hiernaast al wat gezocht en gesteun, maar goed, dat is uiteindelijk hoe we u dan op die manier kunnen informeren.

De voorzitter: '...' aan het einde gekomen? Mijnheer Klaver. Dan doen we dit als tweede termijn, '...'.

De heer Klaver: Voorzitter, we willen allemaal eten natuurlijk, maar dit is wel een van de belangrijkste onderwerpen van deze avond. Ik denk dat het goed is om die sessie te organiseren, dat we de conceptaanvraag zien, zoals u die in gedachte hebben, dat we daar wat van kunnen vinden en dat er een aanvraag komt waar we als raad achter kunnen staan.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Ja, die aanvraag waar de raad achter staat is volgens mij een voorwaarde van het ministerie. Maar voorzitter, ik had een vraag gesteld over het aantal van 4400 woningen in de ontwikkelzones en daar heb ik nog geen antwoord op gekregen. Waar is ruim de helft gebleven, voorzitter?

De voorzitter: Wie nog meer? Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ik had begrepen dat de versnelling van het Actieplan woningbouw over alle ontwikkelzones ging en dat deze drie er werden uitgepikt, omdat die voor subsidie van het Rijk in aanmerking zouden komen. Maar de vraag van de heer Wiedemeijer heeft mij ongerust gemaakt. Bijvoorbeeld de Orionzone, wordt daar geen versnelling voor gemaakt, blijft die achter? Dus daar wou ik ook graag een reactie op.

De voorzitter: Mijnheer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Ja, dat was mijn vraag, de Orionzone.

De voorzitter: Oké, dat was ook uw vraag. Zijn er nog meer vragen? Nee? Mijnheer Roduner.

Wethouder Roduner: Ja, dus er is volgens mij wel eens begripsverwarring. We hebben een ambitie voor 10.000 woningen in 2025 en er is toevallig ook ruimte voor 10.000 woningen in de ontwikkelzones. Maar het is niet zo dat die 10.000 woningen in de ontwikkelzones ook allemaal binnen 2025 worden georganiseerd, dus er is volgens mij de verwachting dat er een deel van die 10.000 woningen in de ontwikkelzones voor 2025 zal gerealiseerd worden en dat zal dan dus ook bijdragen aan het totaal van 10.000 woningen. Maar we hebben ook woningen buiten de ontwikkelzones en een deel zal na 2025 georganiseerd worden en we hebben nog steeds dat we een behoefte hebben van in totaal 14.000 woningen. De Partij van de Arbeid vroeg ...

De voorzitter: Mijnheer Aynan. Hoeft niet meer. Mijnheer Roduner.

Wethouder Roduner: Nee, de Partij van de Arbeid vroeg ... Nee, we hebben gezegd: voor deze drie zones is de kans om ons geld te verdubbelen, dus laten we daar ook vooral op inzetten en laten we daar dan proberen actief mee aan de slag te gaan. Dan moeten we denk ik ook nog eens een keer scherp kijken – en dat zal denk ik in de stedelijke ontwikkelstrategie ook komen – hoe actief we nou met die andere zones aan de slag gaan.

De Orionzone, om een voorbeeld te geven, daar moeten we met heel veel velden gaan schuiven, heel veel clubs bij elkaar gaan brengen om uiteindelijk een heel klein plotje vrij te spelen waar nog wat woningbouw mogelijk is. Ik denk wel dat we met elkaar het gesprek moeten hebben: hoe gaan we hiermee verder, is dat inderdaad alle inzet en prioriteit en financiële middelen waard? Of kijken we dan of we dat misschien met een goede visie hebben we, maar dat we dat wat later in de tijd zetten? De zone is ook zo klein dat we daar in ieder geval vanuit het Rijk geen middelen voor krijgen, omdat daar toch de grens ligt bij zo'n ... Dinges ...

De heer Garretsen: Zijlweg.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Zijlweg, wethouder.

Wethouder Roduner: We kijken in dat opzicht een beetje opportunistisch ook, dus: waar is er een initiatiefnemer die ook voldoet aan onze kaders? Dat is iets anders dan dat we gaan trekken en sleuren aan plannen die eigenlijk onvoldoende zijn. Dus ik denk dat dat een handig punt is.

De voorzitter: Mijnheer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Voorzitter, dank u wel. Helemaal prima om op een later moment dan naar die tijdsplanning te kijken. Maar u zegt: er staan te weinig woningen. Maar de ondergrens is 500 en er zijn er 650 ingepland. Dus die kan ik niet helemaal begrijpen.

Wethouder Roduner: Hij hangt erom. Dus hij zit volgens mij op het randje. Het hangt er ook een beetje van af hoe groot je zo'n zone bekijkt, maar er zijn niet zo heel veel woningen en over een redelijk groot, versnipperd stuk. Dus de vraag is of we het Rijk kunnen beloven dat we die woningen, dat we er 500 dan ook in de gewenste tijdsplanning van het Rijk kunnen afleveren, want dat zou betekenen dat al die projecten dus moeten doorgaan en ook allemaal binnen de door het Rijk gewenste tijdsplanning tot een einde komen. Dat is wel een spannende daar.

De voorzitter: Ja? Echt?

De heer ...: Ja, '...'.

De voorzitter: Dan gaan we nu pauzeren. Laten we wat afspreken, twintig minuten, tot tien voor acht.

De heer ...: Hoeveel spreektijd is er nog?

De voorzitter: U heeft nog één minuut.

Schorsing

De voorzitter: '...', en ik begin met het meedelen van de spreektijden. D66 heeft nog 11:10 minuut, PvdA nog 4:59 minuut, VVD nog 6:14 minuut, GroenLinks nog 14:13 minuut, de SP 2:56 minuut, het CDA 7:31 minuut, OPH 9:51 minuut, Actiepartij 3:27, ChristenUnie 3:08 minuut, Trots 6:22 minuut, Liberaal Haarlem 2:01 minuut en Jouw Haarlem 1:10 minuut.

9. Reactie op Uitvoeringsprogramma 2020-2024 Recreatieschap Spaarnwoude (RB)

De voorzitter: Dan gaan we over naar agendapunt 9, 'Reactie op het Uitvoeringsprogramma 2020-2024 Recreatieschap Spaarnwoude'. Daarvoor hebben zich twee sprekers aangemeld, die best al een tijdje zitten te wachten, volgens mij.

Mevrouw Blaauboer: Ja, die komen nu als het goed is de hoek om.

De voorzitter: Die komen nu de hoek om. Mijnheer Van der Laan van Extinction Rebellion en mijnheer Van Buiten, natuuronderzoeker, een bekende hier. Ga zitten. Mijnheer Van Buiten is een bekende hier, ik hoef u niets uit te leggen. Mijnheer Buiten, excuus. Als u de knop indrukt, dan gaat u tijd in. Gaat uw gang.

De heer Buiten: Dank u wel. Ik ben dus Niko Buiten, onder andere vrijwillig natuuronderzoeker in het recreatiegebied Spaarnwoude. Ik heb veel onderzoek gedaan naar vogels en naar planten, onder andere voor landelijke netwerken en boeken die er zijn verschenen. Vandaag bespreekt u de reactie op het Uitvoeringsprogramma 2020-2024 van het Recreatieschap Spaarnwoude. U kunt vragen en bevindingen naar voren brengen, in dit kader wil ik het volgende met u delen. In het Recreatieschap Spaarnwoude, de stad en de duinen zijn de gevolgen van klimaatverandering zichtbaar. Weiden, bossen, gazons en duinen drogen uit, waardoor planten minder tot bloei en zaadzetting komen, wat gevolgen heeft voor de voedselvoorziening en voortplanting van insecten en vogels. Op dit moment sterven soorten uit. Door veenweiden te vernatten kan het Recreatieschap Spaarnwoude in Haarlem en elders in het recreatiegebied bijdragen aan het tegengaan van klimaatverandering. Onder meer in de Haarlemse veengebieden Hekslootpolder, Waarderpolder en Veerpolder is het mogelijk door moerasvorming met verlanding CO₂ vast te leggen, klimaatadaptatie. Dit is ook mogelijk in andere veengebieden in het recreatiegebied Spaarnwoude, zoals Dijkland in de gemeente Haarlemmermeer. Vernatting kan plaatsvinden door het waterpeil te verhogen. Bij verlaging van het waterpeil komt door verbranding van het veen CO₂ vrij en dat levert een bijdrage aan het erger worden van de klimaatcrisis. Vernatting van veenweiden levert een bijdrage aan het klimaatneutraal maken van de stad en het recreatiegebied Spaarnwoude. Klimaatverandering bij opwarming van de aarde door CO₂-uitstoot levert ernstige en op termijn onomkeerbare schade aan ecologie en biodiversiteit. Wanneer u zich zorgen maakt over de eventuele kosten, verzoek ik u navraag te doen bij het Recreatieschap Spaarnwoude en vrijwillige natuurbeheergroepen om hun medewerking te vragen. Ik stel het zeer op prijs wanneer u mijn gezichtspunten deelt en de wethouder vraagt of hij bereid is in Haarlem en het recreatiegebied Spaarnwoude in de veengebieden door moerasvorming met verlanding CO₂ vast te leggen. Ik dank u voor uw aandacht.

De voorzitter: Dank u wel. Dan is het woord aan mijnheer Van der Laan. Gaat uw gang.

De heer Van der Laan: Goedenavond. De klimaatwetenschappers zijn op hoofdlijnen klaar, hun werk is gedaan. Het is duidelijk wat er aan de hand is en het is duidelijk wat we eraan kunnen doen. Een van hun ontdekkingen is dat wij als mensheid beschikken over een wondermachine: een machine die autonoom CO₂ uit de lucht haalt, een machine die zichzelf in elkaar zet en repareert. Deze machine is de natuur. Keer op keer worden wetenschappers verrast door de capaciteit van natuurgebieden om CO₂ op te nemen. Niet alleen bossen, maar ook rivieren, moerassen en veengebieden nemen veel CO₂ op. Als er één stuk techniek is waar we op kunnen vertrouwen, dan is dat de natuur. De experts stellen de volgende aanpak voor: stop met het uitstoten van broeikasgassen en geef de natuur de ruimte om zich te herstellen. Het plan van aanpak is klaar, het wachten is nu tot de maatschappij wakker wordt. We zijn als een verstokte roker die twee pakjes per dag rookt en niet onder ogen wil zien hoe slecht dat is. David Attenborough heeft net een documentaire gemaakt over de feiten rondom het massale uitsterven van planten, dieren en insecten. De BBC was bang voor

tegenvallende kijkcijfers, want een uur lang kijken naar beelden van onze rol bij het kapotmaken van de planeet is niet makkelijk. Gelukkig wordt de documentaire veel bekeken, kennelijk zijn er steeds meer mensen bereid om de feiten onder ogen te zien. Dat is ook iets wat wij merken bij Extinction Rebellion. Deze commissie neemt jaarlijks vele besluiten. Sommige van deze besluiten leiden tot het beschadigen van de natuur, andere besluiten leiden tot herstel. Het is makkelijk om het milieueffect van één besluit te bagatelliseren, maar als je kijkt naar het totale effect van de lijst besluiten op ons stukje van de planeet, dan zie je dat de commissie in de loop van jaren een enorme invloed heeft op onze leefomgeving. Ik vraag u daarom: leg alle voorstellen onder de loep, accepteer niets dat ons stukje van de planeet verder beschadigt, zoek alternatieven die het herstel bevorderen. Het uitvoeringsprogramma is een goed voorbeeld: waar legt u de prioriteit? Geld, het koesteren van uiterlijke kenmerken, het opnemen van CO2? Kies voor de lange termijn, kies voor een leefbare planeet. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er vragen vanuit de commissie? Nee? Dan ... Ah, mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, mijnheer Buiten, ik ben het hartstikke met u eens. Boer Van de Nes heeft al geklaagd dat hoogheemraadschap Rijnland het waterpeil heeft verlaagd, zodat het veen daar juist droger wordt, een van de belangrijkste veengebieden die Haarlem nog kent. Dat is wel een punt en dat is mijn vraag aan u. Hoogheemraadschap en andere waterschappen hebben een negatieve invloed, want die denken ook aan het belang van de boer. Mijn vraag is: vindt u dat ook niet dat de gemeente ook krachtige signalen naar in dit geval dan Rijnland af moet geven?

De heer Buiten: Ja, dat ben ik helemaal met u eens. Als de gemeente dat gaat doen, zou ik toejuichen.

De voorzitter: Andere vragen nog? Nee? Dan wil ik u namens de commissie hartelijk danken voor uw komst vanavond en ook voor uw geduld met ons. Dat is af en toe wat lastig inschatten. U kunt het vervolg van de vergadering verder digitaal volgen, toch?

Mevrouw Blaauboer: Nee, nee, gewoon hier.

De voorzitter: O, dat mag ook hier in de zaal, ja.

Mevrouw Blaauboer: '...'. Maar dan lopen ze even zo en dan ... U kunt inderdaad eventueel achterin gaan zitten.

De voorzitter: Dan mag u eventueel achterin gaan zitten. Wie mag ik het woord geven van de commissieleden? Mevrouw Oosterbroek, GroenLinks.

Mevrouw Oosterbroek: Bedankt, voorzitter. Goed dat we werk gaan maken van het recreatiegebied Spaarnwoude. Goed dat we maatregelen gaan nemen die we terugverdienen, want we willen een meer biodivers en financieel gezond Spaarnwoude. Eén compliment, en dat is ook naar aanleiding van onze motie natuurlijk die we hebben ingediend om de biodiversiteit in Spaarnwoude te willen vergroten. Ik denk dat we dat nu ondertussen al anderhalf jaar geleden hebben ingediend en die is aangenomen vanuit de raad, dus dat is goed. We zien dat terug in het ecologisch potentieel en biodiversiteit, dat die de basis zijn van ieder project. Nou, goed om dat mee te nemen als uitgangspunt en dat zorgt er ook voor dat we geld besparen op onderhoud. Want hier komen ook de natuurvriendelijke oevers terug, die weer gaan realiseren dat we gewoon geld gaan verdienen hier aan het behouden van natuur en biodiversiteit. Dus daar ben ik echt ontzettend trots op en een mooi compliment voor de wethouder hier ook. Dan naar aanleiding van de

insprekers, ook van de heer Buiten. Het is mij nu niet duidelijk of we nog verder gaan vernatten, want dat willen wij hier natuurlijk heel graag. Hier hebben we al eerder een motie voor aangenomen, ook aangenomen in de raad, om de maatregelen van Urgenda uit te voeren en onderdeel daarvan is ook het vernatten van veenweiden. Dus ik vraag me gewoon af: hoeveel gaan we vernatten en wat is dan die CO2-besparing, en welke investering doen we daarvoor? Zodat we ook de CO2-uitstoot kunnen koppelen aan de investeringsuitgaven die we doen, zodat het een klimaatpositieve, of natuurpositieve ontwikkeling wordt wat we doen in Spaarnwoude. Dus daar ben ik gewoon heel erg benieuwd naar: wat gaan we nou precies doen? Want wat ik ook lees is dat om de uiterlijke kenmerken van het resterende veenweidelandschap, om daar rekening mee te houden, gaan we niet extra verhogen en voor die maximale CO2-opname. Terwijl, eigenlijk zouden wij dat denk ik wel willen zien, want nu wordt er alleen maar samen met de boeren gezocht naar een mogelijkheid om passende nevenactiviteiten te doen, zoals zorg, kinderopvang, streekwinkel, of ruimte voor opslag. Nou, ik denk niet dat wij willen dat Spaarnwoude één grote ruimte voor opslag wordt. Ik denk dat het veel nuttiger is om te kijken naar die mogelijkheden die Spaarnwoude ons biedt om klimaatverandering tegen te gaan. Dus ik ben heel erg benieuwd naar de visie van de wethouder daarop. Dan nog een laatste vraag. Er wordt gesproken in dit stuk over recreatiegebied Oostenbroek. Nou vraag ik me af: is dit om mij te treiteren? Want het is natuurlijk recreatiegebied Oosterbroek en dat is een heel mooi recreatiegebied en ik adviseer jullie allemaal om daar nog even goed te gaan kijken naar de natuurwaardes die dat ons biedt.

De voorzitter: Mijnheer Krouwels, D66.

De heer Krouwels: Termijn, voorzitter. Wijze woorden van GroenLinks, kunnen we als D66 bij aansluiten. Wij zijn geen expert op vernatting, ik zie de vragen graag tegemoet van de wethouder. We hebben het al gezegd, we gaan niet een heel commissiedebat overdoen. De focus op de kansrijke projecten, die zeven, die volgen wij erg goed. Het college doet dat ook. Er zit geen prioritering in, maar wat ons betreft verdient het ecologiebeheerplan wel extra aandacht. Daar wil ik het graag bij laten.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen, SP.

De heer Garretsen: Ik kan ook heel kort zijn, in aansluiting op GroenLinks. De SP wil ook graag vernatten. Wethouder, in hoeverre is dat mogelijk? En een aanvullende vraag: in hoeverre speelt Rijnland daarbij ook een rol?

De voorzitter: Mijnheer Bruch, VVD.

De heer Bruch: Dank u wel, voorzitter. Heel kort, het uitvoeringsprogramma is in lijn met de visie die we eerder hebben vastgesteld. Verschillende ontvangstgebieden lijkt ons een goede zaak. De vraag blijft natuurlijk wat corona voor invloed heeft, maar ja, wie het weet, mag het zeggen. Dus wij onderschrijven eigenlijk de reactie van het college zoals die hier staat. En wat betreft vernatting, als vinoloog heb ik daar hele andere ideeën bij, dus daar onthoud ik mij even van.

De voorzitter: Mijnheer Van Leeuwen, Actiepartij.

De heer Van Leeuwen: Dank u wel, voorzitter. Op pagina 5 staat bij de bedreigingen onder andere het ontbreken van ambtelijke en bestuurlijke prioriteit. Ik zou daar graag een reactie van de wethouder op hebben, want het verbaast me. Als we hier vier keer per jaar over het Spaarnwoudegebied praten, lijkt het me dat er veel bestuurlijke aandacht voor is, impliciet. Op pagina 16-17 wordt gesproken over een fietsvisie die als onderlegger voor een uitvoeringsprogramma zou dienen. Kennen wij die fietsvisie al en waarom wordt het

hele terrein met fietsverbindingen doorkruist en eigenlijk overhoopgehaald, oneerbiedig gezegd, als de basisverbindingen nog niet allemaal op orde zijn? Zo is de beleving van gebruikers in het gebied. Daar graag een reactie op, dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Kok, OPH.

Mevrouw Kok: Dank u wel, voorzitter. OPHaarlem blijft wel alert op het inlopen van de onderhoudsachterstanden. We hebben veel waardering dat er meer aandacht is voor biodiversiteit. Mijnheer Smit is natuurlijk altijd dol op cijfers, dus misschien kunt u, de wethouder, aangeven waar de financiële meerjarenonderbouwing is, die inzicht geeft in de solide financiële positie op korte en lange termijn.

De voorzitter: Mijnheer Klaver, CDA.

De heer Klaver: CDA is akkoord met de reactie van het college, snapt ook dat het recreatieschap pas op de plaats maakt met de uitvoering van projecten vanwege corona. Corona brengt wel financiële tegenvallers met zich mee, ik begrijp dat er mogelijk een extra bijdrage ook van Haarlem wordt gevraagd van 172.000 euro. Dit kan mogelijk nog meer worden. Een vraag aan de wethouder: houdt u rekening met deze tegenvallers? En een oproep om de ontwikkelingen goed te volgen, wat dat betreft.

De voorzitter: Mijnheer Visser, ChristenUnie.

De heer Visser: Voorzitter, we moeten kennelijk nog een jaartje wachten op de financiële cijfers. En ja, ik begin steeds ongeduldiger te worden. Als ik dan kijk hoe snel het gaat met de impulsgebieden, hoe ambtenaren in een paar maanden tijd iets geweldig in elkaar zetten en een subsidie aanvragen en zo, dan snap ik niet dat we van Spaarnwoude nog steeds geen financiële cijfers hebben, dat er bij dit uitvoeringsprogramma zelfs niet een marge staat van wat elk onderdeel van het programma kan opleveren. Dat vind ik eigenlijk erg mager en ik zou dat wat meer terug willen zien in de zienswijze. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Wiedemeijer, PvdA.

De heer Wiedemeijer: Voorzitter, het is een goede visie. Het lijkt nog wel veel investeringen te vragen en waar de PvdA aandacht voor vraagt is de relatie met de ontwikkelingen in Oostpoort in relatie tot het recreatiegebied.

De voorzitter: Mijnheer Amand, Trots.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Het is natuurlijk een financieel, dat is al jaren zo aan de gang van een kwestie van bijleggen. Maar ja, natuur laat zich niet dwingen, dus ik geloof dat deze wethouder er goed bovenop zit. Dus wij geven hem het voordeel van de twijfel, dus wij gaan toch eens even nu goed kijken hoe dat nou zich ontwikkelt financieel. Kijk, als die eigen bijdrage omhooggaat, daar is niks mis mee. Natuur dat kan je niet dwingen en dat moet je koesteren. De fietspaden hebben wij wel een beetje moeite mee. Als je zegt: na de corona is er misschien ergens een potje bij het Rijk te vinden, of waar dan ook bij de provincie. Dat we zeggen: we gaan dat gebruiken voor fietspaden. Prima, maar niet roekeloos even alles overhoop trekken. Ik moet toch de wethouder een compliment geven, bij zijn voorganger ging het ook allemaal mis en ik heb hier nog wel vertrouwen in. Dus ga zo door, wethouder.

De voorzitter: Wie nog meer? Dan is het woord aan wethouder Berkhout.

Wethouder Berkhout: Dank u wel. Kijk, wat hier voorligt is inderdaad het uitvoeringsprogramma en ook de selectie, onder andere als het gaat om de ontvangstgebieden en het wegwerken van het achterstallig onderhoud, daar is even een prioritering in aangebracht. In algemene zin, volgend jaar volgen de uitvoeringsplannen, dus dan komt ook die verdiepingsslag en ook die financiële, waar u op hoopt. Maar hier, we hebben inderdaad dit jaar al wel een aantal keer over een Spaarnwoude gesproken. De visie begin dit jaar, de begroting voor de zomer en nu de zienswijze op het uitvoeringsprogramma. Meestal is dat eerlijk gezegd niet zo, is het gewoon regulier één keer per jaar in april even zeggen hoe slecht het ervoor staat financieel. Ik denk dat daar misschien dat pagina 5-verhaal vandaan kwam. Dit jaar is echt bovenmatig veel en ik heb zelfs ook nog een uitnodiging om u nog uit te nodigen voor een excursie, want een van de ontvangstgebieden is die van ons, Oostpoort/Veerplas. Het recreatieschap, ik vind dat ook wel denk ik een mooie manier in de aanloop naar het uitvoeringsplan, even kijken: wat zijn nou concrete kansen rondom de Veerplas, rondom ook onze Oostpoortzone? Daar is eigenlijk het voorstel of u dit najaar, of begin voorjaar volgend jaar daarvoor openstaat, voor een excursie om eventjes dat gebied te verkennen. Dan kan dat ook weer input leveren, ook als het gaat bijvoorbeeld om veenweiden en de vernatting, hoe je dat nou vroegtijdig meegeeft en dat terug kunt zien in zo'n plan wat later naar ons komt. Dan, eventjes kijken, in algemene zin, ik ga even nog de vragen af. Want het vernatten, een paar van u heeft het erover – en dan niet inderdaad zoals de heer Bruch zegt: lekker met een glas wijn – maar van een veenweide of van de polders. Dat is natuurlijk, dat is niet alleen ook goed voor de biodiversiteit, maar ook goed voor de CO2-opname. Daar zijn we ook over in gesprek. Ik denk, ik zag dat u aanstaande maandag een gesprek met de stadsecoloog heeft. Ik heb de gelegenheid gehad om een fietstocht ook met hem te maken. We zijn ook de Zuid Schalkwijkerweg af gegaan, hij heeft ons ook gewezen op het stuk land Van de Nes en dat dilemma met Rijnland, maar ook de kansen die zich daar voordoen. Hij is bezig met een houtskoolschets – en nu ga ik even eigenlijk naar de portefeuille van mijn collega – voor het ecologisch beleidsplan en dat gaat hierin terugkomen. Dus ik denk dat, als ik u dat hoor zeggen, dan denk ik: bespreek dat met hem maandag, hij heeft daar al ideeën over, maar dat moet ook daar gaan landen. Maar u kunt het dus ook meegeven in die, al dan niet gewenste – ik hoop dus van u gewenste – excursie voor het schap, voor de Veerplas, omdat mee te geven. Dan denk ik dat je toch op twee plekken in Haarlem, dus zowel bij de Poelbroekplas en een beetje bij de Zuid Schalkwijkerweg, ik denk dat daar kansen liggen, maar wellicht ook rondom de Veerplas. Dus op die manier denk ik dat u daar dan tegemoet wordt gekomen, maar u kunt dat dus zelf op die momenten ook inbrengen. Dan eventjes, het CDA zei het al concreet, VVD zegt: daar waag ik me niet aan.

De voorzitter: Mevrouw Oosterbroek.

Mevrouw Oosterbroek: Nou heb ik toch nog wel ... Ik ben erg geïnteresseerd in de excursie, dus ik ben er graag bij natuurlijk. Maar gaat u er dan voor zorgen dat de andere veenweidegebieden in Spaarnwoude, dat u dat dan meeneemt in uw organisatie daar, om dat ook te gaan vernatten? Dus dat we verder gaan dan alleen het vernatten van veenweides bij ons in de buurt?

Wethouder Berkhout: Nou, kijk, in algemene zin denk ik dat het ... U onderschreef eigenlijk ook de nadruk voor biodiversiteit en hoe we op die manier ecologisch meer te werk gaan. Ik heb ook vernomen, het recreatieschap maakt daar ook een flinke inhaalslag van eigenlijk het meest basale onderhoud naar natuurinclusief onderhoud en dat wordt daaronder geschaard. Dus wat ik op dit moment kan zeggen: ik neem die opdracht tot me om dat ook in het bestuur te laten doorklinken, op die manier. Maar ik denk dat, u kunt het dus terug gaan zien in de eerstvolgende stap, is bij die inrichtingsplannen die u ook voor de andere zones zult gaan zien. Dus daar wordt dan weer die concretiseringsslag gemaakt. Dus op die manier. Maar ik denk dus zelf voor onze Haarlemse weides hebben we dus meerdere momenten.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ik vind dat antwoord, uw reactie: u neemt het mee. Maar het zou, als het de zienswijze van deze raad wordt, dan vind ik toch ook dat u ervoor dient te pleiten. Verder heeft u nog geen antwoord gegeven op de vraag in hoeverre Rijnland hier ook wat mee te maken heeft.

Wethouder Berkhout: We zijn ook in gesprek als gemeente met Rijnland, dus ook hier ... Kijk, volgens mij proberen we hier inderdaad een zienswijze op het uitvoeringsprogramma te formuleren, maar wat u zegt is eigenlijk, heeft het een bredere context. Wij zijn met Rijnland meer en meer uitvoerig in gesprek, niet alleen over de waterberging, maar ook over klimaatadaptatie en ook met de afvalwaterzuiveringsinstallaties, hoe we dat in zijn totaliteit moeten bezien. Daar komt ook dit ter sprake. Dus precies ook de casus – dat probeerde ik ook eigenlijk uit te leggen – die u schrijft over boer Van de Nes en het wel of niet verhogen of verlagen van dat waterniveau, we merken dat dat toch nog misschien tot op heden, of in ieder geval tot niet lang geleden, echt gescheiden werelden waren. In tijden van extreme droogte, of in tijden waarin we klimaatadaptatie meer gaan merken, zoals de zomer vorig jaar, wordt dat ook iets wat ons meer en meer aangaat. Dus dat is meer en meer onderwerp van gesprek en dat staat meer op die agenda's, dus we hebben dat gesprek. Ik zou wel, eigenlijk is het inmiddels trouwens bij drie wethouders belegd, kan ik u wel vertellen, maar ook de heer Snoek en ik zijn daar primair voor aan de lat en in de bestuurlijke gesprekken met Rijnland.

De heer Garretsen: Dus ook wat betreft het gebied van het recreatieschap, daar heeft u ook een gesprek met Rijnland over?

Wethouder Berkhout: Ja. Nou moet ik even niet kij... Want dat zijn dus wel, het deel waar wij over gaan hebben wij gesprekken met Rijnland over. Ik zou even voor u moeten nagaan of het schap zelf gesprekken heeft met Rijnland, maar wij hebben in ieder geval gesprekken met Rijnland. Dan wil ik eventjes, dus corona heeft impact op het schap, dat ziet u omdat de evenementen zijn weggevallen. Dat kan denk ik iedereen wel verklaren. We hebben ook inderdaad die eenmalige bijdrage gereserveerd inderdaad in het noodfonds, dat heeft u ook kunnen zien. Maar we moeten nog kijken in het najaar of dat daadwerkelijk nodig is, maar we hebben daar dus wel al een voorschot op genomen. Dan zie ik u toch ook weer, en terecht, kritisch zijn op de financiën. Dat hoort ook hier. Ik denk wel dat er nadrukkelijk ook hierin terug staat dat we dus ook een van de speerpunten is het wegwerken van achterstallig onderhoud. Weet wel dat in het bestuur van het schap ook het gesprek is gevoerd. U heeft eigenlijk enkele jaren terug ook, als de visie is vastgesteld, heeft u gezegd: dan is er ook wat ons betreft meer budget beschikbaar voor de participantenbijdrage. Dat gesprek lag voor eigenlijk midden ten tijde van corona en daar is eigenlijk in meerderheid door het schap gezegd: dat doen we nu niet, we gaan niet de participantenbijdrage verhogen. Dus we hebben hem ook weer vrijgegeven hier in de gemeentelijke begroting voor komend jaar. Hij staat nog wel voor iets jaren gereserveerd, dus mocht dat nodig zijn – en volgens mij is dat de opdracht die u mij ook heeft gegeven – zijn wij altijd bereid om die participantenbijdrage op te hogen. Maar wederom, dat kan niet iets zijn van alleen Haarlem, dat is iets van alle omliggende gemeenten. Maar daar is voor dit jaar niet voor gekozen, dus het kan een incidentele bijdrage zijn en daar hebben we een reservering voor. Dat zijn eigenlijk volgens mij grofweg de antwoorden.

De voorzitter: Mevrouw Kok, OPH.

Mevrouw Kok: U zegt: die financiële onderbouwing komt volgend jaar. Maar kunt u iets specifieker zijn?

Wethouder Berkhout: U heeft voor de zomer de begroting vastgesteld. Volgens mij was dat behoorlijk veel financiële onderbouwing van het schap. Volgend jaar volgt ook weer de begroting en de jaarstukken, maar ik

denk dat we, als het gaat, wat ik dus zei, de verdieping voor bijvoorbeeld de Veerplas, zo'n ontvangstgebied, dat komt in een inrichtingsplan, of er komt een verder plan voor. Dan moet daar ook een financiële paragraaf naar zijn: hoe gaan we dat realiseren? Daar zijn wij over in gesprek, gemeenten, omdat het gewoon het ontvangstgebied is wat in de gemeente Haarlem ligt. Zo gebeurt dat ook voor die andere ontvangstgebieden met de andere gemeentes. De middelen die daarvoor beschikking komen, dat komt in die concretiseringsslag volgend jaar, als dat plan er is. Maar daar kunt u dus ook, nogmaals, bij de excursie ook wat over meegeven.

De voorzitter: Dank u wel. Is dit punt voldoende besproken? Ik begrijp dat het algemeen bestuur op 15 oktober vergadert en dat is dus voor onze raadsvergadering. Dat betekent dat de vraag aan de commissie is of het akkoord is met deze zienswijze, zonder raadsbehandeling. En moeten daar nog aanvullingen op plaatsvinden?

De heer ...: '...'.

De voorzitter: Ja, was ook ter bespreking, maar we moeten het checken.

De heer ...: '...'.

De voorzitter: Ja. Mevrouw Oosterbroek.

Mevrouw Oosterbroek: Zouden we nog kunnen toevoegen dat we graag die vernatting van de veenweides extra willen realiseren? Dat we die echt willen realiseren, dat we daar gewoon echt voor gaan, dat dat een mooi punt vanuit de gemeenteraad.

De voorzitter: Is daar draagvlak voor in de commissie? Mijnheer Klaver.

De heer Klaver: Gaat dat niet iets te snel? Want het stuk merkte ook op dat het vernatten, als je echt gaat vernatten, dat dat ten koste gaat van de weidevogels. Dus gaan we nu niet iets te kort door de bocht op deze manier?

Mevrouw Kok: Daar ben ik het wel mee eens, voorzitter.

De voorzitter: Ja. Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Dan vind ik in elk geval dat in de zienswijze moet worden opgenomen dat de vernatting moet worden onderzocht. En ik heb juist bij boer Van de Nes begrepen dat door het beleid van Rijnland juist weidevogels zijn weggegaan. De grutto onder meer, kieviten broeden er gelukkig nog wel. Dus ik vind dat niet zonneklaar dat ik ermee eens ben met dit standpunt, dus laten we daar in elk geval nader onderzoek naar doen en dat in onze zienswijze opnemen.

De voorzitter: Ja. Is er een meerderheid om ...

Wethouder Berkhout: '...' pragmatisch voorstel.

De voorzitter: O, een pragmatisch voorstel. Mijnheer Berkhout.

Wethouder Berkhout: Goed, kijk, het is uiteindelijk aan u of u ... Kijk, het verzoek was eigenlijk: onderschrijft u de zienswijze zoals deze hier ligt? Anders zullen wij een nieuwe zienswijze ook weer moeten opstellen. Dat is

eventjes, maar op zich, dat kan. Maar ik voel wel wat voor wat de heer Klaver zegt, in zoverre: wij proberen dat dus wel hier echt in te borgen, die biodiversiteit en die ecologische benadering. Ik wil u de toezegging doen dat ik het meeneem in het bestuur en dat we dus daar op die manier ondervangen wat u mij eigenlijk meegeeft. Maar goed, als u zegt: ik wil er toch een aparte zienswijze. Dan kan dat ook. Maar dat zou mijn tegenvoorstel zijn.

De voorzitter: Mevrouw Oosterbroek.

Mevrouw Oosterbroek: Dan denk ik toch dat het belangrijk is dat we nog extra benoemen dat de visie zoals in de uitvoerings... Nou, zoals het hier is opgeschreven, dat is een andere visie als de sprekers die we net hebben gehoord. Daar wordt gezegd, zij zeggen juist dat het vernatten goed is voor de biodiversiteit. Dus er is op dat punt onduidelijkheid. Dus ik wil ook niet zeggen dat op het moment dat die uitvoeringsagenda, hoe het daar is opgeschreven over dat CO2 vernatten, dat we het daarmee eens zijn. Dus dat vind ik wel belangrijk dat we dat nog ergens benoemen, dus dat dat zeker nog een punt van discussie is. Dat het niet zo is dat het niet vernatten van veenweiden beter is voor de biodiversiteit, want dat wordt nu als een feit opgeschreven, terwijl dat nog helemaal geen feit is. Sterker nog, er zijn organisaties die aangeven dat het vernatten van veenweiden juist goed is voor de biodiversiteit. Dat moeten we echt meenemen en borgen.

Wethouder Berkhout: '...' met een gedragen zienswijze kan ik het meegeven, maar u '...'.

De voorzitter: Goed, de wethouder heeft aangegeven dat hij het mondeling kan meenemen. Als de commissie gezamenlijk een schriftelijke zienswijze kan inleveren voor de 15^e, heeft u eerder gedaan, dan kan dat nog meegenomen en anders niet. Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Het gaat om het toevoegen van één, twee alinea's. Ik weet zeker dat de ambtelijke ondersteuning van de wethouder daartoe in staat is.

Mevrouw Blaauboer: Kan iemand even een tekstvoorstel doen.

De voorzitter: Ja, maar ik neem aan dat mevrouw Oosterbroek de lead neemt dan in het doen van een tekstvoorstel, en er moet een meerderheid zijn.

Mevrouw Oosterbroek: Ja, en als het me niet lukt, dan lukt het me niet, maar ik ga het zeker proberen en ik denk dat ik echt met een geweldig voorstel kan komen waar iedereen zich volledig achter kan scharen. Dus ik ga ervan uit dat het me gaat lukken.

Mevrouw Blaauboer: Jawel, maar het '...' ...

De voorzitter: Het is w...

Mevrouw Oosterbroek: En ik bedank de SP voor de suggestie, want daar ben ik ontzettend blij mee.

De voorzitter: Even voor de helderheid, het is dus omdat het nog zo onduidelijk is, is het ook aan u dus om de juiste formulering te vinden. Want ik kan dit niet in stemming brengen zo. Mijnheer Bruch.

De heer Bruch: Nee, want ik heb eigenlijk dus de indruk dat we niet weten wat we moeten benoemen en dan wordt het heel moeilijk om er een alinea toe te voegen. Dus mijn voorkeur zou het voorstel van de wethouder zijn om dat te volgen.

De heer Garretsen: Wat we eraan moeten toevoegen is dat we het onderzoeken ...

De voorzitter: Oké. Nee, mijnheer Garretsen ...

De heer Garretsen: ... en daar gaan wij een voorstel voor maken.

Mevrouw Blaauboer: Nee, '...'.

De voorzitter: Ja, maar nu breng ik toch in stemming. Wie is ervoor om de wethouder dit mondeling mee te laten nemen?

Mevrouw Blaauboer: Dat is PvdA, ...

De voorzitter: Wie is ervoor ...

Mevrouw Blaauboer: Wacht even, wacht even.

De voorzitter: Ja, wacht, er wordt geteld.

Mevrouw Blaauboer: VVD, OPH, ...

De voorzitter: OPH, VVD, Liberaal Haarlem, wie nog meer?

Mevrouw Blaauboer: Trots Haarlem, ...

De voorzitter: CDA, ChristenUnie en PvdA. Wie is ervoor om mevrouw Oosterbroek een kunstig tekstvoorstel op te laten stellen? D66, GroenLinks, SP, Actiepartij. Het lijkt er ... Ja, ja, die heb ik genoemd, ik ken ze. Er wordt geteld, maar volgens mij was dat geen meerderheid.

Mevrouw Blaauboer: '...'. Ja, het is twintig om zeventien, als ik het goed geteld heb. Dus twintig is voor dat de wethouder het meeneemt en zeventien is voor aanpassing.

De voorzitter: Twintig om zeventien. Twintig voor de wethouder, zeventien voor schriftelijk.

Mevrouw Blaauboer: Ja, dat is een meerderheid.

De voorzitter: Misschien ...

Mevrouw Blaauboer: Ja, dus als we het peilen is het een meerderheid.

De voorzitter: En als de wethouder dat niet, de vergaderingen zijn openbaar, dus het is altijd terug te luisteren of de wethouder dat gedaan heeft, toch?

Wethouder Berkhout: Nee, kijk, het is overduidelijk dat u dit heel belangrijk vindt, dus ik draag er echt zorg voor om dit gewoon over te dragen en dat kunt u ook terugzien in de notulen. Maar dat zult u, dat komt goed.

De voorzitter: Oké.

Wethouder Berkhout: Blijft mijn vraag wel of er draagvlak is of behoefte aan een excursie.

De voorzitter: Is er behoefte aan een excursie?

Wethouder Berkhout: Specifiek voor de Veerplas.

De voorzitter: Voor de Veerplas. Excursie Veerplas. Ja, ja, ja, ja. '...'.

Mevrouw Blaauboer: Als ze maar meegaan, hè, als het georganiseerd wordt.

De voorzitter: Ja, maar u moet wel mee dan, hè? Ja.

De heer ...: U moet '...'.

De voorzitter: Nou ja, u moet ... Maar ja, anders is het ook zo, als we hier een excursie gaan organiseren en er komt niemand. Dan is er nog een mededeling vanuit de wethouder.

Wethouder Berkhout: Ja, dat klopt. Hij is vandaag begonnen, de Sustainable Fashion Week. Vorig jaar voor het eerst deed Haarlem daaraan mee en deze week doen we daar weer aan mee. Het heeft alles te maken eigenlijk met dat de kledingindustrie naar de olie-industrie de meest vervuilende industrie ter wereld is. In Haarlem kunt u dat de komende dagen terugzien hoe we daar aandacht aan besteden door middel van een groene textielroute door de stad. En er hangen fashionbeelden in de etalages van de meest duurzame koplopers met hun duurzame kleding, er zijn verschillende workshops. Alles is coronaproof trouwens. Maar het is wel heel erg, we proberen op deze manier, ik merk dat dat ook wel volgens mij voor degenen die het vorig jaar herkenden, was er veel animo onder ondernemers om het weer te doen, hij is ook groter geworden, is er dus echt weer een groene wandelroute op het gebied van textiel door de stad heen. Dus ja, u kunt het terugzien waar de route zich bevindt, maar ik raad u aan dat de komende dagen te gaan bezoeken. Dat was de mededeling.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Oosterbroek.

Mevrouw Oosterbroek: Mag ik nog even reageren op die groene textielroute? Want ik heb een ...

De voorzitter: Ik zou niet weten waarom, maar probeert u.

Mevrouw Oosterbroek: Nou, ik heb hem al gelopen en ik kan hem nog extra aanbevelen. Het is echt ontzettend ...

De voorzitter: Heeft u ook wat gekocht?

Mevrouw Oosterbroek: Nee, ik heb nog niks gekocht, want ik kon ... Maar nu weet ik, maar nu ... Ik ben er echt super blij mee, want ik weet nu op het moment dat ik ga winkelen bij welke winkels ik terecht kan die mij geen schuldgevoel geven. En ja, ik ben er ontzettend blij mee.

De voorzitter: Dank u wel.

Mevrouw Oosterbroek: Ik ben van plan om meer geld te gaan besteden in onze Haarlemse binnenstad en daar heeft de wethouder mij ontzettend mee geholpen.

De voorzitter: Dank u wel. Dat was het voor mijnheer Berkhout vanavond.

Ter advisering aan de raad

10. Vrijgegeven krediet voor verbeteren gebruiksmogelijkheden Haarlemmer Kweektuin (JB)

De voorzitter: Dan gaan we naar agendapunt 10, 'Vrijgegeven krediet ...

De heer Aynan: Is er ook zo'n route voor minima?

De heer ...: Jawel, dan koop je gewoon niks.

De voorzitter: Ja, dat ... Ja, nou ... 'Vrijgeven krediet ...

De heer ...: '...'.

De voorzitter: We gaan naar agendapunt 10, 'Vrijgeven krediet voor verbeteren gebruiksmogelijkheden Haarlemmer Kweektuin'. Om de gebruiksmogelijkheden te vergroten is in 2020 een investering nodig in de hoge kas van de Haarlemmer Kweektuin. Met deze investering wordt de kas geschikt gemaakt als horeca- en bijeenkomstruimte en wordt er efficiënter gebruik gemaakt van het bestaande vastgoed. De investering past binnen het beschikbare krediet van het investeringsplan. Het college stelt de raad voor het benodigde krediet van maximaal 216.000 euro vrij te geven voor het verbeteren van de gebruiksmogelijkheden ten laste van de post Investerings vastgoed en de commissie wordt verzocht advies te geven aan de raad. Wie mag ik hierover het woord geven? Mijnheer Aynan, Jouw Haarlem. U heeft nog heel weinig ...

De heer Aynan: Dank u wel. Hier heb ik dus wel twintig jaar echt gewoond. Voorzitter, prima voorstel, hamerstuk.

De voorzitter: Wie nog meer? Ik moet overigens zeggen dat de SP, u heeft nog één minuut. Mijnheer Klaver, CDA.

De heer Klaver: Ja, een fantastische plek voor Haarlemmers, jong en oud. Prima. Even kijken, mijn punt, mijn vraag is eigenlijk: de investeringen zijn al bijna gerealiseerd en nu ligt de kredietvraag voor. Dus aan de wethouder: hoe zit dat nou? We zijn al aan het investeren en nu ligt de vraag voor. Het tweede, er is nog geen huurovereenkomst. Is er nu eigenlijk wel of niet overeenstemming over de huurprijs? En is de huurprijs die we in gedachten hebben op basis van die twee derde van 216.000 euro voor het Kweekcafé, is dat een reële prijs? Het is een kas, niet geïsoleerd, niet verwarmd, geen koeling. Komen we daaruit met het Kweekcafé?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Kok, OPH.

Mevrouw Kok: Dank u wel, voorzitter. Ik had een beetje dezelfde vragen als het CDA. Die 216.000 euro, volgens ons lijkt het ook al geïnvesteerd en dan blijkt eigenlijk achteraf dat het maar twee derde terug kan komen in de huurprijs van het Kweekcafé, en waarom niet volledig? Dat wordt niet uitgelegd in het stuk. En ja, wij denken ook, de Kweektuin heeft een ecologische rol en nu gaan we eigenlijk investeren in de horeca en niet in de ecologie van de Kweektuin. Dus vooralsnog zullen wij tegen stemmen.

De voorzitter: Wie nog meer? Mijnheer Blokpoel, VVD.

De heer Blokpoel: Voorzitter, dank u wel. Ja, het is eigenlijk wel een prachtige plek, ik kom er regelmatig, omdat ik van mijn kinderen het kabouterpad moet lopen. Is geen straf overigens, hoor, het is hartstikke

gezellig. Maar tegelijkertijd vraag ik me dan wel altijd af: het Kweekcafé, het ziet er goed uit, maar als je nu de huurprijzen ziet, denk ik: wethouder, is dat marktconform, is dat daadwerkelijk de huurprijs die men daar dient te betalen? En moeten wij als stad nou extra investeren om dat nog verder te doen vergroten? Ja, het is ons vastgoed, maar als er een horecaondernemer is die daar wil uitbreiden, dan zou je daar ook wat meer van mogen verwachten. Want deze investering met een afschrijvingstermijn van tien jaar, die dan weliswaar wordt doorverrekend in de huur, is maar de vraag of dat daadwerkelijk allemaal zo terugkomt, want tien jaar is nogal een tijd. Daarnaast wordt er gezegd: we zien heel veel heil in het vergroten van het café, we zien heel veel heil in het vergroten van de Kweektuin. Dat laatste gelooft de VVD zeker in, mits het onder goede voorwaarden gebeurt en we niet het constant maar als gemeente gaan doen, maar het ook daadwerkelijk eens aan de markt overlaten, want een stadspark hoeft niet door de gemeente gerund te worden. Het Kweekcafé, er is geen garantie dat dit blijft. Er wordt zelfs gesuggereerd: het zou best wel eens door iemand anders overgenomen kunnen worden. En er wordt heel optimistisch gedaan over een eventuele opvolger, terwijl de horecazaken allemaal op omvallen staan door een crisis waar we middenin zitten en tegelijkertijd ook nog eens slechte voorspellingen hebben in die zin dat dit nog jaren zo kan gaan duren. Hoe kijkt de wethouder er tegenaan dat hier zo optimistisch over wordt gedaan, en over die huurprijzen van het Kweekcafé?

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel, GroenLinks.

De heer Van den Doel: Dank u wel, voorzitter. GroenLinks stond natuurlijk aan het begin van de kas en we zijn dan ook blij dat er nu plannen zijn om het verder te voeren. We zijn blij dat het Kweekcafé meer ruimte krijgt en ook vanuit een duurzaam ondernemerschap bewijst dat het allemaal kan. Het vervult ook een rol in de stad, over informatievoorziening, over duurzaamheid, het laat de mogelijkheden zien. En het laat ook zien dat duurzaamheid leuk is, dus wij vinden dit een goed initiatief, we zijn blij dat dit gedaan wordt en we willen er alleen wel even nog op wijzen, wat natuurlijk jammer is dat soms de kas wat wordt verwarmd met gas, terwijl het niet geïsoleerd is. Dus we zouden het wel op prijs stellen als de kas een toekomstvisie kan maken waarin ook een vorm van isolatie zit, of een vorm van natuurlijke bronnenverwarming, dat dat zo min mogelijk zal zijn. Voor de rest zijn we blij dat het zover is en dat dit gebeurt.

De voorzitter: Mijnheer Krouwels, D66.

De heer Krouwels: Dank u wel, voorzitter. Ik wil wel echt aansluiten bij het positieve verhaal van GroenLinks, maar financiële duurzaamheid is ook ontzettend belangrijk, dus ik kijk graag uit naar de beantwoording van de vragen van de VVD en het CDA.

De voorzitter: O, daar. Ja, ik moet altijd even goed kijken. Daar zit ook iemand die ik slecht kan zien. Mevrouw Otten, Liberaal Haarlem.

Mevrouw Otten: Oké, dank jullie wel, heren van de VVD. Dat het een mooie plek is, dat is duidelijk. Maar deze investering vind ik niet verantwoord in deze tijd waarin we zitten, en zeker ook niet omdat we niet weten hoe de toekomst eruit gaat zien. Mag er niet meer verwacht worden van de ondernemer? Uiteindelijk moet hij daar zijn geld gaan verdienen en kunnen we dat niet met het geld doen van de gemeente. Ik ben wel even benieuwd naar hoe de wethouder daarnaar kijkt en wacht ook de antwoorden af op alle vragen die gesteld zijn. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen, SP.

De heer Garretsen: Dank u wel. We zijn blij met dat het dak verstevigd wordt. U weet dat er een coöperatie in oprichting is die daar zonnepanelen wil plaatsen. Hoe staat de wethouder daarin, wil hij dat bevorderen? Verder ben ik het toch wel heel eens met wat de OPH zei over het café zelf. Het is nu al erg gezellig en waarom moet dat allemaal worden vergroot?

De voorzitter: Mijnheer Amand, Trots.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Het is een prachtlocatie, daar is niks op af te dingen. Het is enkel zo natuurlijk, de financiële tijd om extra te investeren is natuurlijk wel een beetje aan de moeilijke kant. We weten niet hoelang het allemaal duurt, stel je voor dat toch de horeca om zou vallen in gedeeltes. Voor Trots Haarlem zou het mogelijk iets minder mogen. Zonnepanelen prima, en als je er zit nu in die kantine, dan tocht je weg, dus dat mag ook beter geïsoleerd worden. Dus wij kunnen vinden, maar het bedrag vinden wij ietsje te hoog. Maar als de wethouder zo een goede verklaring geeft, dan willen we er nog eens even naar kijken. En het is natuurlijk een plek voor alle ambtenaren die er altijd werkzaam zijn.

De voorzitter: Mijnheer Wiedemeijer, PvdA.

De heer Wiedemeijer: Voorzitter, de Partij van de Arbeid heeft geen zorgen dat het te gezellig in onze stad gaat worden, dus dat lijkt me prima om dat te doen. Twee vragen. Het leidt tot een additionele huurlast, is ook het gesprek met de ondernemer zo dat zij dat ook kunnen dragen? En ten tweede, was ook de vraag van GroenLinks, de stookkosten van het pand zijn nogal hoog. We zien graag een strategie om die stookkosten terug te brengen met betere isolatie en duurzame energieopwarming. Verder zijn we heel blij.

De voorzitter: Goed, dan is het woord nu aan wethouder Botter.

Wethouder Botter: Ik zit eigenlijk best wel met een dilemma, mevrouw de voorzitter, want ik heb via het presidium gehoord dat er beklag is gedaan van de raadsleden dat ik vaak te lang aan het woord ben. Als ik dan zo al deze technische vragen hoor, dan denk ik bij mezelf: ik wil best wel wat minder zeggen, maar dan is het misschien handig om een aantal vragen in de toekomst gewoon ook schriftelijk in te dienen. Dus ik weet niet goed wat ik nu moet doen, want ik heb geen zin om weer op mijn lazer te krijgen. Dus in die zin is het misschien handig om van u te vernemen: wilt u antwoord op uw vragen, of wilt u de volgende keer mij weer bashen dat ik te lang aan het woord ben?

De voorzitter: Nou, dat is touché, zeg ik dan. Ik neem aan dat de wethouder gewoon ... Mijnheer Amand wil ook echt wat zeggen. Mijnheer Amand.

De heer Amand: Nou, ik wil wel wat zeggen hoor, voorzitter. U doet het prima en de wethouder ook, dus hij mag van mij lekker zeggen wat hij wil.

De voorzitter: Zullen we de wethouder gewoon laten antwoorden en dan zeg ik aan het einde toch of hij het kort wil houden.

Wethouder Botter: Ja. Ik was erg blij met de opmerking van de heer Amand, dat hij zei dat ik mag zeggen wat ik wil. Dus daar ga ik maar mee aan de slag. Als het gaat over de kwestie van de huur. Daar is in principe een mondelinge overeenstemming met de ondernemer om ervoor te zorgen dat dat ook daadwerkelijk goed geregeld wordt. Als het gaat over de vraag: is het nou niet mogelijk om die hele huurprijs te verhalen op de ondernemer? Dat vinden wij niet reëel. Het NME maakt een groot deel gebruik van de faciliteiten van de

kweekkas en die betalen een derde. Als je kijkt naar de termijn waarop het gaat, ik hoor van een aantal partijen: tien jaar is best wel lang. Normaal gesproken hebben we afschrijvingstermijnen van twintig of dertig jaar, dus ik vind tien jaar best wel redelijk meevallen. U vraagt mij ook verschillende keren vanuit verschillende partijen of ik vind dat we dit moeten doen. Ja, ik vind dat we dit moeten doen, want ik draag dat ook aan u voor en dit is mijn stuk. Dus als ik aangeef of ik hierachter sta of niet: ja, ik sta hierachter. Dus het moment ook dat ik hoor van bepaalde partijen dat het misschien belangrijk is om nog verder duidelijkheid te krijgen over de andere manieren van energieopwekking, daar heeft mijnheer Amand ook weer gelijk. We zijn bezig met een aantal maatregelen om te zorgen dat de constructie verder versterkt wordt, zodat ook daadwerkelijk daar zonnepanelen kunnen komen en dat die zonnepanelen en de energie die dat opwekt ook gebruikt kunnen worden niet alleen voor de coöperatie die het gaat organiseren, maar ook voor de kweektuin zelf. Het is volgens mij zo dat er geen risico is en wij hebben gewoon in het stuk aangegeven dat een mogelijk risico zou kunnen zijn dat de huurder dat niet meer zou kunnen betalen, maar vervolgens hebben we aangegeven dat we het een dusdanig aantrekkelijke locatie achten dat er geen enkel probleem zal ontstaan om te zorgen dat er een andere exploitant dit zou kunnen gaan beheren. Maar vooralsnog hebben wij geen enkele twijfel dat de huidige uitbater dit ook daadwerkelijk zou kunnen doen. Ik wil met alle plezier verder gaan kijken naar een uitwerking om te zorgen dat we op alternatieve wijze de kas kunnen verwarmen of kunnen stoken. Nogmaals, dat zal straks ook gebeuren met de nieuwe zonnepanelen. Als ik kijk naar ook de overeenkomst nog naast die wij hebben met de huurder dan denk ik dat het een reëel verhaal is dat we via de huurverhoging de kosten snel terug zullen verdienen in combinatie met het één derde deel dat door de NME zal worden betaald. Dus volgens mij zijn daarmee alle risico's voorzien, denk ik dat het een heel erg mooie investering is, dat we hierdoor ook meer uit ons vastgoed halen en dat we met name ook de gebruikers die daar van dit etablissement gebruik willen maken ook echt een voordeel hebben. Dank u wel, mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: De heer Van der Doel, GroenLinks.

De heer Van der Doel: De wethouder schiet bijna in een kramp van de verwarming van de kassen en dat we daarvoor vragen voor stelden, maar het was meer dat we wilden meegeven dat we het fijn zouden vinden als daar in de toekomst over nagedacht wordt en dan natuurlijk het liefst op zo kort mogelijke termijn. Maar we hebben het niet over dat volgend jaar een andere verwarming daar moet zijn, zeker niet. Maar we willen wel dat het proces niet stopt bij waar ze nu zo goed mee bezig zijn.

De voorzitter: De heer Klaver.

De heer Klaver: Allemaal prima natuurlijk. Ik heb nog geen antwoord op de vraag hoe het nou zit, we vragen nu een kredietaanvraag voor een investering die al zo goed als gerealiseerd is. Hoe zit dat nou?

Wethouder Botter: Ik weet niet. Gaan wij alles ...

De voorzitter: Soms zit ik even in dubio. Ik kan wel even inventariseren. Zijn er nog meer vragen? Dan doen we een rondje. Mevrouw Kok alleen nog dan. En mijnheer Blokpoel.

Mevrouw Kok: Dezelfde vraag als het CDA hadden wij ook, en vindt u niet dat er bij de kweektuin geïnvesteerd moet worden in ecologie in plaats van in horeca?

De voorzitter: En mijnheer Blokpoel.

De heer Blokpoel: Ik heb volgens mij ook geen antwoord gehad van de wethouder of die huur marktconform is.

De voorzitter: Mijnheer Botter.

Wethouder Botter: De huur wordt inderdaad marktconform. Het is zo dat volgens ons soms horeca kan leiden tot een beter begrip voor ecologie op het moment dat je mensen daar eenmaal binnen hebt en dan vertelt ze vervolgens over de ecologie. Dat zijn van die gekruiste verbanden. Ik schiet niet gauw in een kramp als het gaat over vragen die worden gesteld over verduurzaming en als het gaat over de kwestie: waarom zijn we al begonnen? Volgens mij zijn we niet op een punt van no return, maar de voorbereidingen zijn wel getroffen.

De voorzitter: Mijnheer Van Leeuwen, laatste vraag.

De heer Van Leeuwen: Ik heb technische vragen gesteld en daar heb ik een ander antwoord op gekregen dan dat u nu geeft, toch?

Wethouder Botter: Op welke vraag dan precies?

De heer Van Leeuwen: Over het begonnen zijn of niet en of het onderdeel uitmaakt van de investering of van het regulier onderhoud.

Wethouder Botter: Ik ben er zondag geweest, volgens mij is het bijna klaar. Kijk, als het gaat over een deel van de activiteiten, die zijn inderdaad klaar en dat valt ook onder de bevoegdheid van het college als het gaat over het wegwerken van achterstallig onderhoud, het zorgen dat er een aantal maatregelen worden getroffen met de brandveiligheid en dergelijke. Dus dat zijn inderdaad kwesties die zijn opgepakt, maar er moeten nog een paar kleine dingen geregeld worden.

De voorzitter: Goed, is dit ...

De heer Van Leeuwen: Dat kost € 216.000?

Wethouder Botter: Nee, die maken daar onderdeel van uit, daar moet ik u gelijk in geven.

De voorzitter: Is dit punt zo voldoende behandeld en hoe mag dit naar de raad? Hamerstuk, kijk. Prima. Hamerstuk. Wij hebben geen insprekers, dus we lopen een beetje de tijd in.

12. 20:15 uur Papentorenvest verkoop grond tussen 32-34 – lichte voorhangprocedure (JB)

De voorzitter: Dan gaan we naar agendapunt 12: Papentorenvest verkoop grond tussen 32-34 en het betreft een zogenaamde lichte voorhangprocedure. De verkoop van het perceel gaat ten behoeve van de optimalisering van het bouwplan voor 8 appartementen. Het is een verkoop tussen de 1 en de 5 ton, u kent het, daarom een lichte voorhangprocedure. Wie wil als eerste het woord voerde? Mijnheer Bruch, VVD.

De heer Bruch: Dank u wel, voorzitter. Het gaat er wel een beetje om wat optimalisering is, want betekent dat een fietsparkeerplaats of misschien wel autoparkeerplaats of wordt het volgestampt met superdure, kleine woninkjes? We waren een beetje in verwarring, want in het stuk staat: er is overpad voor nummer 40 tot en 32. Uit antwoord op mijn technische vraag bleek dat 32 toch geen overpad had, maar die heeft wel een deur aan de zijkant en een raam, dus die zou toch waarschijnlijk wel graag af en toe er aan de zijkant uit willen, dus

ik weet niet of daar wat over geregeld is. Nummer 32, Overstip, staat te koop voor € 7643 per vierkante meter en op 35 vierkante meter is het dan € 267.000. Maar verder kunnen wij ons er in vinden, want ik zou niet weten wat we als gemeente met die grond zouden moeten doen, maar ik ben wel benieuwd wat de ontwikkelaar ermee van plan is.

De voorzitter: Niemand meer? O, wel. Mijnheer Van Leeuwen, Actiepartij.

De heer Van Leeuwen: Voorzitter, dank u wel. Een plaats delict uit een krimi, dat is de locatie en die blijkt dan weer van de gemeente Haarlem te zijn. Blij dat we er op deze manier vanaf kunnen komen, alleen inderdaad de vragen van de VVD zijn natuurlijk zeer wezenlijk, want inderdaad: gaat u hiermee de locatie-ontwikkeling daarnaast mogelijk maken, heeft u er een aandeel in? Als u het mogelijk gaat maken, heeft u dan ook privaatrechtelijk wat zaken voor de gemeente kunnen organiseren waar we altijd zo hard voor moeten vechten in deze stad? Parkeren, doelgroepen, et cetera. Dank u wel.

De voorzitter: De heer Wiedemeijer, PvdA.

De heer Wiedemeijer: Dank u wel, voorzitter. We verkopen het om hier ook deels appartementen in de toekomst mogelijk te maken en wij zijn ook benieuwd inderdaad of daar dan ook voorwaarden aan zijn verbonden.

De voorzitter: Mijnheer Amand, Trots.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Het is een prima stuk en eindelijk gebeurt daar wat en het is voor de buurt ook veel beter. Enkel, ik hoop niet van die hele kleine appartementjes, waar je net je fiets in kan parkeren, want daar zitten we niet op te wachten.

De voorzitter: Mijnheer Klaver, CDA.

De heer Klaver: Het CDA is akkoord.

De voorzitter: Kijk. Mevrouw Kok, OPH.

Mevrouw Kok: Dank u wel, voorzitter. Wij zijn benieuwd naar de antwoorden op de gestelde vragen. Ik wilde nog even een compliment maken dat er een anti-speculatiebeding is opgenomen, fijn.

De voorzitter: Mijnheer De Groot, D66.

De heer De Groot: D66 is akkoord.

De voorzitter: Goed. Dan is het woord nu toch al aan mijnheer Visser, ChristenUnie.

De heer Visser: Hamerstuk.

De voorzitter: Kijk. Nu al? Nou, klaar. Mijnheer Botter.

Wethouder Botter: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Kijk, dit is iets geweest, want dit stukje is al een paar keer eerder voorbijgekomen door verschillende andere ontwikkelaars die hiermee aan de slag wilden. Het is denk ik qua combinatie met de rest een heel interessant stukje en daar hebben we ook inderdaad een anti-

speculatiebeding op bedongen, om ervoor te zorgen dat daar niet een projectontwikkelaar mee aan de haal gaat. Het is voorlopig om het in ieder geval bij de rest van de panden die daarnaast liggen te gebruiken en wij zullen natuurlijk wat betreft de reguliere ontwikkeling en de parkeervoorziening en dergelijke, daarin is gewoon de ontwikkelaar gehouden aan de voorschriften die daar geldend zijn. Het gaat erom dat wij dit op dit moment nu van de hand willen doen en omdat er ook een ontwikkelaar is die dit wil kopen. Of hij dit zelf gaat ontwikkelen is nog niet zeker, maar bij de projectontwikkeling en natuurlijk de rest van het bestemmingsplan daar zijn wij natuurlijk zelf bij en daar kunnen dus alleen maar dingen gebeuren die wij zelf met elkaar hebben afgesproken wat daar mogelijk is. Wat ik heb gezien is dat op dit moment er geen verdere afspraken zijn gemaakt met de burens voor dat uitzicht. Dat hoeft verder ook niet. Van één van de partijen zit de deur gewoon aan de voorkant, dus daar is ook geen recht van overpad verder noodzakelijk, dus volgens mij is het een kwestie van een goeie deal om nu van dit stukje grond af te komen. Ik wist niet dat daar ook nog iets crimineels had plaatsgevonden, maar dan is het natuurlijk helemaal belangrijk om ervan af te komen. Dank u wel, mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: Hoe mag dit punt naar de raad?



De voorzitter: O, nee. U heeft inderdaad gelijk.



De voorzitter: Het ging gewoon zo lekker. Ik dacht een hamerstuk.

13. Voorhangprocedure in het verkoopproces gemeentelijk vastgoed

De voorzitter: Dan gaan we naar agendapunt 13, 'Voorhangprocedure in het verkoopproces gemeentelijk vastgoed'. Dan ga ik toch even een heel stuk voorlezen, dat is ook voor mensen die deze vergadering eventueel volgen. Verkoop van het gemeentelijk vastgoed is een wettelijke bevoegdheid van het college, in het kader van de actieve informatieplicht wordt de raad of de commissie in bepaalde gevallen, afhankelijk van het bedrag van de transactie, vooraf in kennis gesteld van en geraadpleegd over een onroerende zaaktransactie, de zogenaamde voorhangprocedure. Deze voorhangprocedure wordt meestal doorlopen nadat de onroerende zaak op de markt is geweest en een koper is gevonden. Een voorhangprocedure kan ook worden doorlopen voordat de onroerende zaak te koop op de markt wordt gebracht. Hierbij wordt de raad dan wel de commissie voorafgaand geraadpleegd over het op de markt brengen, de minimale opbrengst in de eventuele voorwaarden die gelden bij de verkoop. In deze volgorde wordt de raad in een vroegtijdig stadium van het verkoopproces betrokken en in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze te geven. Hiermee wordt voldaan aan de actieve informatieplicht. Bovendien biedt deze procedure aan kandidaat-kopers zekerheid en duidelijkheid, wat de verkoopsnelheid en opbrengsten ten goede komt. Het collegebesluit bij verkoop van het gemeentelijk vastgoed de voorhangprocedure te doorlopen voorafgaand aan het op de markt brengen van het vastgoed in deze werkwijze standaard te gebruiken, onder de voorwaarde dat het overleg met de commissie Ontwikkeling en de zienswijze van de raad geen aanleiding geven om het besluit te wijzigen of in te trekken. Mijnheer Visser, ChristenUnie.

De heer Visser: Akkoord.

De voorzitter: Kijk. Zie je, ik kan het wel. Mijnheer Bruch, VVD.

De heer Bruch: Dank u wel. We waren op zich ook tevreden met de huidige procedure, maar dit mag ook. Er staat wel dat als het moeilijk is vooraf om een goede minimumprijs vast te stellen kan ervoor worden gekozen alsnog na de verkoop de procedure te doorlopen. Nou lijkt het toch wel een beetje een boterzachte afspraak, maar vooruit. We worden wel graag actief geïnformeerd na afloop als een project is afgerond, dat we dat niet ergens uit de begroting moeten lezen.

De voorzitter: Dat is een collegebesluit. Mijnheer Aynan, Jouw Haarlem. Heeft u nog tijd? Nog steeds één minuut. Gaat uw gang.

De heer Aynan: Voorzitter, hier hebben we het in de zomer uitgebreid over gehad, ik heb er zelfs een motie over ingediend. Wij zien echt het risico dat de zorgvuldigheid hier boven snelheid gaat, of omgekeerd, dat snelheid boven zorgvuldigheid gaat. Ik hoop dat u ons daarin begrijpt. Ook wat we hebben meegemaakt naar aanleiding van de Leidse buurt, het risico op speculatie. Daar willen we toch eigenlijk heel graag de aandacht voor vragen.

De voorzitter: Wie nog meer? Mijnheer Klaver, CDA.

De heer Klaver: Goed voorstel. De verkoopsnelheid gaat omhoog en inzicht aan de voorkant over de voorwaarden en over de minimale verkoopopbrengst, dat is allemaal prima, dus wij zijn akkoord.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel, GroenLinks.

De heer Van den Doel: Zoals we inderdaad voor de zomer al behandeld hebben, toen heb ik al omstandig uitgelegd wat de voordelen zijn van de procedure die hier nu voorligt, dus onze positie is daar ook niet veranderd. Dus we zijn akkoord.

De voorzitter: Mijnheer Van Leeuwen, Actiepartij.

De heer Van Leeuwen: Wij ontraden dit, omdat wij denken dat de huidige procedure voorziet in een dekking door de raad, de wethouder staat daarmee niet alleen in de markt. Daarbij, de complexe verkopen zoals de Slachthuisbuurt, daar was achteraf een hele hoop voor de raad te kiezen, dat gaat u zichzelf ontnemen omdat strakjes bij matrixen niet meer helder wordt waarvoor gekozen is door het college en dat ontraad ik de raad.

De voorzitter: Mijnheer Amand, Trots.

De heer Amand: Trots is akkoord, voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer De Groot, D66.

De heer De Groot: Dank u, voorzitter. Ook D66 is akkoord, dat hebben we de vorige keer in de behandeling ook al aangegeven. Wij denken echter dat deze procedure grote voordelen heeft, zo ook wel voor de gemeente, maar vooral ook voor de kopers van vastgoed van de gemeente die veel minder lang hoeven te wachten. Dus wat ons betreft een uitstekende procedure en inderdaad goed dat er wel gekeken is naar mogelijke afwijkingen op het moment dat tijdens de bespreking blijkt dat de minimumprijs ter discussie ligt. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Wiedemeijer, PvdA.

De heer Wiedemeijer: Dank u wel, voorzitter. De Partij van de Arbeid steunt ook deze procedure, omdat er zowel aan snelheid als zorgvuldigheid wordt gewonnen, maar aan de voorkant op de voorwaarden te sturen. Dus wij gaan akkoord.

De voorzitter: Dank u wel. Ik zit zo lang stil, ik moest even bewegen. Het woord is aan wethouder Botter.

Wethouder Botter: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik ben blij met de steun voor dit voorstel. Ik denk dat het zowel recht doet aan de snelheid naar de burger, de inwoner van Haarlem die iets van ons wil kopen en daarmee ook qua dienstverlening verder wordt er geholpen. Ik ben ervan overtuigd dat ook u zult merken – want ik ga dat natuurlijk via de raadsinformatiebrieven en op andere manieren u informeren – op een goede manier van hoe de voortgang is van de procedures en de verkopen die we doen. U weet dat u mij erop kunt aanspreken op het moment dat u het gevoel heeft dat het niet goed gaat en dan sta ik daar ook helemaal voor open, maar ik ben blij met de ondersteuning voor dit voorstel en ik zal degenen die nog enigszins sceptisch daarover zijn proberen te overtuigen van het tegendeel.

De voorzitter: Dank u wel. Veel positieve reacties gehoord. Voor de helderheid: er wordt gezegd dus dat het college van plan is dit te gaan gebruiken als de zienswijze van de raad geen aanleiding geeft om het besluit te wijzigen of in te trekken, dus het lijkt ons verstandig dit in de raad terug te laten komen. Mag dat als hamerstuk of als hamerstuk met stemverklaring?

...

De voorzitter: Hamerstuk met stemverklaring? Ja, hamerstuk met stemverklaring. Eenmaal, andermaal, verkocht.

...

De voorzitter: Er zijn er toch een paar die een stemverklaring, die zijn er niet mee akkoord, dus die willen een stemverklaring doen. Oké. Dan heb ik op zich een koffiepauze in de agenda staan, maar we lopen nou ineens weer voor op de agenda. Zo kan het gaan. Gaan we door?

...

De voorzitter: Door? We kunnen even 10 minuten koffiepauze doen.

...

De voorzitter: 10 minuten koffie. Nee? O, nou, gaan we door.

Ter advisering aan de raad

14. Vernieuwing bibliotheekvestigingen (JB en MTM)

De voorzitter: Agendapunt 14. Vernieuwing bibliotheekvestigingen. Hierna doen we koffie. Mevrouw Meijs. Als jullie naast elkaar willen zitten dan moet jullie even beneden gaan zitten. De gemeenteraad wordt gevraagd om projectbudget beschikbaar te stellen om verdere uitvoering te geven aan het project 'Vernieuwing bibliotheekvestigingen'. Met draagvlak van de bibliotheek is gekozen voor de variant 'Onderhoud, duurzaamheid en energiebesparende maatregelen' in de centrumlocatie en vernieuwing in de

wijken. Het college stelt de raad voor een krediet van 6 miljoen vrij te geven en wordt gedekt uit het IP. Wie mag ik hierover het woord geven? Mijnheer Wiedemeijer, PvdA.

De heer Wiedemeijer: Dank u wel, voorzitter. Ik begin eigenlijk bij uw laatste tekst, want wat is nou eigenlijk het raadsbesluit? Het college stelt de raad voor een krediet van 6 miljoen vrij te geven. Wat staat er dan? Wordt er aan ons een voorbereidingskrediet gevraagd, hoe wordt dat dan besteed? Het is een soort blanco cheque waar 6 miljoen opstaat, dus het raadsbesluit lijkt of onvolledig of onjuist. Graag daar opheldering over, want anders kunnen we ook nergens voor of tegen stemmen. Wij zijn natuurlijk blij dat er 6,5 miljoen beschikbaar wordt gesteld, want dat stond ook in het coalitieakkoord, dus dat laat zich wel enigszins raden. Het tweede punt, daar hebben we ook wel de nodige vragen over ingediend, in 2017 stond in de verkenning dat ook sloop-nieuwbouw zou worden onderzocht. Nu blijkt eigenlijk uit die antwoorden dat er eigenlijk een soort algemene raming is wat daar de kosten van zijn, maar niet een echte kosten-batenanalyse in de zin van: hoeveel CO2-uitstoot zou daarmee worden verminderd, zouden daar extra vierkante meters en een extra laag kunnen toegevoegd? Dat deel vinden we wel een beetje jammer, omdat we dan nu daar budget aan moeten alloceren, zonder dat we de alternatieven kennen. Dus de PvdA-fractie zat voor dat punt enigszins in dubio.

De voorzitter: Interruptie, mijnheer De Groot.

De heer De Groot: Dank u, voorzitter. Dank aan de PvdA voor het stellen van deze vragen. Ik heb de antwoorden hier ook op gezien, ik heb het verschil in bedragen gezien. Ik ben met u eens dat het een raming is, maar bent u met mij eens dat de verschillen dusdanig groot waren dat we het over een verdubbeling van de kosten hebben, dat ik me goed voor kan stellen dat het college voor deze benadering kiest?

De heer Wiedemeijer: Voorzitter, ten eerste sluit dat elkaar niet uit, want het is een kosten-batenanalyse zou je dan moeten maken, dus: wat zijn de kosten en de baten? Dus u noemt alleen eenzijdige kosten en op die kosten valt ook nog van alles af te dingen. Er wordt 6 miljoen bij opgeteld voor een volledige herinrichting. Daarop heb ik gezegd: je kunt toch gewoon de boekenkast er weer uit halen en daarna weer terugplaatsen? Nee, dat kon dan allemaal niet, dus er moesten weer voor miljoenen extra boekenkasten worden geplaatst. Dat is nogal een hoog gehalte creatief boekhouden, dus daar valt nog wel wat af te dingen. Ik mis gewoon echt een kosten-batenanalyse, dus ik ben daar niet helemaal uit. Maar uiteraard is het duurder, maar dat is niet relevant. Je moet kijken naar wat het kost ten opzichte van het opleveren. Dat weten we niet. U heeft gelijk dat het vermoedelijk een stuk meer geld kost, maar als u nou bijvoorbeeld een laag kunt toevoegen dan kun je in deze stad – waar ruimte zo schaars is – vierkante meters toevoegen voor sociale of maatschappelijke of culturele instellingen. Dat idee gaat nu verloren.

De voorzitter: Mijnheer De Groot.

De heer De Groot: Ik snap uw redenering, maar we hebben natuurlijk dezelfde discussie ook al gehad bij een gymzaal bij de Parklaan, we hebben deze discussie ook gehad bij een bowlingbaan op het IJsbaanpad. Het is gewoon heel moeilijk om aan dit soort voorzieningen woningen toe te voegen, omdat we daarmee procedures ellenlang vertragen. We zijn juist zo blij dat we deze investering deze periode nog gerealiseerd krijgen.

De heer Wiedemeijer: Voorzitter, ik had het niet over woningen, dus ik hoop dat misverstand weg te nemen. Die verkenning is uit 2017, dus dat argument dat er nu ineens enorme haast is dat vind ik niet zo'n heel erg sterk argument, want er is 3 jaar de tijd geweest om die analyse uit te voeren. Ik ben daar dus nog niet uit. Het derde punt dat ik naar voren wilde brengen ook, in de technische vragen stond: uitgaande van de renovatie van het huidige nieuwbouwgedeelte zou voor de centrumvestiging een bedrag van 5,9 miljoen nodig zijn. Dus

ik vroeg: hoe sluit dit nou aan op de 6,5 miljoen die we nu beschikbaar stellen? Want dan zou betekenen dat er maar 0,7 voor de anderen beschikbaar is. Ik kom er technisch niet uit en ook het raadsbesluit is daarin vaag. Dus volgens mij moeten we iets meer specificeren: wat stellen we nu precies beschikbaar en voor welke locatie? Afrondend, voor de andere locaties in Noord, Oost en Schalkwijk, daar kunnen wij de afweging helemaal volgen en vinden wij het prima. Alleen over het centrumgedeelte zijn we nog enigszins in dubio. Dank u wel.

De voorzitter: U heeft nog één minuut. O, een halve nog, zoiets. Mijnheer Visser.

De heer Visser: Voorzitter, de ChristenUnie sluit zich eigenlijk zo'n beetje volledig aan bij de PvdA. We vinden het echt een gemiste kans dat sloop-nieuwbouw of misschien zelfs de andere locatie niet is onderzocht. Natuurlijk, het is veel meer geld zeg ik tegen D66, maar als ik dan afzet hoeveel dan vernieuwing kost en hoeveel nieuwbouw dan denk ik: dan vind ik die verbouwing wel heel erg duur juist. Het kan ook heel veel opleveren, woningen, culturele instellingen, et cetera. Ik vind het eigenlijk gek dat dit gebouw als gemeentemonument wordt aangewezen, ik ken veel mooiere gebouwen in Haarlem. Het is natuurlijk een bepaalde bouwstijl van een bepaalde periode, maar volgens mij kan daar iets veel mooiers in de plaats komen. Er was een mooie openbare ruimte omheen, die is helemaal met hekken afgesloten. Dit was een eiland in de binnenstad, daar is echt iets mooiers te maken meer verdichting en misschien ook wel een paar woningen. Dus wat ons betreft gaat echt sloop-nieuwbouw eerst goed onderzocht worden voordat we 6 miljoen, ruim, gaan besteden.

De voorzitter: De heer Van den Doel, GroenLinks.

De heer Van den Doel: Mijnheer Visser, het spijt me, maar als u zegt: dat vind ik niet mooi. Of: het kan mooier. Dat vind ik echt een non-argument in deze discussie. Ik vind ook veel dingen niet mooi, maar die zijn wel binnen hun functie goed en dat is deze bibliotheek ook: goed, en mooi gaat het niet over. Mooi is geen objectief begrip, dus dat moet u niet gebruiken in deze.

De heer Visser: Voorzitter, ik noemde ook een voorbeeld. Als je kijkt hoe daar met de openbare ruimte wordt omgegaan: het is geen openbare ruimte meer, het is helemaal met hekken omsloten. In mijn kindertijd kon ik er nog gewoon met mijn fietsje heen fietsen, kon mijn fiets lekker daar stallen. Nu is het helemaal afgesloten van de openbare ruimte. Het is echt niet mooi en het kan zoveel beter. Sterker nog, er kan meer openbare ruimte voor terugkomen en meer vierkante meters. En natuurlijk moet je het oude gebouw behouden, maar het nieuwe gebouw dat kan echt veel beter met meer functies.

De voorzitter: Dank u wel. Wie nog meer? Mijnheer Blokpoel, VVD. O, ja, was u?

De heer Van den Doel: Ik had nog een interruptie.

De voorzitter: O, nog een interruptie. Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Natuurlijk, dat spreekt voor zich. Ik vind wel dat er vrij makkelijk wordt gesproken over die nieuwbouw en dat dat zoveel meer kost in een tijd waar we geen cent hebben, dus dan wordt er makkelijk over gesproken. We hebben zes miljoen gealloceerd daarvoor, er wordt goed verbouwd, er komt een mooie bibliotheek voor terug en nu een soort luchtkastelen bouwen lijkt me niet echt op zijn plek.

De heer Visser: Ik ben het niet met u eens. Luchtkastelen, dit is grotendeels maar één bouwlaag, terwijl er omheen overal gebouwen van drie, vier bouwlagen staan. Hier kan je echt verdichten en meer openbare ruimte creëren. U zult het toch met me eens zijn dat daar een soort privéruimte is gecreëerd wat vroeger openbare ruimte was, terwijl juist in de binnenstad er heel weinig openbare ruimte is. Dat is gewoon doodzonde.

De voorzitter: Mijnheer Blokpoel, VVD.

De heer Blokpoel: Voorzitter, dank u wel. Het voorstel voor vernieuwing van de bibliotheek, eigenlijk wel blij met de kritische vragen van de PvdA over hun eigen coalitie-speeltje. Wij zijn hier al eerder kritisch over geweest, 6 miljoen. Destijds wilden we het 50/50 doen, 3 miljoen richting Frans Hals om die te laten floreren en 3 miljoen richting de bieb. Daarvoor is niet gekozen. Nu ligt het voorstel voor, 6,5 miljoen richting bibliotheek in een tijd waar de miljoenen in de tekorten gierend omhooggaan, waar er deze middag nog door de wethouder Financiën gesproken wordt over een tekort in de Jeugdzorg, toevallig van deze zelfde wethouder, ook 6 miljoen bedraagt. Maar goed, deze wethouder kiest ervoor om een voorstel voor te leggen om 6 miljoen richting de bibliotheek te stoppen.

De voorzitter: De heer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: U bent een intelligent raadslid, maar ik snap niet zo goed waarom u met uw kennis het IP en de lopende uitgaven, dat gooit u op één hoopje. U kent toch wel het verschil, hoop ik?

De heer Blokpoel: Uiteraard ken ik het verschil, mijnheer Wiedemeijer, uiteraard. Ik hoor de reacties van GroenLinks ook, dat ze het allemaal heel erg vinden dat je over geld begint en dat je kritisch moet kijken waar je het in deze tijden aan uitgeeft. Ja, uiteraard ken ik het verschil.

De voorzitter: De heer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ik wil toch, dat u zegt: GroenLinks wil over geld uitgeven. Wat een nonsens, dat u die term ook maar durft te noemen vind ik echt verbijsterend. Wij willen niet geld uitgeven, we willen zoveel mogelijk besparen, maar we moeten wel investeren in de stad. Dat is uw credo: investeer ons de crisis uit. Wij zijn daar druk mee bezig en nu gaat u roepen dat we zoveel geld uitgeven. Ik vind het een beetje overdreven.

De voorzitter: Gaat u verder, mijnheer Blokpoel.

De heer Blokpoel: En uw vraag was?

De voorzitter: Mijnheer Van der Doel, wat is uw vraag aan mijnheer Blokpoel?

De heer Van den Doel: Ik zei als laatste: vindt u dat niet wat overdreven?

De heer Blokpoel: Nou nee, want ik complimenteerde de PvdA voor de kritische houding: is dit zo of niet? Als je het voorstel leest dan had er ook een totaal van 3 miljoen onderaan de streep kunnen staan. Kunnen staan, mijnheer Van den Doel, want wellicht is dit de beste investering, 6 miljoen. Maar dat blijkt niet uit de stukken. Dat er voor € 131.000 verlichting in moet, prachtig, maar kan dat ook voor € 65.000? Het zijn kritische vragen over investeringen die eerder ook bij de Philharmonie naar voren kwamen en daar stelden we ze ook inderdaad.

De voorzitter: Mijnheer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Nee, toen kreeg ik het verwijt of ik naar de Gamma wilde gaan. Maar dan gaan we met zijn tweeën, is dat een goed idee?

De heer Blokpoel: Nee, mijnheer Van Leeuwen, dan heeft u me verkeerd begrepen destijds. Toen zeiden we: we moeten kritisch zijn op uitgaven. Daar zijn we het met elkaar over eens. En we moeten kritisch zijn op hetgeen waar je het besteed. Destijds lag er een gedegen voorstel van de Philharmonie waar die kosten naartoe zouden gaan, nu staat er alleen maar 'verlichting - X'. Ja, prachtig. Als u dan weet dat dat het geld waard is, oké, dat is aan u. Wij zijn in deze tijd kritisch. Ja, mijnheer Van den Doel, we moeten onze kiezers uitinvesteren ...

De voorzitter: U heeft nog minder dan een minuut.

De voorzitter: Dat is net genoeg, denk ik. O ja, Haarlem 105 nog. O ja. Oftewel. Wethouder, nogmaals: waarom komt u met zo'n licht onderbouwd voorstel? Waarom kunnen we niet iets kritischer kijken naar deze uitgaven in deze tijd?

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Ik heb heel weinig tijd, dus ik wil eigenlijk meteen een voorstel doen, zowel aan het college als aan de commissie. Is het niet verstandig om het op te knippen? Voorbereidingskrediet van volgens mij 1,3 miljoen, dat eerst uitwerken en dan terugkomen naar de commissie.

De voorzitter: Mevrouw Kok, OPH.

Mevrouw Kok: Dank u wel, voorzitter. Voor de verandering ben ik het eens een keer eens met mijnheer Wiedemeijer, hij stelt goede vragen. Wij vinden dit ook echt een vaag voorstel, kosten veel te weinig onderbouwd. Wij zien echt graag een zeer gedegen toelichting van de wethouder op dit voorstel, want 6,5 miljoen is heel veel geld.

De voorzitter: Mijnheer Van Leeuwen, Actiepartij.

De heer Van Leeuwen: Ik zal het kort houden, voorzitter. Ik ben blij dat ChristenUnie de vorige keer goed naar Actiepartij heeft geluisterd. We hebben inderdaad ontzettend veel behoefte aan een beter plan in de stad. We zijn wel blij met het voorstel om te investeren in de wijken, daar alle lof voor aan dit college, dat ze dat willen gaan doen met de bibliotheek. Maar de centrumlocatie – zoals de PvdA ook aangeeft – daar kan wat anders en wat ons betreft, D66, praten we dan ook over woningen. Juist wel, want dat is de ideale plek om ook eens eentje over te houden in deze tijden als gemeente, want het is van ons. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Klaver, CDA.

De heer Klaver: De startnotitie van de bibliotheekvestiging is eerder behandeld. Toen hebben wij gevraagd om een inzicht in de verschillende varianten. Die verschillende varianten zijn nu uitgewerkt en aangeboden. Je kan natuurlijk altijd vragen: is het gedetailleerd genoeg of hebben we inzicht genoeg? Maar op hoofdlijnen weten we waar we aan toe zijn. De vraag van de Partij van de Arbeid, de technische vragen, hebben inzicht verschaft in het alternatief van sloop-nieuwbouw. Het gat is wel heel erg groot ten opzichte van wat nu voorligt, dus ik denk wat ons betreft een niet-realistisch alternatief en we snappen dat daar niet verderop is doorgepakt. Ten

slotte, voorzitter, een mooie plek, de bibliotheek, voor mensen die een rustige plek zoeken, met name de studenten in Haarlem zullen heel blij zijn met deze investering.

De voorzitter: Mijnheer Visser.

De heer Visser: Hoe komt u tot de conclusie dat het gat zo groot is als er nog niet naar de baten is gekeken, als er zelfs niet een verkennend project met een projectontwikkelaar is geweest, geen verkennende ruimtelijke studie wat er mogelijk is als je wat meer de hoogte in gaat. Dat is allemaal niet gedaan, er is alleen op basis van kosten-kerngetallen gekeken: hoe veel kost het om een bibliotheek te bouwen? Niet: wat kunnen we er allemaal bovenop zetten en krijgen we erbij qua opbrengsten? Hoe kunt u die conclusie überhaupt trekken?

De heer Klaver: Ik trek dezelfde conclusie als D66: als het plan wat voorligt 6,5 miljoen kost en nieuwbouw kost het dubbele, dan weet ik niet wat je allemaal daarvoor in huis moet halen om daar zoveel baten tegenover te stellen dat het lonend wordt. Dus ik snap heel goed dat we niet verder zijn gegaan op dit alternatief.

De heer Visser: U zegt zelf dat u het niet ...

De voorzitter: Mijnheer Visser ...

De heer Visser: U zegt zelf dat u het niet weet. Dat is juist precies toch een reden voor een wethouder om dat in ieder geval te verkennen en voor u in beeld te brengen?

De voorzitter: Vindt u niet? Mijnheer Klaver.

De heer Visser: Vindt u niet?

De heer Klaver: Ik heb er niks aan toe te voegen, ik sta achter het voorstel.

De voorzitter: Mevrouw Otten, Liberaal Haarlem.

Mevrouw Otten: Nu overdrijven jullie wel, hoor. Ook Liberaal Haarlem vindt het natuurlijk heel belangrijk dat er geïnvesteerd wordt, maar mist ook de onderbouwing. Er is al een paar keer naar gevraagd, dus ik wacht ook even het antwoord van de wethouder af.

De voorzitter: Mijnheer De Groot, D66.

De heer De Groot: Dank u, voorzitter. Eindelijk. D66 wil deze investering heel erg graag. Wij willen een sterke bibliotheek en daarvoor is investeren in ons vastgoed wenselijk en noodzakelijk. Het is goed dat er ook veel gebeurt in de vestigingen in Schalkwijk, in Noord en in Oost. De kosteninschattingen zijn wel stevig, want wethouder, als u aangeeft dat een koffiebar/keuken € 92.000 kost dan kunt u zich voorstellen dat deze commissie daar vragen over heeft. Dus kunt u daar nog eens op terugkomen? Wethouder, als we deze prachtige panden zo meteen opgeleverd zien worden dan zijn wij wel voorstander, ook hier, van ruimere openingstijden. Want zo is Schalkwijk bijvoorbeeld niet meer op zaterdag geopend en al helemaal niet meer op zondag. Hoe kijkt het college daartegen aan om deze panden dan ook beter te benutten? Daarnaast zien wij graag dat de locaties – zeker om het centrum heen – nog meer dan nu uitgroeien tot een centraal punt in de wijk waar ook andere partijen gebruik van kunnen maken. Hoe kijkt het college daartegen aan? Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Amand, Trots.

De heer Amand: Voorzitter, dank u wel. Trots heeft toen ooit geopperd: waarom gaan we niet richting Schalkwijk, waar de kerk leeg staat? Waarom gaan we dat niet doen? We hebben daar een prachtige locatie, we kunnen alle kanten uit, we kunnen parkeren, we kunnen alles doen. Voor iedereen bereikbaar. Waarom kunnen we dan niet bij wijze van woningen realiseren bij de bibliotheek? We kunnen omhoog, we kunnen haar links, we kunnen naar rechts, we kunnen alles doen terwijl we een pracht van een kerk daar hebben staan waar niemand op heden wat mee doet. Waarom gaan we niet eens kijken of dat niet een beter plan is? Het is nog groen, ruimte, alles hebben we. Dus wethouder, laat uw gedachten er eens over gaan.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen, SP.

De heer Garretsen: De SP sluit zich aan bij de opmerking van D66, dat het belangrijk is bevestiging in de wijken – Schalkwijk, en D66 noemde ze allemaal op – een middelpunt kunnen zijn voor nog andere activiteiten, want bibliotheken zijn belangrijk om een centrum te zijn. Als andere mensen daar andere activiteiten verrichten dan bezoeken ze misschien ook eens een keer de bibliotheek, dus ik ben het honderd procent eens met de heer De Groot.

De voorzitter: Mijnheer Blokpoel.

De heer Blokpoel: Korte vraag aan de heer Garretsen. Mijnheer Garretsen, ik ken uw gedegen financiën. Hoe kijkt u aan tegen een koffiebar van € 92.000?

De heer Garretsen: Dat is vragen naar de bekende weg. Nee, die vraag stelde mijnheer De Groot ook al aan de wethouder en die mag hij ook namens de VVD en namens de SP stellen.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel, GroenLinks.

De heer Van den Doel: Dank u wel, voorzitter. Wij zijn blij dat er nu stappen worden gemaakt vanuit de bibliotheek, dat er investeringen kunnen plaatsvinden en dat de bibliotheek weer vernieuwd wordt en daarmee weer zijn functie optimaal kan uitoefenen. We ondersteunen de vraag van D66 over de functies van de bibliotheken in de andere wijken, zeker in Schalkwijk, zouden we graag ook zien dat dat punten worden waar meer te doen is, zodat de mensen weten waar ze moeten zijn en de bibliotheek zelf ook meer bekendheid krijgt, dus ook meer bezoek krijgt. Maar we zijn inderdaad, je kan wel gaan roepen: we moeten nu toch naar nieuwbouw kijken. Volgens mij hebben we bij de startnotitie daarvoor ook al dit langs zien komen, ik heb de bedragen ook al voorbij zien komen eerder, dat het niet haalbaar is. We hebben prachtige plannen, maar als we dat allemaal willen gaan uitvoeren dan moeten we sowieso wachten op het geld wat er is, ook al zou het uiteindelijk misschien een goede investering kunnen zijn. Ik geloof daar niks van, gebaseerd op de cijfers. Maar dan zitten we over twaalf, vijftien jaar zitten we nog zonder een vernieuwde bibliotheek, dus dat lijkt me echt een heilloze weg. Dit is concreet en ik denk dat het heel belangrijk is voor de stad dat dat nu gerealiseerd gaat worden. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Voorzitter, in de verkenning in 2017 stond nadrukkelijk dat dat onderzoek zou worden uitgevoerd en nu wordt het een beetje weggezet: ha, ha, wat heeft u een belachelijk idee om dat te onderzoeken. Maar dat is gewoon beloofd en niet gedaan, dus ik vind het een beetje gek dat dat nu door mijn

collega's wordt geridiculiseerd. Ik heb liever dat u gewoon vraagt: waarom is dat niet gebeurt? Dus vindt u het niet gek dat die toezegging niet is uitgevoerd?

De heer Van den Doel: Nee, omdat de cijfers zoveel verschillen dat we daar geen enkel heil in zien. Maar uw vraag zal beantwoord worden, neem ik aan, al dan niet in uw ogen positief of negatief, dat zullen we zo horen van de wethouder en daar kunt u weer op reageren. Ridiculiseren dat wil ik niet zeggen, maar ik ben het gewoon niet met u eens en dat heb ik denk ik heel duidelijk gemaakt. Dank u.

De voorzitter: Mijnheer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: U noemde het net een luchtkasteel. Dat zou ik toch wel ridiculiseren noemen. Maar los daarvan, misschien heb ik het niet goed begrepen, maar kunt u mij uitleggen waar u precies mee instemt bij het raadsbesluit?

De heer Van den Doel: Wij stemmen in met dat de bibliotheek onder handen wordt genomen, gerenoveerd wordt, dat er nieuwe meubelen komen en dat er nieuwe dingen gedaan worden om de bibliotheek weer opnieuw in staat te stellen om de functie die ze hebben optimaal uit te voeren.

De heer Wiedemeijer: Waar staat dat in het raadsbesluit?

De heer Van den Doel: Nee, dat klopt, maar de plannen die eerder gelanceerd zijn en de dingen die wel erin staan doen mij geloven dat het eindelijk voor elkaar komt, iets waar we al lang op wachten en al lang over praten.

De voorzitter: Dank u wel. Iedereen zijn vraag ... Mijnheer ... Was er wat aan de hand of was dat wanhoop, mijnheer Blokpoel? Dan geef ik nu het woord aan de wethouder. Meijs of mijnheer Botter? Mijnheer Botter, gaat uw gang.

Wethouder Botter: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Soms denk je dat je het bij het juiste eind hebt om het op deze manier te formuleren, want wij dachten met elkaar toen we dit collegevoorstel aan het voorbereiden waren, inclusief het raadsvoorstel, dat het eigenlijk best wel helder was. Het college heeft op basis van één van de drie varianten die wordt voorgelegd gekozen voor een variant. Dat staat ook in dat tweede besluit, het college besluit voor ze akkoord gaan met de variant Onderhoud en duurzaamheid in de centrumlocatie, dat is die variant die daar ook wordt genoemd. Wat we vervolgens aan u vragen is om daarvoor het krediet beschikbaar te stellen, dus de zes miljoen. Dat is dus geen blanco cheque, dat is heel expliciet bedoeld voor die variant die het college voorlegt. Als het gaat over de vraag: waarom is er niet gekozen voor nieuwbouw en voor allerlei andere varianten en waarom is er geen gehoor gegeven aan onderzoeken? U kent mij een beetje en volgens mij hebben wij heel snel toen er mogelijkheden waren om bij Hudson Bay te kijken of daar de bibliotheek zou kunnen worden ondergebracht meteen maar dan ook meteen alles stilgelegd om te onderzoeken of dat mogelijk was of niet. Vergeef me dan vervolgens als ik uitga van rekenmodellen en cijfers per vierkanten meter, dat doen we in alle projecten waarbij we dan een berekening maken als het gaat over sloop-nieuwbouw, of dingen wel of niet mogelijk zijn. Vervolgens werd in maart, april duidelijk – het besluit is pas later gevallen, u kunt zich voorstellen dat ik dat ook met lede ogen heb aangezien – er werd ineens duidelijk dat de bibliotheek in de vestiging van het centrum op de nominatie stond om dat een gemeentelijk monument te laten zijn. Datzelfde geldt voor een huisje van de havendienst. Daar hebben we nota bene al in het IP een bedrag opgenomen om daar sloop-nieuwbouw te doen, ook dat is aangemerkt als gemeentelijk monument. Vervolgens word je dan als wethouder Vastgoed, en zeker op het moment dat je hier met je

project bezig bent, geconfronteerd ... Het heeft allemaal in het Haarlems dagblad gestaan, hoor, in een centerfold, alle twaalf te nomineren gemeentelijke momenten. Dus op dat ... Ik zie een vraag.

De voorzitter: De heer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Voorzitter, ik snap het niet helemaal. U zegt dat dat u erdoor werd verrast, dat het aan werd gewezen als gemeentelijk monument. Maar het aanwijzen van een monument dat is toch een collegebevoegdheid? Dus dan heeft het college dat toch besloten? Ik snap het niet.

Wethouder Botter: Het is nog geen gemeentelijk monument geworden, maar er is een onafhankelijke commissie die bepaalde zaken voordraagt. Het is pas op het moment wanneer de procedure in een vergevorderd stadium is dat wij kunnen zeggen dat we eventueel daar beroep of bezwaar tegen aan kunnen dienen en dan moeten we dat tegen onze eigen diensten doen. Wij hebben natuurlijk nu dan voorkennis, dus wij kunnen niet zomaar zeggen: wij willen dat tegenhouden. Als door een onafhankelijke commissie wordt bepaald: dat is belangwekkend om te zorgen dat dat een monument wordt. Dan kunnen we niet in het college zeggen: dat komt ons eventjes niet goed uit. Ik hoop dat u zich voor kunt stellen dat ik natuurlijk meteen vragen heb gesteld: wat gaat dat betekenen voor onze plannen? Komen we nog wel uit met ons budget? Gaat dat niet op een andere? Mij is verzekerd dat dat verder geen consequenties heeft voor onze plannen en daar is ook meteen natuurlijk door de projectleider naar gekeken. Onder ...

De voorzitter: Mijnheer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Voorzitter, de wethouder zegt een natuurlijk overvallen te zijn, maar zijn letterlijke woorden waren in de vorige commissie dat sloop-nieuwbouw misschien wel helemaal niet kon, omdat de architect – mijn oren sloegen steil achterover dat een architect daar over zijn graf kan heen regeren – maar dat de architect het niet zou pikken, niet zou accepteren als we daar iets gingen slopen. Dat was toen het verhaal. Nu is het een monument in die tussenliggende periode. Wat is het nu geweest? Is het nu geweest dat de architect dat niet wilde? Wat mij verbaast, want het is niet een architect die ... Nou ja, goed, laat ik dat in het midden laten. Nu is het een monument, maar wat is het nou?

Wethouder Botter: Op dit moment is het geen monument, want die procedure loopt nog en dat hebben we ook nog niet dus vastgesteld. Maar de bibliotheek staat wel op de nominatie en het feit van over je graf heen regeren of niet. Ik roep ook nog maar even de Zonnevechter, dat beeld op de Grote Markt, erbij. Dat kunnen wij niet weghalen omdat er overeengekomen is met de kunstenaar dat dat daar moet blijven staan. Ook al gaan we op onze kop staan, dat kan niet weg. Dus er zijn bepaalde dingen die zijn gewoon geregeld conform afspraken en daar hebben we ons aan te houden.

De voorzitter: Mijnheer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Kunt u dan de afspraak met die architect aan onze commissie toesturen? De afspraak die kennelijk met de architect is gemaakt om dit pand nooit niet te slopen, niet een verdieping op te zetten, niet een andere functie te geven of welke belemmeringen dan ook, beperking is afgesproken met deze architect.

Wethouder Botter: Die kan ik u niet sturen en ik kan me ook niet – en daar zou ik echt de band voor na moeten kijken, want ik kan me meestal wel heel erg goed dingen herinneren die ik gezegd heb – ik kan me niet herinneren dat ik, de architect zou hebben gezegd dat hier niks aan gedaan zou mogen worden. Wat ik wel

heb aangegeven is dat er mensen van mening zijn dat dit monumentaal-waardig is en dat dit op die manier ook beschreven staat. Maar nogmaals, ik kan dat u niet toesturen, want ik weet helemaal niet of dat er is. Ik wil daar best wel verder naar kijken en ik wil ook de band nakijken van wat ik precies heb gezegd, maar waar ik nu gewoon mee geconfronteerd wordt tijdens het proces is dit. Daar komt bij dat we een berekening hebben gemaakt over de vraag: wat kost het per vierkante meter als je sloop-nieuwbouw zou doen? Dan kom je op een veel hoger bedrag uit. De bibliotheek heeft destijds aangegeven bij hun oorspronkelijke plannen dat ze tussen de 12 en 13 miljoen nodig hadden. Daar hebben wij het ook al vaak over gehad. Daar is tijdens het coalitieakkoord door de coalitie over afgesproken: er komt 6 miljoen beschikbaar plus 5 ton als het gaat over vastgoed voor echt het achterstallig onderhoud wat je daar ook moet doen, dus dat betekent dat er 6,5 miljoen beschikbaar is en daarbinnen moet hetgeen worden gedaan. Laat ik u zeggen, maar dat heb ik ook al volgens mij bij de vorige keer – toen we de startnotitie bespraken – gezegd: het idee van de bibliotheek was om het veel fundamenteeler aan te pakken. Geen sloop-nieuwbouw, maar wel om ervoor te zorgen dat er nog veel meer andere dingen mogelijk waren, kinderspeeltuinen erbij en nog heel veel aparte studieplekken en dergelijke. Dat is gewoon echt helemaal '...' en geminimaliseerd tot het voorstel wat hieronder ligt. U zult begrijpen dat onder elk tabelletje wat hier staat een enorme hoeveelheid aan spreadsheets zitten, tot op de euro nauwkeurig, van waar het geld aan wordt besteed. Het feit dat er dan voor € 92.000 een koffiecorner is opgenomen, dat heeft er alles mee te maken dat we natuurlijk ook willen hebben dat de bibliotheek op een gegeven moment zichzelf veel beter kan bedruipen en zoveel mogelijk mensen weet aan te spreken. Daar zouden ze misschien ook wat aan kunnen verdienen. Dan kom ik op het punt van de andere vestigingen waar u het over heeft, of die wel of niet open kunnen en daarover geef ik graag het woord aan mevrouw Meijs, want dat zijn de dingen die te maken hebben met de exploitatie. Die gaan niet over het gebouw, die gaat gewoon over de vraag: is er straks genoeg geld om personeel te kunnen betalen om die vestigingen zolang open te houden? Maar misschien dat u daar iets over zou kunnen zeggen.

De voorzitter: Eerst mijnheer Visser.

De heer Visser: Voorzitter, de aanwijzing voor een monument is gewoon een politieke keuze en daar heeft de wethouder gewoon een keuze. Dus als we willen hoeft dat niet. Als ik dan naar de antwoorden op de technische vragen van de Partij van de Arbeid kijk en het gebouw wordt beschreven als een brutalistische architectuurstijl. Bij brutalistische architectuurstijl past ook brutale toevoegingen aan het gebouw, en je kan het ook brutaal slopen. Dan kan je veel meer groen – zeg ik tegen GroenLinks – krijgen, want die omgeving is enorm versteend, er is nu een anonieme, voormalige openbare ruimte die nu afgesloten is met hekken. Het kan echt zoveel mooier, wethouder, wees eens brutaal en durf te kiezen voor vernieuwing.

Wethouder Botter: Zo'n opmerking, 'durf te kiezen voor vernieuwing', ik wil best wel die hekken weghalen, maar die hekken die zijn er natuurlijk neergezet omdat daar op een gegeven met sprake was doorlopend van vandalisme en dat er een heleboel dingen niet goed gingen.

De heer Visser: Dat komt door het ontwerp. Doordat het gewoon ergens er ingeplempt is en niet rekening is gehouden met de openbare ruimte.

Wethouder Botter: Ik ben blij dat u ook al zoveel verstand heeft van architectuur. Als u over deze brutalistische stijl wil praten dan verwijs ik u graag naar collega Roduner, die gaat over het aanwijzen van monumenten en die gaat over de vraag van hoe we hiertoe komen. Maar ik denk dat dat geen zin heeft op dit moment voor de ontwikkeling verder van de bibliotheek, want laat ik ook maar gewoon zeggen: heel veel dingen staan hier vaak on hold omdat we geen besluiten durven te nemen. Ik zou u echt willen oproepen om op basis van alle informatie – en als u meer informatie nodig heeft dan wil ik die met alle liefde geven – maar

om op basis van de informatie die hier ligt gewoon in te stemmen met het voorstel zodat we verder van start kunnen gaan.

De heer Visser: Maar voorzitter, u maakt mij hier nu een verwijt, terwijl zowel de PvdA als wij als andere fracties hebben gevraagd: ga serieus naar vernieuwing kijken, naar sloop-nieuwbouw of iets erbovenop bouwen. U heeft dat niet gedaan, dus u kunt ons dat niet verwijten dat wij nu voor vertraging zorgen.

Wethouder Botter: Ik heb daar ook helemaal geen fiducie in. Ik heb geen fiducie in daar sloop-nieuwbouw te doen, ik heb er geen fiducie in dat we daar voldoende geld voor hebben, ik heb er geen fiducie in om daar ambtelijke capaciteit in te steken. Die hebben wel wat anders te doen. Er wordt alsmaar iedere keer hier gevraagd: kunt u dit nog even uitzoeken, kunt u dat nog even uitzoeken?

De voorzitter: Mijnheer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Voorzitter, net werd er gezegd: we investeren ons de crisis uit. Ik heb het idee dat met dit soort desinvesteringen we verder de crisis in donderen. Waarom? U geeft nu precies aan – en dat deed u de vorige keer ook – ik heb daar geen zin in, ik heb een andere opvatting dan een heel aantal mensen hier. Maar feit is dat we de vorige keer een rapport hebben gezien waarin stond: ga je dit pand verduurzamen op de manier zoals het college het van plan was, dan gaat dat bakken geld kosten, veel meer omdat het pand in de kern niet goed, makkelijk te verduurzamen is. Dat roept vragen op bij oplettende raadsleden die zeggen: misschien kan er ook dan wat anders. Is dit dan het enige scenario? Ja, voor u is het het enige scenario, voor een hele hoop partijen hier niet. Mijn conclusie is: het is een desinvestering. Ik vind dat ontzettend jammer, want we hebben het geld hard nodig om het goede te doen voor de stad.

Wethouder Botter: Wat bent u dan bereid om daar extra voor neer te tellen en waar moet dat vandaan komen? Ik ben natuurlijk net zo slim als u als het gaat over de opmerking: er kan nog veel meer en we kunnen het nog veel meer verduurzamen en we kunnen naar label AA+. Nee, we gaan een aantal sprongen maken, er wordt een enorme CO2-reductie bewerkstelligd. Als je gaat kijken naar hoe het pand er uiteindelijk uit komt te zien is dat vele malen beter dan nu voor een bedrag wat we beschikbaar hebben. Ik ga geen luchtkastelen bouwen. Natuurlijk wil ik ook 32 miljoen hebben voor een LocHal zoals in Tilburg, maar dat hebben we niet. Nog even naar mijnheer Blokpoel. U heeft het over: kan ik niet veel beter mijn geld besteden aan de Jeugdzorg? Ik zal bij de begroting duidelijk maken dat ik een deel van de vastgoedreserve zal inzetten om het jaar 2021 te overbruggen om op die manier te zorgen dat we geen zorgcontinuïteit hoeven te verwaarlozen, maar dat we met de nieuwe contracten in 2022 ervoor zorgen dat dat geregeld wordt. Dus dan heeft u daar ook meteen antwoord op.

De voorzitter: De ChristenUnie en de Actiepartij, uw spreektijd is op. Mijnheer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Voorzitter, hier wordt weer de term 'luchtkastelen' naar voren gebracht. In 2017 is gewoon toegezegd dat die verkenning uitgevoerd zou worden en nu wordt mij weer – net als de andere raadsleden – aangewreven dat als ik vraag om iets uit te voeren wat is toegezegd, dat ik dan vertraag. Nou, dat werp ik echt verre van mij. U zegt alleen maar hoeveel het kost en als u iets anders zou doen kijkt u alleen maar naar wat het meer kost, maar het gaat er natuurlijk om: wat levert dat meer op? Het gaat om een netto-investering, niet wat je er bruto instopt. Daar kunnen we nu nooit achter komen, omdat er alleen maar wordt gezegd: we doen op basis van het algemeen prijspeil een bierviltje-berekening en daar moet u het maar mee doen. Terwijl dat gewoon is toegezegd. Daar heb ik toch wel enige moeite mee.

De voorzitter: Uw punt is helder. U was aan het eind van uw betoog, mijnheer Botter? Dan is het wordt nu aan mevrouw Meijs.

Wethouder Meijs: Dank u wel, voorzitter. Ik kan weinig toevoegen aan de helderheid en de klaarheid van de heer Botter, behalve misschien mijn hart nog even uit te spreken dat ik het wel eeuwig zonde zou vinden als we vanavond niet doorpakken. De bibliotheek hangt al een paar jaar aan een lijntje als het gaat over de vernieuwing van de bibliotheken. We hebben aan het begin van onze coalitie hierover een goede afspraak kunnen maken en dit is een publieke voorziening die de hele stad zal raken, op alle fronten, niet alleen maar in het centrum, maar ook in de wijken. Dus het zou ook van enig lef getuigen om hier vanavond wel een akkoord op te geven en een begin te maken aan de vernieuwing van een prachtige publieksvoorziening als de bibliotheek. Geheid dat er volgende week of de week erna weer een ander stuk vastgoed vrij zou komen waar we mogelijk ook nog een onderzoek zouden kunnen doen om te zien of dat wellicht meer nog een betere optie zou zijn, et cetera. Maar ik ben er echt van overtuigd: dit is een goed plan, dit is met alle partners besproken, zowel met ons als met de bibliotheek en we zouden allemaal heel erg blij zijn als er een knoop doorgehakt wordt en dat er een begin gemaakt kan worden met een vernieuwing van het centrum, Noord, Oost en Schalkwijk.

De voorzitter: Goed. Is er behoefte aan een tweede termijn? Mijnheer De Groot, D66. O, de openingstijden.

Wethouder Meijs: Ik heb die vraag gemist, mijn excuses.

De voorzitter: Of die verruimd kunnen worden?

Wethouder Meijs: Volgens mij ligt er nu een krediet vrij voor het onderhoud van de duurzaamheid en de vernieuwing van de bibliotheek gaat het niet over de openingstijden, maar als u daar een antwoord op wil hebben wil ik dat met liefde nog uitzoeken.

De heer Garretsen: Er is een opmerking gemaakt dat zaterdag die bibliotheken dicht zijn en zondag al helemaal en of dat alsnog zaterdag open kan. De heer Botter heeft voor het verdienmodel naar u verwezen.

De voorzitter: Volgens mij staat er nu niet het verdienmodel van de exploitatie van de bibliotheek op de agenda.

De voorzitter: De heer De Groot gaat het even ... Mijnheer Garretsen, wachten. Mijnheer De Groot gaat de vraag even toelichten.

De heer De Groot: Dank u, voorzitter. Dank, wethouder, voor de beantwoording. Wat ik vroeg was – aangezien wij gaan investeren in deze panden en ik hoop net zoals u van harte dat we dat gaan doen – dat het natuurlijk heel mooi zou zijn als die panden vaker beschikbaar zijn en voor meer partijen beschikbaar zijn. Daar verwacht ik geen ja of nee-antwoord op van de wethouder, maar wel de intentie om zich daar sterk voor te maken.

De voorzitter: Mevrouw Meijs.

Wethouder Meijs: Zeker, als wij gaan spreken met elkaar over een vernieuwde bibliotheek met een breder publiek, met nieuwe functies en meerdere voorzieningen, zullen wij uiteraard ook kijken naar de andere openingstijden of de exploitatie daarvan.

De voorzitter: Goed, is er behoefte aan een tweede termijn? Geen behoefte aan een tweede termijn. U had nog een vraag, mijnheer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Ja, dat van sloop-nieuwbouw, daar reflecteren we dan op een later moment nog even op. Ik had toch gevraagd over het raadsbesluit, hoofdstuk twee, voorstel aan de raad. Zou u misschien dat nog willen controleren voordat we erover stemmen in de raad? Want volgens mij is het gewoon incompleet.

De voorzitter: Mijnheer Botter.

Wethouder Botter: Natuurlijk wil ik daarnaar kijken en als het niet correct is dan zal ik zorgen dat dat hersteld wordt en dan zorg ik dat er voor de raadsvergadering een duidelijker voorstel ligt.

De voorzitter: Dank u wel. Geen behoefte aan een tweede termijn?

Wethouder Botter: Misschien mag ik nog één vraag stellen? Want ik zit gewoon heel erg zelf ook de gangen na te gaan van waar dat onderzoek en die toezegging van 2017 nou precies vandaan komt. Ik zit ook te bedenken: die zou ik dan zelf moeten hebben gedaan, want ik was in 2016 wethouder en Cultuur en Vastgoed. Dus ik zit gewoon heel erg te dubben en ik kan me er echt gewoon helemaal niks van herinneren.

De heer Wiedemeijer: Ik kan u het stuk toesturen. Ik was toen geen raadslid, maar het stuk is toen wel gemaakt. Dat staat in het stuk 2017, 'Verkenning bibliotheek' en dat zit ook toen we de startnotitie bespraken werd dat terug gelinkt naar het stuk uit 2017. Daar staat trouwens ook in dat er nog wordt gezocht naar andere locaties, daar staan meer van dat soort uitspraken in.

Wethouder Botter: Dat laatste is natuurlijk wel gedaan, maar dat over die sloop-nieuwbouw dat kan ik me echt helemaal niet herinneren.

De voorzitter: Goed. Hoe mag dit stuk dan vervolgens naar de raad? Hamerstuk met stemverklaring?

De heer Visser: Bespreekpunt.

De voorzitter: Bespreekpunt. Gaat u wat indienen?

De heer Visser: Ik sluit niet uit dat we samen met de PvdA een motie gaan indienen, of een amendement.

De voorzitter: Maar dan kunt u toch een hamerstuk met stemverklaring en als u het zeker weet dan kunt u het opwaarderen?

De heer Visser: We weten het zeker.

Mevrouw ...: Ze weten het zeker. Oké, nou ...

De voorzitter: Maar wordt hier een motie aangekondigd? Dan kunt u meteen even aankondigen wat erin staat.

De heer Visser: Nou, dat gaan we nog even bekijken, maar waarschijnlijk toch een quick scan naar andere mogelijkheden.

De voorzitter: Hamerstuk met stemverklaring of een bespreekpunt?

De heer Visser: Een amendement op dat raadsstuk. Dat raadstuk moet nog worden uitgewerkt, dus dat zien we ook graag tegemoet.

De voorzitter: Oké, bespreekpunt. Raadstuk wordt nog gecheckt, dus dat hoeft niet geamendeerd te worden. Dat komt gewoon goed. Bespreekpunt? Dan wel, maar niet op datgene wat u net gevraagd heeft. Bespreekpunt wordt het dan.

Mevrouw ...: Nee, die correctie.

De heer ...: Als er nu 6 miljoen wordt toegezegd '...' dan moet je toch amenderen?

De voorzitter: Dat wel. U kondigt hierbij een amendement aan? Prima, dan wordt dit een bespreekpunt en dan gaan we nu 10 minuten pauzeren, dat is dan tot 21:50 uur.

Schorsing

De voorzitter: Ik kan u vertellen dat wij hebben geconstateerd dat er een fout zat in de verdeling van de spreektijden en dat hebben we gecorrigeerd. Fracties die op nul stonden of niets hadden die kunnen we nu verblijden met wat extra spreektijd. 2,5 minuut. '...' Het klopte gewoon niet, er is iets fout gegaan. Het gebeurt ook vaak – dat kan ik er dan ook meteen bij zeggen, het is ook vaak de andere kant op, hoor – dat er meer spreektijd wordt verdeeld dan er vergadertijd is. Dit keer was het andersom.

Mevrouw ...: '...'

De voorzitter: Dat vind ik.

15. Advies aan commissariaat van de media, aanvraag voor de Stichting Lokale Omroep Regio Haarlem – Haarlem 105

De voorzitter: We gaan naar agendapunt 15. Advies aan commissariaat van de media, aanvraag voor de Stichting Lokale Omroep, regio Haarlem, Haarlem 105. Eind 2019 heeft het Commissariaat voor de Media het Stichting Lokale Omroep Regio Haarlem aangewezen als lokale publieke media-instelling voor de gemeente Haarlem en Heemstede. De omroep – heeft het Commissariaat voor de Media laten weten – naast Haarlem en Heemstede ook in aanmerking te willen komen voor aanwijzing als lokale omroep voor Zandvoort. Het college stelt aan de raad voor om positief advies uit te brengen aan het Commissariaat voor de Media over de representativiteit van het programmabeleid bepalend orgaan, Stichting Lokale Omroep Regio Haarlem. Gewijzigd sinds november 2019 ten behoeve van de licentia aanvraag tot aanwijzing als lokale publieke media-instelling in Zandvoort. Nu mag de raad daarover adviseren. Mijnheer Krouwels, D66.

De heer Krouwels: Dank u wel, voorzitter. Uiteraard willen wij als D66 een positief advies uitbrengen voor de medialicentie in Zandvoort. Maar het zegt het al: wij gaan er niet over, daar gaat de gemeenteraad van Zandvoort uiteindelijk over. Ik werk zelf in het Zandvoortse, ik heb de laatste jaren Haarlem 105 echt actief journalistiek zien bedrijven in Zandvoort, ook ten gunste van deze positie. Ze hebben ook toenadering gezocht, dat blijkt uit een brief aan de andere partij en dat slaat eigenlijk heel erg aan op wat ik heb gezegd bij de licentie van Haarlem: mediapartners zoeken elkaar op, want deze mediawet die kermt het bijna uit van de pijn, die heeft echt zijn beste tijd gehad. Op deze manier op subsidiepotjes duiken is volgens mij niet de

manier om het te regelen. Zoek die samenwerking op en het is echt jammer dat er bij de raadsvergadering in Zandvoort zo meteen twee partijen recht tegenover elkaar staan die voor deze positie moeten vechten. Dat vinden we echt jammer, maar we gunnen het Haarlem 105 erg goed en ze laten zichzelf goed zien in Zandvoort.

De voorzitter: Mijnheer Bruch, VVD.

De heer Bruch: Dank u wel, voorzitter. Eigenlijk hetzelfde. ZFM Zandvoort zit er al 30 jaar, wil samenwerken met andere kustplaatsen, maar niet met Haarlem 105. Met onwillige deejays is het heel slecht radio maken, laat staan televisie. Het college van Zandvoort heeft een voorstel klaarliggen dat volgende week geloof ik naar de raad gaat en daar zeer waarschijnlijk wordt aangenomen om het Commissariaat van de Media te adviseren de zendmachtiging voor de komende 5 jaar opnieuw aan de Stichting Zandvoortse Omroeporganisatie te gunnen. Of wij dat een goed besluit vinden of niet dat doet er in deze eigenlijk helemaal niet toe, want wij erkennen het recht van Zandvoort om de eigen lokale omroep te kiezen. Dus het voorstel waarin wij eigenlijk alleen maar moeten bevestigen dat Haarlem 105 voldoet aan de eisen om in Zandvoort uit te zenden, dat kunnen wij steunen, want dat vinden wij helemaal, dat vindt Zandvoort trouwens ook. Alleen het gaat niet gebeuren en daar hebben we ons maar bij neer te leggen.

De voorzitter: Mevrouw Kok, OPH.

Mevrouw Kok: Daar sluit ik mij helemaal aan bij die woorden van de VVD. We kunnen hier lang en kort over praten, maar ik denk dat de gemeenteraad van Zandvoort dit gaat beslissen.

De voorzitter: Mijnheer Amand, Trots.

De heer Amand: Hetzelfde, voorzitter. Ik denk dat de gemeente Zandvoort misschien een wijs besluit gaat nemen, dus daar wachten we dan maar op.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen, SP.

De heer Garretsen: Ik vind dat de VVD wijze woorden heeft gesproken. We vinden de huidige mediawet een crime, dus we hopen dat die gauw wordt gewijzigd. Ik mis de gemeente Bloemendaal in dit hele verhaal. Er wordt gesproken over een licentie voor Heemstede en Haarlem. Er is mij niet bekend dat Bloemendaal een eigen lokale omroep heeft, dus ik wou hier graag een reactie van de wethouder op. Nogmaals, we zijn het eens met de VVD.

De voorzitter: Wie nog meer? Mijnheer Drost, GroenLinks.

De heer Drost: GroenLinks vindt Haarlem 105 echt geweldig en we gunnen Zandvoort ook Haarlem 105. Dat is niet de vraag die voorligt overigens. Heel sec bekeken, positief advies uitbrengen aan het commissariaat: ja, dat kunnen we. Inderdaad, vervolgens is het aan Zandvoort.

De voorzitter: Wie nog meer? Mijnheer Klaver, CDA.

De heer Klaver: CDA is akkoord met het advies. Wij kunnen alle gestelde vragen met 'ja' beantwoorden.

De voorzitter: Wie nog meer? Mijnheer Aynan, Jouw Haarlem.

De heer Aynan: Voorzitter, dank u wel. Eén plek erbij, dan wordt het Haarlem 106. Akkoord.

De voorzitter: O, zo. Mevrouw Meijs, gaat uw gang.

Wethouder Meijs: Dank u, voorzitter. Volgens mij is het een formaliteit, omdat wij hier al een tijd geleden akkoord hebben bevonden voor ons en moeten wij daarmee een soort formaliteit dat wij akkoord gaan geven met het nieuwe programmabeleid, een beleidsbepalend orgaan, het BWO, Haarlem nog altijd een breed vertegenwoordigend orgaan vindt en dat we het Commissariaat van de Media een soort toestemming daarin geven, dus dat we daar een positief advies over gaan geven. Wij gaan uiteraard niet over wat de raad in Zandvoort of de raad in Heemstede of de raad in weet ik veel waar beslist, maar wij moeten daar wel formeel een akkoord op geven, dus dit is echt een puur een formaliteit, omdat we daar al eerder een besluit over genomen hebben.

De heer Garretsen: Mijn vraag over hoe het met Bloemendaal zit.

Wethouder Meijs: Ik heb geen idee.

De voorzitter: Oké. Mijnheer Krouwels, D66.

De heer Krouwels: Voorzitter, volgens mij is het zo dat het nu voorligt omdat de licentie in Zandvoort verlengd moet worden en dat hebben wij voor hier en andere steden volgens mij een paar maanden geleden gedaan. Dat hebben ze in Bloemendaal loopt er nog één.

De voorzitter: Oké. Hoe mag dit stuk naar de raad? Hamerstuk. Ik dacht: als dit geen hamerstuk is.

Overige punten ter bespreking

16. Reactie college op Initiatiefvoorstel PvdA “(ver)bouw aan een levensloopbestendig/vergrijzingsproof Haarlem (MTM)

De voorzitter: Dan gaan we naar agendapunt 16, dat is de reactie van het college op een initiatiefvoorstel van de Partij van de Arbeid over (ver)bouw aan een levensloopbestendig/vergrijzingsproof Haarlem en een presentatie daarvan. De presentatie van het initiatiefvoorstel heeft plaatsgevonden in de raad van 3 juni – ik zit te kijken op punt 4 – maar op het initiatiefvoorstel opgesteld. Het college onderschrijft het belang voor voldoende levensloopgeschikte woningen en is blij met de interessante en creatieve suggesties die in het initiatiefvoorstel zijn opgenomen. De vorming van een reserve levensloopbestendig gebouw achter het college is, gelet op de financiële situatie bij de Wmo, vooralsnog niet mogelijk. Andere elementen die in het voorstel zijn opgenomen om langer zelfstandig wonen voor ouderen te optimaliseren wil het college in de actualisatie van de woonvisie en de bijbehorende uitvoeringsagenda betrekken. Collegereactie is ter kennisname gezonden, ook aan de commissie Samenleving. De PvdA heeft zelf gevraagd het in de commissie Ontwikkeling te behandelen. Ik geef het woord als eerste aan mijnheer Wiedemeijer, PvdA.

De heer Wiedemeijer: Dank u wel, voorzitter, en dank u wel, college, voor uw reactie op het initiatiefvoorstel van het voormalige schaduwraad Dion Heinis. Ik zal me beperken tot twee kernpunten, omdat op de andere punten positief is gereageerd. Het eerste punt is de deal voor seniorenhuisvesting. Daarop reageert het college met: daar zijn we eigenlijk niet zo positief over, want dat doen we ook niet voor andere doelgroepen. De Partij van de Arbeid is van mening dat het specifiek voor seniorenhuisvesting, dat echt een relevante

doelgroep is om dat wel te doen, want voor de seniorenhuisvesting komt er ook meer doorstroming op gang in de gehele woonpiramide, waar ook gezinnen en jongeren van profiteren. Wel wil het college aan de slag met de taskforce Wonen & Zorg voor de woonvisie. Dat is op zich prima, maar stadsdeel ouderenhuisvesting, daar ziet de Partij van de Arbeid een maatschappelijke alliantie in van bijvoorbeeld corporaties, ouderenorganisaties, Zorg en Welzijn-organisaties, waarbij ook concreet wordt gezegd wat de middellange en lange termijn-doelstellingen zijn op het gebied van huisvesting van senioren in Haarlem. Dit achten wij zeer relevant, omdat er sprake is van een vergrijzing in Haarlem. Daarom vinden wij het wel van belang om dit op die manier vorm te geven. Het tweede punt is het reserve Levensloopbestending verbouwen. Daar reageert het college op dat dat niet tot de mogelijkheden op dit moment behoort, omdat daar geen geld voor is. Echter, dat punt van het initiatiefvoorstel is geen punt van meer of minder middelen, het gaat daar meer om om te onderzoeken hoe er efficiënter kan worden gewerkt. Het gaat er nu namelijk om dat mensen een Wmo-indicatie krijgen, terwijl dat geld ook kan gebruikt worden om zoveel mogelijk woningen aan te bieden die geschikt zijn voor die doelgroep. Op andere punten, zoals creëer 'Alles Dichtbij Cirkels', zijn enkele technische beperkingen, zoals dat dit alleen in de ontwikkelzones kan worden uitgevoerd. Dat betekent dat dat punt zou kunnen worden omgevormd naar op dat punt dan uitwerking te geven in de ontwikkelzones. Procedureel is de Partij van de Arbeid enigszins op zoek waar zij hier verder mee wil gaan. Wij staan graag open naar uw feedback om individuele punten om te vormen. Je zou kunnen denken om punten eruit te knippen en dan te kijken waar draagvlak voor is bij de raad en de commissie, om die gezamenlijk in stemming te brengen. Op het moment dat op individuele onderwerpen geen meerderheid is, maar dat is ook een beetje procedureel lastig, zou je kunnen zeggen: dan knip je dat eruit en dan brengen we dat als motie in stemming. Ik ben daar ook nog enigszins zoekend, maar ik ben vooral benieuwd naar uw reacties. Dank u wel.

De voorzitter: Wie mag ik het woord geven? Mevrouw Oosterbroek, GroenLinks.

Mevrouw Oosterbroek: Ik ben een beetje verrast over de procedure van het initiatiefvoorstel, want volgens mij is de bedoeling dat eerst iedereen een reactie geeft en dat daarna de wethouder of in ieder geval de indiener daar nog op kan acteren. Dus dat is meer een puntje van de orde, volgens mij is dit niet juiste procedure.

De heer Wiedemeijer: Voorzitter, ik gaf juist als einde aan dat ik iedereen uitnodig om nu te reageren.

De voorzitter: Ik begrijp niet wat u ... Nu is het aan u om te reageren.

Mevrouw Oosterbroek: In de commissie Beheer wordt een initiatiefvoorstel anders behandeld.

De voorzitter: O, dan had mijnheer Wiedemeijer nu niet het mogen inleiden? Dan mag hij zo nog een keer, het is zo makkelijk. Ja, zo makkelijk zijn we hier. Mijnheer De Groot, D66.

De heer De Groot: Mag ik toch nog wat vragen aan de heer Wiedemeijer hierover? Want ik begrijp het wellicht nog niet helemaal. U dient een initiatiefvoorstel in, daar staan vijf punten in en daar krijgt u, denk ik, een zeer lovende reactie van het college op die op bijna alle punten positief is. Vervolgens pakt u daar twee punten uit waarvan u zegt dat ze niet door het college gehonoreerd worden, met een motivatie die al gegeven is in het stuk. Ik begrijp nu dat u die alsnog los ter besluitvorming voor zou willen leggen. Ik vind dat de hele rare stijfiguur, want trekt u nou het initiatiefvoorstel terug of niet? Of hoe kijkt u hier nou tegenaan?

De voorzitter: We maken eerst even een ronde, zo doen we het met de wethouders ook. Mijnheer Visser, ChristenUnie.

De heer De Groot: Wacht even, voorzitter. Ik vind het echter hele bijzondere stijlfiguur als wij hier een initiatiefvoorstel gaan bespreken wat vervolgens door de PvdA teruggetrokken wordt. Want dat is hoe ik begrijp wat hij nu aan het doen is, dus daar zou ik toch heel graag een reactie op willen hebben.

De voorzitter: Mijnheer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Ja, ik herken die worsteling, dus ik snap de vraag. Laat ik het zo zeggen: het liefst zou ik samen met u kijken naar welke elementen we aanpassen zodat we het voorstel als geheel in samenhang kunnen bewaren. Maar die zoektocht herken ik ook, dat ben ik met u eens, maar het is niet direct het voorstel om het nu in te trekken. Het voorstel is om te kijken, zoals mevrouw Oosterbroek net ook al aangaf, om eerst uw reactie te verzamelen. Als daar bijvoorbeeld voortkomt, stel dat de meerderheid is het wel met één punt eens en met een ander punt niet, dan moet je kijken hoe je daar vervolgens mee verder omgaat. Maar volgens mij moeten we eerst kijken hoe u reflecteert op de individuele elementen.

De voorzitter: Goed. Mijnheer Visser, ChristenUnie.

De heer Visser: Voorzitter, ik wil beginnen met de complimenten voor de PvdA voor het aansnijden van dit thema en de voorstellen. Ik vond het ook wel lastig, de concreetheid van de voorstellen en waar gaan we dan over besluiten. Eigenlijk kunnen wij ons in hele grote lijnen herkennen in de reactie van het college en komen eigenlijk de meest dingen terug in de woonvisie, dus vraag ik me af: wil ik het college daar ook de tijd voor geven om dat te verwerken? En vraag ik me dus af of we daar nu over moeten besluiten. Ik denk het niet. Eén voorstel vinden we wel heel interessant, dat is die voorrang bij het toewijzen van woningen als er een Wmo-advies ligt. Probleem is wel dat er natuurlijk heel veel categorieën mensen zijn die voorrang hebben, maar wat ons betreft verdient dat uitwerking, maar dat vraagt ook nog overleg met de corporaties. Maar we zien heel erg uit naar welke conclusie het college op dat punt uiteindelijk gaat trekken. Wat betreft het geld voor levensloopbestendig bouwen, die reserve vinden wij gewoon heel lastig. Je krijgt allemaal gescheiden potjes en wat ons betreft is het kansrijker om te kijken naar de prestatieafspraken met corporaties, om die veel meer SMART te maken op dit gebied. Wij denken dat daar in het kader van woonvisie nog een verdieping mogelijk en nodig is. Dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Oosterbroek, GroenLinks.

Mevrouw Oosterbroek: Ja, want GroenLinks heeft natuurlijk ook een inhoudelijke bijdrage, zodat de indiener weet waar hij aan toe is en dat we een stapje verder kunnen zetten, want sociale cohesie en wonen is belangrijk. Fysiek en sociaal dat past heel goed in elkaar en daarom is het ook twee zielen, één gedachte eigenlijk dat we dit onderwerp nu bespreken, want GroenLinks heeft ook een initiatief, wil ook graag diverse woonvormen op de agenda, zoals hofjes vormen en cirkelwijken vinden wij een goed idee. Wat wij geen goed idee vinden is mensen verplichten om te verhuizen, maar voor de rest vinden wij de strekking van het initiatiefvoorstel goed en willen we graag mee doen en hebben we nog toevoegingen. Mevrouw Klazes is hierop onze woordvoerder.

De voorzitter: De heer Amand, Trots.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Dit is natuurlijk al iets eigenlijk, Trots had natuurlijk eigenlijk ook wel zoiets kunnen maken, want wij zijn natuurlijk al voorstander van knarrenhofjes en dat is natuurlijk ook een levensvorm wat heel ... Knarrenhofjes, ja, u hoort het goed, mijnheer Drost, daar zijn wij helemaal voor.

De heer Drost: '...'

De heer Amand: Ja, bij wijze van spreken, dus daar zijn we natuurlijk allang mee bezig. Dit is natuurlijk een voorstel en het is natuurlijk ook zo, ik hoor nu ook dat de mensen met een Wmo-vraagstuk, dat gebeurt ook al nu in de '...'straat, die genieten ook een voorkeur in woningen, mensen die ook wat mankeren, dus dat is hartstikke goed. Maar wij zouden eigenlijk willen dat het meer naar een knarrenhofje gaat, ouderen, jongeren door elkaar, meer sociale controle en dat mis ik eigenlijk hier een beetje. Maar misschien dat mijnheer Wiedemeijer Trots daar nog een verklaring voor kan geven of dat wij hem een stukje moeten helpen op weg. Dank u.

De voorzitter: Mevrouw Kok, OPH.

Mevrouw Kok: Dank u wel, voorzitter. Wij kunnen ons vinden in de reactie van het college op dit voorstel, zeker bij punt drie, waarbij het college uitlegt dat er grote aandacht is voor het behoud van voorzieningen in alle wijken en buurten. Wij zijn ook voorstander van een knarrenhof, staan we zeer positief tegenover, maar we herkennen ook wat mevrouw Oosterbroek zegt: je kunt ouderen ook niet dwingen om te verhuizen. Wat we verder nog graag willen toevoegen: nu gaat het over levensloopbestendig bouwen, maar dat is geen synoniem voor seniorenwoningen. Het gaat over bouwen voor alle leeftijden, wij willen graag ook nog aandacht vragen voor bijvoorbeeld jonge Haarlemmers met een beperking, dat daar ook aandacht voor is. Tot zover.

De voorzitter: Mijnheer Blokpoel, VVD.

De heer Blokpoel: Dank u wel, voorzitter. Mijnheer Wiedemeijer en PvdA, dank voor het initiatief. Een prima initiatief om zo eens te onderzoeken, wat inderdaad wat mevrouw Kok zegt en velen met ons hier in de zaal: het is goed om te kijken naar diversiteit in woningaanbod, het is goed om zowel voor de oudere alleenstaanden als voor de jongere alleenstaanden daar te kijken naar woonvormen die elkaar verbinden, versterken en daar ook gezamenlijkheid in aanbrengen. Want ook in de tendens zien we dat er steeds meer alleenstaanden op ons afkomen, dus uw initiatiefvoorstel kan daar zeker aan bijdragen, dus we kijken uit naar de uitwerking daarvan en zullen dan uiteraard er dieper induiken ook.

De voorzitter: Mijnheer Klaver, CDA.

De heer Klaver: Complimenten voor de Partij van de Arbeid. Eigenlijk moet de Partij van de Arbeid hartstikke tevreden zijn, het college heeft buitengewoon positief gereageerd op het initiatiefvoorstel, op een manier die wij ook onderschrijven. Wij zijn het daarmee eens, met die reactie. Ik denk dat de Partij van de Arbeid zich ook zelf tekortdoet als het gaat om de stadsdeal, want het college schuift die niet terzijde, maar die zegt: in de goede volgorde, we ga eerst de woonvisie doen, integraal bekijken en dan kijken of er per doelgroep nog afspraken gemaakt moeten worden. Dus de stadsdeal is niet van tafel, dus het lijkt me te vroeg om dat te forceren. Ik denk dat de Partij van de Arbeid ook gewoon tevreden moet zijn met de reactie van het college, dat zou ik de Partij van de Arbeid willen adviseren. De vorming van de reserve, ook daar kan ik me volledig vinden in de reactie van het college, dat het nu niet het moment is, gegeven de situatie daar, om reserves te vormen. En de besparingen die gerealiseerd worden, het is juist heel belangrijk dat die besparingen gerealiseerd worden, maar laten we daar geen reserve voor vormen. Dus Partij van de Arbeid, wees tevreden.

De voorzitter: Mijnheer De Groot, D66.

De heer De Groot: Dank u, voorzitter. Ik sluit me graag aan bij de woorden van het CDA. Deze reactie van het college stemt zeker tot tevredenheid, dus dat hadden wij ook wel verwacht bij de PvdA en eigenlijk ook wel terug gehoord. Ook wij sluiten ons aan bij de dank richting de PvdA en in het bijzonder naar de heer Heinis, die hier natuurlijk de basis voor het initiatiefvoorstel gelegd heeft. Dat heeft hij gewoon goed en weldoordacht gedaan. Wij zouden graag terugzien dat dit initiatiefvoorstel gewoon in zijn geheel naar de raad toe zou komen, ik denk dat dat het meest eer doet aan hetgeen wat voorgelegd is. Dat hier een aantal elementen in staan die niet direct door het college overgenomen zijn doet niets af aan de positiviteit van de reactie in het algemeen. Dank u wel.

De voorzitter: Heeft iedereen nu ... Mijnheer Garretsen, SP.

De heer Garretsen: Ik denk dat wederom D66 wijze woorden sprak. Hier zijn een aantal punten bij elkaar in één initiatiefvoorstel gebracht. Dat is heel goed gedaan en ik zou het echt doodzonde vinden als dat initiatiefvoorstel wordt teruggetrokken en dat er dan alleen maar een paar moties overblijven en dat er dan alleen maar een paar moties overblijven. Dat doet onrecht aan wat de PvdA allemaal tot stand heeft gebracht, dat doet onrecht aan de lovende reactie van het college, dat doet onrecht aan de lovende reacties van alle partijen hier, dus ik dring er toch heel erg bij de Partij van de Arbeid op aan om dit initiatiefvoorstel intact te laten. Dan verder nog één ding. Er wordt altijd gezegd, dat is ook het beleid van de regering geweest om verzorgingstehuizen en aanleunwoningen weg te bezuinigen: ouderen moeten zo lang mogelijk zelfstandig blijven wonen. Ik vind dat ouderen ook een vrije wil hebben, ik vind dat ouderen zelf mogen bepalen of ze zelfstandig willen blijven wonen of dat ze naar een seniorenwoning willen, enzovoort, enzovoort. Verder is er ook terecht op gewezen dat het initiatiefvoorstel niet alleen over ouderen gaat maar over alle mensen met een beperking en dat is weer ook een meerwaarde van het voorstel, dus mijn pleidooi aan de Partij van de Arbeid is: hou alsjeblieft het initiatiefvoorstel intact, daar is het waardevol genoeg voor.

De voorzitter: Mevrouw Oosterbroek, GroenLinks.

Mevrouw Oosterbroek: Ik heb wel een vraag ook voor SP en D66, want wat zou je dan aan de indiener adviseren als beslispunten die worden afgehamerd in de raad? Want goed om het initiatiefvoorstel zo een stapje verder te kunnen brengen als iedereen erg enthousiast is, maar wat beslissen we dan met elkaar vanuit deze commissie?

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Positieve reacties geweest, er is wat twijfel over die reserve. Er zijn een aantal partijen die nemen daar de kritiek van het college over, dus het ergste wat kan gebeuren is dat het stuk intact blijft, alleen dat de reserve er niet komt. Maar dat zou toch ontzettend jammer zijn dat je alleen al om dat punt het initiatiefvoorstel terugtrekt. Dat vind ik echt doodzonde, dan blijven er misschien één of twee magere moties over. Hou dat verband, hou het verband tussen ouderen en andere mensen met een beperking. Maar goed, ik herhaal mezelf.

De voorzitter: Ik wil me er verder niet te veel in mengen, maar het is natuurlijk ook een mogelijkheid om het nog aan te passen. Maar dat is aan de indiener zelf. Als iedereen uit de commissie het woord gevoerd heeft dan geef ik het woord aan mevrouw Meijs voor een reactie.

Wethouder Meijs: Dank u wel, voorzitter, dank u wel, commissieleden, maar vooral dank voor de opsteller van dit initiatiefvoorstel, Dion Heinis. Zoals het college al in het antwoord aangaf, dat ze onder de indruk was van

dit project of dit initiatiefvoorstel, maar dat er tegelijkertijd ook al een heleboel gaande is. Dat hebben wij in de eerste instantie in onze reactie weergegeven, maar ik zal een aantal dingen toch nog even toelichten, want het zou geen recht doen denk ik aan het gevoel wat misschien hier nu gaat ontstaan, dat we complimenten uitdelen en het dan vervolgens in de la leggen. Maar er waren al een heleboel initiatieven gaande. Ik noem er 1: als eerste bijvoorbeeld het Actieprogramma Toegankelijkheid Haarlem, want in 2019 al gestart is en voor 2 jaar loopt. Waarin we in de fysieke omgeving en in de fysieke uitvoering van de woningen met de woningcorporaties en ontwikkelaars al verbeteringen hebben aangebracht, zodat huizen ook levensloopbestendig gebouwd moeten worden, voorzieningen getroffen moeten worden rond om en in de woning. De heer Garretsen van de SP refereert aan zo lang mogelijk zelfstandig wonen, dat is al een project wat langer loopt, ook gestimuleerd is in ... Ik zie een interruptie.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ik refereerde eraan dat ik vind dat ouderen een vrije wil moeten hebben en dat niet overheidswege dwang moet worden uitgeoefend op ouderen om te verhuizen. Ze hebben een vrije wil en dat moeten we respecteren.

Wethouder Meijs: Ik zal de laatste zijn die dat ontkent. Ik heb net te maken met een moeder die richting een verzorgingshuis ging, maar waarvan wij dachten dat dat 10 jaar geleden al aan de hand was, maar zij heeft het nog 10 jaar uitgezongen en vindt nu nog steeds dat zij niet de oudste is. Ze is 93 en echt wel toe aan een verzorgingsplek. Dus ik ben ook zeker voor de vrije wil, maar ik ben ook voor het appèl wat er gedaan wordt op de eigen verantwoordelijkheid. Want het gaat niet alleen maar over – als je het hebt over langer zelfstandig wonen – gaat het niet alleen maar over de sociale huur of de woningcorporaties, maar ook het appèl van de, die wij hier in Haarlem ook hebben, de eigen woningbezitters. Ook om na te denken: hoe kan ik hier zelfstandig langer prettig thuis blijven wonen? Daar heb je ook een verantwoordelijkheid in en die kunnen wij als gemeente ook niet allemaal aan.

De heer Garretsen: Dat ben ik met u eens.

Wethouder Meijs: Dus daar hebben mensen ook een eigen verantwoordelijkheid in. Nogmaals, als reactie heeft het college gezegd dat we een aantal dingen zeker gaan meenemen in de woonvisie, daar staan we aan de vooravond van de woonvisie. Dat zal niet alleen maar een pamflet zijn waarin we de toekomstperspectieven schetsen, maar ook zeker een uitvoeringsagenda aan zullen koppelen. Bouwen omhoog en doen, daar staat dit college ook voor. Wij hebben vorig jaar een monitor geopend voor de driehoek wonen, zorg en welzijn. Dat is een monitor die is vrij toegankelijk voor iedereen, voor ontwikkelaars, voor woningcorporaties, voor welzijnspartijen, voor burgers, voor u als raadsleden. Voor iedereen om de witte vlekken of de zwarte vlekken of de vlekken te zien, hoe de situatie ervoor staat als je gaat kijken op wijkniveau, op stadsniveau, op regionaal niveau. Dat is echt een prachtige monitor, regionaal met elkaar afgestemd, die heel erg goed inzoomt op alle voorzieningenniveaus voor bijvoorbeeld toegankelijkheid, bijvoorbeeld voor ouderen, bijvoorbeeld voor mensen met een lichamelijke of geestelijke beperking. Die is vorig jaar gelanceerd, wordt misschien nog niet voldoende bekendheid gegeven, maar bij deze. Vervolgens wilde ik ook nog even wijzen op het bezoek wat we hebben gebracht aan Heemstede, een prachtig project van de slottuin. Dat soort projecten vinden ook hier plaats. Binnenkort hebben we de opening van het Hof van Leijh, dat is bij uitstek zo'n principe waarbij je heel erg goed kijkt naar een vitale wijk of een vitaal buurtje in de wijk, waarbij je niet alleen maar iets bouwt voor ouderen, maar heel goed kijkt naar de vitaliteit en de onderlinge verantwoordelijkheid om mensen in een wijk toch op een leefbaar en prettig en plezierig niveau samen te laten wonen. Ik noem nog een laatste voorbeeld, dat is het Wijkdorp 3.0. Ik wist niet dat het zo

heette, maar dat is een wijk in Schalkwijk bij het Da Vinci-huis waar we behalve een heel stuk nieuwbouw hebben gepleegd, daar hebben we woningen toegevoegd, daar hebben we voorzieningen toegevoegd, maatschappelijke voorzieningen, daar hebben we onderwijs toegevoegd, daar is een plein toegevoegd, er is van alles toegevoegd juist om die vitaliteit en leefbaarheid in een kwetsbare wijk echt een goede impuls te geven. Ik zie natuurlijk ook dilemma's. U vraagt aan mij: kunt u niet een uitzondering maken voor bepaalde doelgroepen? Het is misschien hier dat ik het de eerste keer zeg, maar ik ben ook verantwoordelijk voor de uitstroom van dak- en thuislozen en ik ben ook verantwoordelijk voor de uitstroom uit de intramurale zorg. Er staan vele mensen voor de kassa als het gaat over uitdelen van woningen. Op het moment dat ik daar een bijzondere doelgroep een label geef: u mag eerst. Dan weet ik zeker dat er velen in de rij voor de kassa hun vinger op zullen steken: maar hoe zit het dan met mij? We hebben zoveel aanmeldingen binnen die bijzondere doelgroepen dat ik een dilemma heb. Er zit een soort kantpunt in de beschikbaarheid van de sociale woningen voor de gewone urgent en de bijzondere doelgroepen en daar zitten we op een cruciaal kantelpunt. Dus het moment dat ik hier iets toe zou zeggen wat mijn hart zou zeggen 'natuurlijk, met de vergrijzing en de dubbele vergrijzing zouden we de ouderen voorrang moet verlenen' doe ik toch weer een andere groep, waar ik als college ook al verantwoordelijkheid voor voel te kort. Dan het ...

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Dat begrijp ik toch niet helemaal, want ik dacht dat in het initiatiefvoorstel heel duidelijk stond dat als ouderen keuzes hebben dat ze dan bijvoorbeeld van de sociale huurwoning naar sociale seniorenflat kunnen gaan of appartement. Dus ik snap niet precies waar die spanning dan zit.

Wethouder Meijs: Dat zit hem in verschillende dingen. Dat is de bereidheid om te verhuizen, dat is de vrije wil waar u het net over had. Dat zit hem in dat er weinig gebruik gemaakt wordt nog van dit soort stimulansen. Wij hebben tot voor kort, want die regeling is onlangs afgeschaft, in ieder geval van ons uit, vanuit de gemeente, om een verhuisvergoeding te geven om mensen te stimuleren uit hun grote sociale huurwoning naar een kleinere woning te gaan. Dat hebben we samen met de woningcorporaties bedacht. Wij stellen daar een financiering tegenover, dat was één van de maatregelen die in juli voor u lag toen wij het hadden over de bezuinigingen van Wmo. Daar was onder andere deze bezuiniging in opgenomen. Wij zijn wel in gesprek met de woningcorporaties om te vragen of zij die over zouden willen nemen, maar daar heb ik nog geen uitsluitsel over. Maar er wordt tot op heden vrij weinig gebruik van gemaakt. Het is niet een voldoende stimulant. Geld is niet altijd het middel, het gaat om de bereidheid om te willen verhuizen.

De heer Garretsen: Het is niet altijd de belangrijkste drijfveer, het gaat natuurlijk ook om aantrekkelijke alternatieven zoals het alternatief wat de heer Roduner gaat onderzoeken voor een knarrenhof in de Planetenlaan. Dat is natuurlijk ook het punt.

Wethouder Meijs: Pardon, de beschikbaarheid ook. Maar al die aspecten, beschikbaarheid, betaalbaarheid, bijzondere doelgroepen, zorg in de wijk, vitaliteit in de wijk nemen wij mee in de woonvisie. Ik zie een interruptie.

De voorzitter: Mijnheer Amand.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Ik had één vraag aan de wethouder. Jammer, die duizend euroregeling, daar kreeg ik ook een hoop klachten over. Enkel wil ik wel even één ding zeggen eigenlijk: de mensen die overstappen, u hebt het over het Hofje van Leijh dan, bij de '...'straat, dat is prachtig, want de mensen kunnen ook natuurlijk met hun huur naar oude huur overstappen en dat is natuurlijk ook een

stimulans. Er zijn al verscheidene woningbouwverenigingen – mijnheer Garretsen had het erover, dat komt mij ook ter ore – die gaan toch kijken bij mensen die alleen staan of die ook daar naartoe willen. Dus ik weet niet wat u wil ervaring daarmee is. Mijn ervaring is dat het wel al gebeurt, dus dat de mensen benaderd worden ...

De voorzitter: Wat is uw vraag?

De heer Amand: Nou, of de wethouder daarmee op de hoogte is? En dat de mensen natuurlijk met de oude huur overstappen, dus dat ze in een mooie flat komen met een mooie lage huur.

Wethouder Meijs: Ja, ik ben van die regeling op de hoogte.

De heer Visser: Een punt van de orde, voorzitter. U zegt: wat is uw vraag? Maar het doel van deze bijeenkomst is ook bijdragen aan meningsvorming en de inbreng van andere partijen zette maar ook aan het denken, zoals van D66 toen net en de heer Amand heeft ...

De voorzitter: Ja hoor. Mijnheer Amand heeft ook ruim zijn bijdrage kunnen leveren, het was een riante bijdrage.

Wethouder Meijs: Het is alleen maar prettig, denk ik, dat dat weer onder de aandacht komt. Dus dat is alleen maar een voordeel. Maar ik dacht dat u een vraag aan mij ging stellen en die hoorde ik nog niet, mijn excuus. Kortom, volgens mij hebben we hier twee jaar geleden al vrij heftige debatten gevoerd met elkaar om bepaalde zaken zoals vitaliteit en het voorzieningenniveau in nieuwbouwprojecten te ontwikkelen, zones mee te nemen. Wij hebben toen die vijftien-procent-regeling afgesproken om maatschappelijke en culturele voorzieningen toe te voegen op het moment dat wij naar de ontwikkelzones gaan. Maar desalniettemin denk ik als eerste wat ik gezegd heb als antwoord op dit initiatiefvoorstel, dat wij het mee zullen nemen in de woonvisie en het daar zo goed en zo kwaad als we kunnen zullen vertalen. Daar kunt u ons natuurlijk weer op aanspreken op het moment dat de eerste notitie daarvoor bij u ligt.

De voorzitter: Dank u wel. Het is qua spreektijden een beetje een vreemde avond, dus ik laat het even voor wat het is. U heeft feitelijk geen spreektijd meer, mijnheer Wiedemeijer, dus u mag nog reageren, maar graag wel kort.

De heer Garretsen: ... de heer Wiedemeijer een paar minuten extra.

De heer Wiedemeijer: Dank u, voorzitter.

De voorzitter: Ik ben heel coulant vanavond.

De heer Wiedemeijer: Ik zal proberen het kort te houden. Allen hartstikke dank voor de positieve reacties, dat zal ik de heer Heinis overbrengen. Ik wil op een aantal individuele vragen en verzoeken reageren. Ik hoor een hartenkreet om het als geheel in stemming te brengen. Dat zal ik zeker doen en wijzigingen graag met u bespreken. De reserve, daar wordt aangegeven: het is belangrijk om de individuele keuzevrijheid te bewaken, dus ik denk dat we daarover in overleg moeten gaan. De link met de woonvisie, de woonvisie is natuurlijk wel een visie van de gemeente en op het moment dat je een deal maakt met uitvoeringsorganisaties krijgt het een breed karakter, dus daar zou ik graag ook met u in overleg gaan voor de definitieve tekstkeuze. Volgens mij sluit het elkaar ook niet uit of je het in de woonvisie meeneemt en daarnaast ook uitvoeringsafspraken maakt met uitvoeringsorganisaties. Maar daar wilde ik het eigenlijk voor nu bij laten en graag met u in overleg gaan

richting een definitieve versie. Maar nogmaals hartelijk dank voor de vele positieve reacties, zowel van de raad als het college.

De voorzitter: Dank u wel. Hoe mag dit punt vervolgens naar de raad dan?

De heer Wiedemeijer: Als bespreekpunt, want er moeten wijzigingen worden aangebracht.

De voorzitter: Dat doet u van tevoren, maar goed. Bespreekpunt? Het kan ook als hamerstuk met stemverklaring, toch?

De heer Garretsen: Maar dit is te belangrijk ...

De voorzitter: Belangrijkheid is geen argument. Maar als u het wilt bespreken ...

De heer Garretsen: Ik heb nog niet meegemaakt dat een initiatiefvoorstel een hamerstuk met stemverklaring was.

De heer Aynan: Een initiatiefvoorstel is per definitie een bespreekpunt.

De voorzitter: Dat heb ik net gecheckt, maar goed, een bespreekpunt wordt het. We hebben nog precies een half uur, hoe hebben we het kunnen uitkijken zo?

17. Prestatieafspraken: biedingen voor 2021 – Elan Wonen, Pré Wonen en Ymere (MTM) – onder voorbehoud van voldoende vergadertijd

De voorzitter: Voor de prestatieafspraken, we kunnen naar huis gaan voor de '...'. We kunnen zeggen: we knippen het stuk op, we doen bijvoorbeeld – ik zeg een gek voorstel – we doen nu de eerste termijn en doen de rest op 8 oktober. Of we gaan het nu bespreken. Oké, wie is er voor nu eerste termijn doen?

De heer Klaver: Kunt u de spreektijden even opnoemen?

De voorzitter: U krijgt gewoon weer spreektijd van een halfuur, die spreektijden klopt niks van vanavond.

Mevrouw ...: Nou, nou.

De voorzitter: Oké, maar het klopt niet helemaal vanavond.

De heer Aynan: Voorzitter, mag ik een ander voorstel doen?

De voorzitter: Nou mijnheer Aynan, doet u eens.

De heer Aynan: Dit is echt gewoon een belangrijk onderwerp, daar hebben we ook gewoon een hele goede inhoudelijke technische sessie op gehad die overigens ook inhoudelijk veel heeft toegevoegd en het helemaal zo aan het eind dit even afraffelen lijkt mij eerlijk gezegd geen recht doen aan dit onderwerp. Ik stel voor om het gewoon, ook eerste termijn, 8 oktober te doen.

De voorzitter: Prima, maar u suggereert dat aan het einde betekent afraffelen. Dat is natuurlijk niet het geval en u zult waarschijnlijk op 8 oktober ook niet heel veel meer dan een half uur hiervoor hebben, want we hebben nog 2 andere punten.

De heer Aynan: Voorzitter, ik ken inmiddels mijzelf en mijn collega's en we zijn vandaag ook om 16:00 uur begonnen met die ook heftige presentatie.

De voorzitter: Uitstekend, wij gaan gewoon stemmen. 8 oktober, handen. Nog 1 keer de handen.

De heer Klaver: Voorzitter, ik wil toch ...

De voorzitter: Nee ...

De heer Klaver: Mag ik iets opmerken?

De voorzitter: Nou, ja, nee, ik wil eerst even deze tellen, want anders ...

De heer Klaver: Ik wil eigenlijk iets opmerken voor de telling.

De voorzitter: Ja, maar mag ik eerst de handen nog even zien? Actiepartij, Jouw Haarlem, Trots Haarlem, VVD, PvdA, SP. Ja, mijnheer Klaver.

De heer Klaver: Voorzitter, ik heb de indruk dat we de kern van de discussie al geraakt hebben bij het eerdere onderwerp en dat we het makkelijk in een half uur moeten redden.

De voorzitter: Ja, we stoppen wel om 23:00 uur dan. Wie is er voor behandelen nu? CDA ...

De heer Garretsen: ... woningcorporaties, de voorstellen die ze ...

De voorzitter: Nee, maar wacht, u ...

De heer Klaver: Het heeft met het belang niks te maken.

De voorzitter: De helft van de VVD, dat is een meerderheid. Ik wil wel echt om 23:00 uur stoppen dan. Dus ook als het niet af is: stoppen. Kunnen we dat met elkaar afspreken?

Mevrouw ...: ...

De heer Garretsen: Sorry voorzitter, wat stelt u voor?

De voorzitter: Dat we om 23:00 uur stoppen. Ook als het punt niet af is. Wij gaan niet tot 23:30 uur door op dit punt, dat vind ik niet, dat vind ik sowieso geen ...

Mevrouw ...: Hoeft ook niet.

De voorzitter: Dat hoeft ook niet. Wij gaan beginnen. Mijnheer De Groot, D66.

De heer De Groot: Dank u, voorzitter. Ik zou graag deze gelegenheid willen gebruiken om de corporaties te bedanken voor de biedingen die ze neergelegd hebben, maar ook voor de presentatie die ze afgelopen

maandag gegeven hebben en de toelichting op vragen die daarbij gegeven is, dank u wel, mijnheer Krouwels. Ik denk dat dit proces goed werkt, elk jaar bespreken wij opnieuw deze prestatieafspraken. Daar zit ook ontwikkeling in, waarbij er goed gekeken wordt naar meerjarenafspraken en dat betekent dat we in dit geval al een doorkijkje gekregen hebben over een periode van 10 jaar, terwijl we het eigenlijk over prestatieafspraken hebben over 2021. Dus wij zien daarin steeds verder vooruit en wij kunnen daardoor steeds beter inschatten wat corporaties voor ons kunnen betekenen en ook wat ze niet voor ons kunnen betekenen. Er staan allerlei getallen in, die zijn niet heel veel anders dan het jaar ervoor en corporaties vatten dat zelf heel goed samen als: we zien dat we wel net een stapje erbij hebben kunnen zetten, met name in investeringscapaciteit. Dat zien we dan wel met name terug na 2025, maar wat dat betreft liggen er hele duidelijke en goed onderbouwde cijfers en is er ook voldoende aandacht voor de pijlers van betaalbaarheid en ook verduurzaming van de woningen. Eén ding is mijn vraag aan het college, dat werd letterlijk uitgesproken afgelopen maandag. Eén van de corporaties liet vallen: als u wil weten waarom we blijven werken met onrealistische doelstellingen, vraagt u dat aan het college. Hierbij: college, waarom doen we dat eigenlijk? Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Dank u wel, voorzitter. Ze gaven ook aan dat hun fiscale druk een groot probleem is en nu heeft u het geluk dat uw landelijke partij als eerste hun verkiezingsprogramma vrijmaakte. Nu ga ik u niet aanvallen op wat daar staat, maar er staat dat de verhuurderheffing niet wordt afgeschaft en daardoor kunnen wij eigenlijk niet goede prestatieafspraken maken. Ik was benieuwd of u met uw ledenrecht, want die heeft u als D66-lid, als raadslid dat pleidooi wil maken binnen uw partij om die verhuurderheffing toch wel echt af te schaffen, zodat wij hier veel betere prestatieafspraken kunnen maken.

De voorzitter: Dan ben ik wel heel riant geweest met u extra spreektijd geven. Mijnheer De Groot.

De heer De Groot: Gelukkig zwemmen wij in de spreektijd, dus dat scheelt weer. Mijnheer Wiedemeijer, ik had echt heel erg gehoopt dat we de landelijke politiek uit deze discussie konden houden vandaag, want we hebben het over Haarlemse prestatieafspraken. Ik ga met liefde nog een keer met u in debat over alle mogelijke verhuurdersheffingen of halvering daarvan, of alle mogelijke tussenvormen daarvan, maar vooralsnog hou ik het bij deze vraag aan het college en mijn bespiegeling op de prestatieafspraken zoals ze voorliggen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Blokpoel, VVD.

De heer Blokpoel: Dank u wel, voorzitter. Ik kan het kort houden, want de heer De Groot heeft eigenlijk al de kern van de discussie benoemd. Dank aan de corporaties dat ze wederom met ons in gesprek zijn gegaan. Ze noemen het inderdaad de bestendiging van de afspraken, in afwachting van een nieuw akkoord dat opgesteld gaat worden. Daar kijken wij ook naar uit, om met hen samen dat gesprek aan te gaan. Laten we dat ook niet in een technische sessie doen, als eigenlijk alle kaders al vastliggen, maar daarvoor afgaand al nog een sessie te hebben, zodat we ook daadwerkelijk dat gesprek hebben daarover. Inderdaad, de corporaties geven aan: u wilt 10.000 woningen realiseren, waarvan 40% sociaal. Wat de VVD betreft mag dat iets minder, maar goed. Maar de corporaties gaan dit niet doen. Ze hebben de middelen niet, ze hebben de grond niet, en ze komen er niet door bij ontwikkelaars, dus wethouder, wat gaat u eraan doen dat dat dan wel gaat gebeuren? Want anders komen die woningen er niet en omdat de middelen ontbreken in Nederland, dat is niet alleen de verhuurdersheffing, dat gaat veel verder dan dat. Tot zover, dank u wel.

De voorzitter: Ik wil nu eerst even kijken naar de partijen met ruim spreektijd. Mijnheer Van den Doel, GroenLinks.

De heer Van den Doel: Dank u wel, voorzitter. Wij hebben ook niet al te veel te vragen, zeker niet na het technische uurtje waarin een aantal vragen gesteld werden die naar volle tevredenheid werden beantwoord. We vinden het wel leuk, die onrealistische doelstellingen die gesteld worden, dat we daar een antwoord op krijgen. Ik ondersteun ook de VVD, het pleidooi van de VVD, om zo vroeg mogelijk met de woningcorporaties in gesprek te gaan. Wij vinden het jammer dat wij begrepen hebben dat we naar label B gaan in plaats van energielabel A, dat dat niet mogelijk is gebleken. Dat vinden wij natuurlijk vanuit de duurzaamheidsopgave die we met zijn allen hebben spijtig. Er is wel enig begrip voor overigens en wij verwijzen dan natuurlijk onmiddellijk naar de verhuurdersheffing die het onmogelijk maakt voor de woningcorporaties om de juiste duurzaamheidsmaatregelen te treffen bij het bestaande bezit. Daar wil ik het even bij laten. Uiteraard bedankt voor de biedingen. Ze verschilden niet zoveel van vorig jaar, wat eigenlijk een grote teleurstelling is, want ik had graag gezien dat er veel meer nieuwe sociale woningen werden gerealiseerd dan daar staan, maar wij weten hoe de situatie is, dus met die kleine teleurstelling wil ik toch zeker bedanken dat de bieding er goed uitzag.

De voorzitter: Mijnheer Klaver, CDA.

De heer Klaver: Termijnen. Ik wil beginnen met de complimenten voor de corporaties. Ik denk dat de corporaties heel goed in de wedstrijd zitten om aan hun maatschappelijke opdracht, om daar invulling aan te geven. Als je deze biedingen vergelijkt met die van vorig jaar ben ik toch wat positiever dan andere partijen. Er wordt toch een mooie stap vooruit gezet met de groei van het aantal te realiseren woningen. Als het gaat om de huurverhoging van maximale inflatie +1% lijkt ons dat een goed uitgangspunt, omdat dat ruimte biedt om kwetsbare groepen te beschermen. Het CDA is ook positief over de intentie om te komen tot een woonlastenakkoord. De vraag is alleen – in het licht van de landelijke politieke ontwikkelingen – hoe relevant dat straks nog is met de verlaging van de verhuurdersheffing die wordt ingezet voor huurverlaging. Tenslotte is het natuurlijk heel goed dat het college de corporaties goed in positie brengt bij de nieuwbouwplannen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Visser, ChristenUnie.

De heer Visser: Voorzitter, ik herkende me wel in het verhaal van GroenLinks. Ook wij waren een beetje verbaasd over label B. Overigens zat het wel heel dicht bij het label A, maar het punt is dat label A, dat kan nog steeds verschillen of je onderaan label A of bovenaan label A zit. Daarom hebben wij ook gezegd: wij willen eigenlijk dat de afspraken veel meer SMART worden gedifferentieerd op de energie-index. Want wat ons betreft kan er wat betreft duurzaamheid echt een stapje bovenop, want straks is nog steeds het merendeel van de woningen is label B en je zou eigenlijk verwachten, omdat je de ambitie hebt voor label A, dat het merendeel van de woningen label A is. Dus daar moeten echt nog stappen worden gezet, maar we beseffen dat corporaties daarvoor ook geld nodig hebben en dat daar de verhuurderheffing een belangrijke rol speelt. Dus wij hopen dat er komend jaar met een nieuw kabinet stappen in worden gezet. Waar wij nog wel mee zitten is Ymere, want je ziet dat Ymere op een hele andere manier met deze biedingen omgaat dan Elan en Pré Wonen. Ymere zegt: we boeken pas wat in als we het 100% zeker weten. Elan en Pré Wonen doen meer aan een soort voorspelling: 80% kans en dat wordt het. Dat maakt wel die biedingen heel moeilijk vergelijkbaar en ik vind eigenlijk dat we daar echt een keuze in moeten gaan maken, dat de wethouder daar ook op moet gaan sturen, want dan krijgen wij als raad ook meer zicht. Eigenlijk wil ik gewoon allebei: ik wil weten wat echt 100% zeker gaat gebeuren – of er moet echt iets heel bijzonders gebeuren – en een soort 80%-voorspelling

van alle corporaties. Want dan worden die biedingen vergelijkbaar en hebben we veel meer grip erop. Dus kan de wethouder daar komend jaar een stap in zetten met de corporaties? Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Nog even een interruptie op de heer Visser. Van die 80% en die 100%, dat wordt reuze ingewikkeld, want alles wat je na volgend jaar of over 2 jaar in gaat zetten, daar krijgen we juist die tienjarige prognose, maar daarvan zijn jaar 2 tot jaar 10 voorspellingen, waarvan je niet zeker weet of je het gaat halen. Dus dan krijg je een soort van: dit zijn onze plannen, maar voor volgend jaar doen we dit. De vraag is dus of je het antwoord krijgt wat je zoekt.

De heer Visser: Nou ja, voor het volgend jaar moet het natuurlijk veel concreter zijn en veel zekerder zijn dan voor het verdere jaar, maar ik constateer dat Ymere nu eigenlijk zegt: we gaan eigenlijk alleen maar naar volgend jaar kijken en een heel klein beetje naar 2024, maar verder gaan we niet. Daarom zie je dat de bieding van Ymere exact hetzelfde is als vorig jaar, terwijl de andere corporaties die hebben wel een schepje er bovenop gedaan, omdat die zeggen: dit denken wij wel waarschijnlijk te realiseren. Daarmee krijg je dus appels met peren en ik wil dat appels met peren, dat wil ik eruit hebben.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Dus dan vraag je inderdaad de zekerheid voor morgen en voor overmorgen vraag je eigenlijk niks. Dat betekent dat je ook je punt aan de horizon verliest, want dat is wat ze heel goed neerzetten, die twee woningcorporaties, het punt aan de horizon: daar willen wij heen. Dan is de kans groot dat je daar komt. Maar zegt: ik weet wat ik vandaag wil en morgen dat moet ik nog maar zien, want ik weet niet hoeveel geld ik in mijn zak heb. Dan schiet je nergens heen.

De heer Visser: Maar dus bent u het met me eens dat Ymere veel meer inzicht aan ons zou moeten geven van wat er mogelijk is en dat doet Ymere en dat doen Elan en Pré Wonen wel.

De voorzitter: Ja, u bent het eens.

De heer Van den Doel: Ja, nog even, want ik begreep hem inderdaad verkeerd. Ik dacht dat het andersom zat. Dus ik ben het met je eens.

De voorzitter: Nou, dat scheelt weer. Mijnheer Van Leeuwen, Actiepartij.

De heer Van Leeuwen: Dank u wel. Ik wil ook vooral de commissieleden danken voor de scherpe vragen die ze hebben gesteld, het was voor mij ook op afstand zeer goed te volgen daardoor. Wat het wel heeft opgeleverd is dat ik wederom tot de conclusie kom – net als vorig jaar en het jaar daarvoor – dat we in een parallelle wereld leven. De ambitie die op het stadhuis, de ambitie waar de wethouder – zei ik eerder vanavond – toch wat mij betreft te dromerig achter blijft staan, wetende dat de corporaties het niet kunnen leveren, omdat er geen beschikbare locaties voldoende zijn, omdat er financieringsproblemen zijn. Die parallelle wereld wordt nog eens een keer moeilijk te bespreken op het moment dat we andere definities hanteren ten aanzien van wat een toevoeging is en wat sloop-nieuwbouw is. Daar worden kennelijk door de corporaties andere opvattingen over gehuldigd dan dat wij hebben in onze woonrapportages, dus dan is het lastig dat zij denken dat ze toevoegen en wij zien het als sloop-nieuwbouw. Zo heb ik het begrepen althans. D66 ging heel erg in als vraag op: waarom verkoopt de corporatie nou niet de dure woningen? Want dan zou je bij wijze van spreken

geld genereren om opnieuw te investeren. Ik wijs D66 erop dat als dat de vraag is gesteld vanuit het standpunt dat dat misschien slim zou zijn, dat je dan eigenlijk werkt aan een gedeelde stad. Want de woning heeft een waarde op basis van de locatie, die bouw je niet terug, die heeft een historische kostprijs. Dus verkoop je hem eenmaal in de binnenstad dan weet je dat vervolgens dat kapitaal geherinvesteerd wordt, maar niet meer in de binnenstad, maar aan de randen van de stad op de goedkope locaties. Dus ik vind dat gevaarlijk. Wat me verder opviel is dat de 40%, 4000 woningen sociaal, dat dat eigenlijk, als je de 80-10-10 hanteert, dat je dan 4400 woningen nodig zou hebben, omdat er een vrije toewijzing is van 10% binnen de coöperatie. Hè?

De heer ...: Pas aan toewijzen.

De heer Van Leeuwen: Ja, pas aan toewijzen, maar dat is dus ook hoog in hogere inkomens. Dus dat geeft nog maar weer eens aan dat wij echt op die 40% wat ons betreft moeten blijven gaan. En een positief iets: ik dacht dat het Ymere was die aangaf dat ze zeer individueel gericht op huurverlaging inzetten voor mensen met een Haarlempas en dat is iets waarvan ik hoop dat we dat in de breedte meer gaan zien, omdat veel mensen het in deze coronatijd niet makkelijker zullen krijgen, eerder moeilijker. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer De Groot.

De heer De Groot: Ik zou toch nog graag heel even kort in willen gaan op de suggestie die mijnheer Van Leeuwen deed, want ik heb inderdaad afgelopen maandag gevraagd naar het verkoopbeleid van corporaties. Ik begrijp uw standpunt, daar kan ik ook wel een heel eind in meekomen. Tegelijkertijd, de redenatie dat het met name om huizen gaat met een groot woonoppervlak, waarbij corporaties zelf ook aangeven dat ze heel duur zijn voor corporaties om ze tegen zulke huren te blijven verhuren, en dat in combinatie met de mismatch die er ontstaat – waarbij er eigenlijk bijna een overschot aan eengezinswoningen is, omdat er veel meer alleenstaanden op zoek zijn naar sociale huurwoningen – vinden wij het nog steeds een heel goed idee dat op het moment dat zo'n grote, duurdere woning verkocht wordt, dat er daar twee woningen voor teruggebouwd kunnen worden. Dat is wat ons betreft de snelste manier om het corporatie-aanbod passend te laten zijn bij de vraag die er voorligt.

De voorzitter: Dank u wel. Dan ga ik dit rijtje gewoon hier zo af. Mijnheer Aynan eerst. U wilt niet, mijnheer Aynan?

De heer Wiedemeijer: Voorzitter?

De voorzitter: De heer Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Dank u voor de additionele tijd, ik ga het deze keer echt kort houden. Het woonlastenakkoord waar het CDA over begon dat was inderdaad een toezegging op een schriftelijke vraag van de Partij van de Arbeid. Dat is wellicht enigszins ingehaald doordat het kabinet voorstelt om een eenmalige huurverlagingregeling in te zetten voor 2021. Dat weten we nog niet precies, dus ik zou graag bij de definitieve prestatieafspraken in ieder geval dat de raad wordt geïnformeerd hoe de lokale afspraken zich verhouden tot die landelijke regeling. Inderdaad, dat voorbeeld van Ymere, dat was het voorbeeld waarbij u dat naar voren bracht. Het tweede punt, we hebben in het verleden gesproken over tijdelijke woningen. Ik ben benieuwd hoe het daarmee staat en of we daar nog een keer over gaan spreken. Het derde punt, ik had eigenlijk verwacht dat de heer Van Leeuwen dat naar voren zou brengen, het is ook al enigszins besproken met de heer Roduner, en dat is die uitgifteprijsdynamiek. Daar maakt de Partij van de Arbeid zich ook zorgen over, dat daar wel een structurele oplossing voor moet komen, want die zorgen in de prestatieafspraken die stonden er dit jaar en die

zijn gelijk aan hoe die er vorig jaar in stonden. De Partij van de Arbeid vindt niet dat dat een kwestie is van onderhandelingen tussen marktpartijen en corporaties, maar dat de gemeente daar een structuur in aan moet bieden. Dank u wel.

De voorzitter: De heer Klaver.

De heer Klaver: Even over de tijdelijke woningen. Die discussie is naar mijn beleving al uitgebreid gevoerd. Wil de Partij van de Arbeid die nu weer opnieuw voeren?

De heer Wiedemeijer: Voorzitter, de vorige keer dat we daarover spraken zaten we nog met zijn allen gezellig achter een laptopje. Toen was volgens mij het oordeel van de commissie dat de motie daar niet mee was afgedaan en zou daar nog op worden teruggekomen, als mijn geheugen mij niet in de steek laat.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Aynan, Jouw Haarlem.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. Vorig jaar bevestigde deze wethouder dat er sprake is van een wooncrisis. Terecht, want er staan zo'n 11.000 mensen op een wachtlijst voor een sociale huurwoning. Laat nou net daar het grootste probleem zijn. Er komen, in ieder geval de komende paar jaar, eigenlijk helemaal geen sociale huurwoningen bij, dus het probleem wordt alleen maar groter. We hebben ook gehoord van de corporaties dat die ambitie om 10.000 woningen te bouwen tot en met 2025 gewoon irreëel is, dat dat gewoon onhaalbaar is. Dus daar willen wij dan graag een reactie op van de wethouder. En die 40%, we zien in de cijfers dat dat ook niet haalbaar is. Hoe zorgen we ervoor dat we van die wooncrisis niet in een woonnoodtoestand komen? Wij hebben helemaal aan het begin, dat zeggen we altijd: we moeten op zoek naar nieuwe bouwlocaties, desnoods aan de randen van de stad, kijken of klassieke stadsuitbreiding mogelijk is. Inderdaad ook kijken of tijdelijke woningbouw mogelijk is, die motie staat inderdaad nog steeds. Is de wethouder bereid om samen met ons te kijken wat we daar samen met de corporaties voor elkaar kunnen betekenen? Want daar ligt ook een heel groot pijnpunt, hè? Het is niet alleen de uitnameprijs in ontwikkelzones die de corporaties eigenlijk niet kunnen betalen, maar het zijn ook de locaties die wij niet bereid zijn toe te voegen aan de stad. Graag een reactie daarop.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: In de eerste plaats vind ik het toch een belediging voor de corporaties dat we voor deze behandeling kiezen. Ik wijs erop dat alleen Pré Wonen al op 12 punten medewerking van de gemeente vraagt. Dan zeggen ze: wat kan de gemeente doen? Daar heeft geen van de partijen op gereageerd. Ik vraag de wethouder om op elk van de 12 punten van Pré Wonen wel een reactie te geven, want het zijn belangrijke punten. Verder constateert de SP dat alle woningcorporaties het financieel niet anders kunnen dan het percentage van de streefhuur te verhogen. De gemiddelde streefhuur in Haarlem ligt hoger dan het landelijk gemiddelde. Het landelijk gemiddelde is 70%, Elan kiest bijvoorbeeld voor 76%, Pré Wonen voor 71%. Pré Wonen heeft daar ook nog interessante ideeën over, die zeggen: we moeten maatwerk voor betaalbaarheid bieden. Door de coronacrisis kunnen mensen ineens een ontzettende daling in inkomen krijgen, daar moeten we maatwerk voor bieden. Ze hebben het project 'Regeling ouder worden, prettig wonen' hebben ze, dat ze ouderen willen stimuleren te verhuizen met juist behoud van huur. Ze willen om de veerkracht van de buurt waar nodig te verbeteren hier en daar de huurprijs tijdelijk aanpassen, zodat een andere doelgroep aangetrokken kan worden, zoals bijvoorbeeld jongeren. Dat vinden we heel goed, want een wijk hoort op alle manieren inclusief te zijn. Verder, dat hebben alle woningcorporaties gemeenschappelijk: ze maken zich zorgen over de leefbaarheid van de buurt, omdat er worden bezuinigingen van het Rijk is er bezuinigd op

intramurale instellingen en vindt er een grote uitstroom plaats en is er een druk op om zoveel mogelijk mensen zelfstandig te laten wonen. Natuurlijk vindt de SP, als iemand zelfstandig kan wonen, als de kans gewoon heel groot is dat hij dat moet kunnen doen. Maar we hebben de indruk – en dat bevestigen de woningcorporaties – dat er ook mensen in een wijk worden uitgeplaatst die er nog niet aan toe zijn. Verder constateren de woningcorporaties dat ze geconsulteerd worden in bepaalde toch kansarme buurten en willen de woningcorporaties daar verandering in brengen. Op dat punt wordt ook de medewerking van de gemeente gevraagd en ik heb maandagavond ook de technische vraag gesteld: kan de gemeente jullie niet helpen door een tussenvorm aan te bieden, tussen intramuraal en extramuraal en dat is beschermd wonen? Dat bijvoorbeeld 14 mensen dag en nacht begeleiding hebben. We hebben geloof ik bij Schalkstad hebben we ook zo'n voorziening en in de buurt in Schalkwijk ook. De gemeente zou kunnen helpen om beschermd wonen daar wat aan te doen en u heeft dat ook voor het zomerreces toegezegd dat u dat zou meenemen en dan zijn de woningcorporaties erg blij met u. Ik kan nog wel een uur doorgaan, maar wat ik ook nog wou zeggen is wat er een beetje ontbreekt in de prestatieafspraken, dat is groen. Dat vind ik jammer. We hebben een gesprek gehad met Elan Wonen. Elan Wonen wil er best over nadenken om de tuinen bijvoorbeeld van de huurders van Elan Wonen te vergroenen. Die denken dan aan stimulerende maatregelen, die denken dan ook aan hulp van Haarlem, niet alleen van Steenbreek023, maar die denken ook aan het inzetten van energiecoaches. Verder pleit Pré Wonen ook voor medewerking van de gemeente daarop qua voorlichting enzovoort, enzovoort, zodat tuinen wat kunnen worden vergroend. Wat een punt nog is, dat hebben we in 2016 vastgesteld, dat bij oneigenlijk gebruik van grond Ymere verreweg de grootste oneigenlijk gebruiker is. U zou aan Ymere kunnen vragen wat ze doen met die gemeentegrond, of ze misschien besmette iepen hebben, of ze die gemeentegrond wel goed groen houden. Maar helaas is het project oneigenlijk gebruik gericht op individuele burgers, niet op Ymere, dus dat vind ik heel jammer. Het was geen technische vraag voor de technische sessie. Ik zou nog nu heel lang kunnen doorgaan, ik heb al eerder gezegd dat de SP het schandalig vindt dat op deze manier er zo weinig aandacht aan wordt besteed, want de mensen van de woningcorporaties hebben er wel heel veel aandacht aan besteed en zij verdienen gewoon aandacht van de raad. Zeker Pré Wonen met 12 punten vragen ze medewerking van de gemeente en daar heeft geen van de andere partijen wat over gezegd en ik heb onvoldoende tijd om nog wat te zeggen en ik vind het echt schandalig.

De voorzitter: U heeft extra tijd gekregen en ik kap u ook niet af, u mag nog doorgaan, hoor.

De heer Garretsen: ... sommige partijen die hebben maar één minuut besteed en dat vind ik echt niet kunnen. Woningbouwcorporaties zijn belangrijk voor deze stad.

De voorzitter: Ik ga niet in deze discussie treden, maar tijd was niet het issue. Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Dan bent u vast vergeten dat bij het verhuizen er toch de eis vaak ligt dat je het weer oplevert in de oorspronkelijke staat, terwijl de nieuwe bewoner graag wat zou willen overnemen, vanuit een duurzaamheidsperspectief. Ik denk dat u ook bent vergeten om te zeggen dat label A best wel haalbaar is als we ons maar inzetten op lagere temperatuurnetten in onze stad. Als we die ontwikkeling tegelijkertijd doormaken dan komt dat A-label komt vanzelf ook vooruit. Toch? Dat was u toch vergeten?

De heer Garretsen: Ik had al die dingen ook willen zeggen, maar ik wou niet de enige zijn die al die tijd opsoupeerde, maar u heeft helemaal gelijk: bij alles wat op duurzaamheid staat, wat Pré Wonen en Elan en Ymere daarover hebben gezegd, daar hebben wij een heel positieve grondhouding.

De voorzitter: Dank u wel. Gezien de tijd, ik hoop overigens, ik ga ervan uit dat niemand zijn bijdrage korter heeft gehouden vanwege de tijd, want dat hoefde niet. U heeft allemaal extra tijd gehad, uw tijd was niet op, we hebben opgeplust aan alle kanten. Het is inmiddels 22:55 uur. Mijn voorstel is als volgt: dat mevrouw Meijs hier heel kort even reageert en dat we vervolgens de behandeling schorsen en dat we hem 8 oktober afmaken. Ja? Mevrouw Meijs, gaat uw gang. Dus u hoeft niet uw hele verhaal te houden.

Wethouder Meijs: Dank u wel. Ik zal het kort houden, ik zal proberen binnen 4 minuten dan, voor 23:00 uur het een en ander terug te geven. Dit was bedoeld om mij boodschappen mee te geven voor de definitieve prestatieafspraken. Ik heb uw goed gehoord, ik heb alles opgeschreven. Ik kan u zeggen dat mijn ambtenaren mee hebben geluisterd en mij ook nog gesouffleerd hebben. Er was niets nieuws onder de zon wat wij niet kenden en ook mee zullen nemen, onder andere de 12 punten van Pré Wonen, zullen wij uiteraard meenemen. Er zijn een groot aantal dingen die ook dilemma's zijn. Natuurlijk, wij zouden nu kunnen zeggen: we schaffen de ambities af, wij doen de helft en dan zijn we morgen klaar. Maar we zitten hier in een college wat ambities heeft en uit wil stralen en dat ook vol zal houden. Pas aan het eind van de rit gaan wij afrekenen of wij dat hebben gehaald of niet, of dat we misschien in de volgende collegeperiode daar toch weer een schepje bij of af moeten doen. Dat we moeten balanceren op het gebied van duurzaamheid, beschikbaarheid en betaalbaarheid, dat heb ik u ook al meegegeven, dat zullen wij evenwichtig proberen te vertalen in die woonprestaties. Ja, we wachten af wat het Rijk zal doen wat betreft de verhuurdersheffing en ook het woonlastenakkoord en komen dat natuurlijk bij u terug melden als daar progressie op gemaakt is. Ja, wij herkennen – ChristenUnie nam daar het voortouw in – dat Ymere het wat dat betreft niet makkelijk maakt, omdat we appels met peren vergelijken. Zij hebben inderdaad andere overzichten wat dat betreft. Dat hebben wij ook al onderkend en ook al gezegd in onze gesprekken die wij gezamenlijk met ze hebben, maar ook apart met ze hebben. Dus ik hoor en ik neem u mee, dat voel ik als een steun in de rug om dat weer aan Ymere terug te koppelen. Aan de andere kant is Ymere inderdaad een huurverlaging begonnen met de minima waarin deze periode problemen mee zijn. Die uitnameprijs is volgens mij al bij de heer Floor Roduner begin van deze avond aan bod gekomen, dus daar ga ik niet veel meer over zeggen. Over de tijdelijke woningen heb ik u beloofd, daar staan nog een aantal toezeggingen en daar komen wij nog over te spreken met elkaar.

De voorzitter: Heeft u nou alle vragen beantwoord, of? Grof wel en de rest neemt u mee. Is er behoefte aan een tweede termijn? Dan doen we die namelijk 8 oktober.

18. Sluiting

De voorzitter: Oké. Dan sluit ik hierbij de vergadering.